

KOLOROWY
START

3-latek

wrzesień – listopad

Autorka
Wiesława Żaba-Żabińska

Projekt okładki
Magdalena Pilch

Redakcja merytoryczna
Wiesława Żaba-Żabińska

Redakcja językowa i korekta
Beata Pędziwillk

Skład i łamanie
Marek Zapala

Wydawca oświadcza, że dołożył wszelkich starań, aby dotrzeć do wszystkich właścicieli i dysponentów praw autorskich.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Kopiowanie publikacji w całości lub we fragmentach bez zgody wydawnictwa zabronione.

© Grupa MAC S.A. 2017

ISBN 978-83-8108-162-7

Grupa MAC S.A.
25-561 Kielce, ul. Witosa 76
tel. 41 366 55 55; faks 41 366 33 02
e-mail: mac@mac.pl; www.mac.pl

Spis treści

Rozkład materiału	4
--------------------------------	---

Wrzesień

I. Pierwszy raz w przedszkolu (książka, s. 3–5; karta pracy, cz. 1, nr 1)	28
II. Jestem przedszkolakiem (książka, s. 6–7; karta pracy, cz. 1, nr 2)	34
III. Bezpieczne ulice (karta pracy, cz. 1, nr 3).....	41
IV. Nadeszła jesień (książka, s. 8–9; karty pracy, cz. 1, nr 4–5)	48

Październik

I. Jesień w sadzie (książka, s. 10; karty pracy, cz. 1, nr 6–7).....	55
II. Kolorowe warzywa (książka, s. 11; karty pracy, cz. 1, nr 8–9).....	60
III. Nasze rodziny (książka, s. 12; karta pracy, cz. 1, nr 10)	66
IV. Domowi ulubieńcy (książka, s. 14–15)	72

Listopad

I. Domy i domki (książka, s. 13).....	79
II. Urządzenia elektryczne (książka, s. 16–17)	87
III. A deszcz pada i pada... (książka, s. 18–19; karta pracy, cz. 1, nr 11)	93
IV. Dbamy o zdrowie (książka, s. 20–21; karta pracy, cz. 1, nr 12).....	98

Propozycja korzystania z <i>Tablic demonstracyjnych dla młodszych przedszkolaków</i>	104
---	-----

Oznaczenia:

 – zajęcia wynikające z zadań programowych

 – zajęcia wynikające z realizacji treści wychowania zdrowotnego

WRZESIEŃ, TYDZIEŃ I				
Treści programowe	Tematy tygodni	Dzień tygodnia	Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka
1	2	3	4	5
Nasza grupa <i>Współtworzenie przyjaznej atmosfery w grupie</i> – poznawanie imion i nazwisk dzieci z grupy – przestrzeganie ustalonych umów i zasad regulujących współzycie w grupie. <i>Komunikowanie się w grupie</i> – mówienie o swoich potrzebach – odpowiadanie na pytania. <i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 24–25).</i>	Pierwszy raz w przedszkolu	1.	Poznajemy Lalusia	<i>Poznajemy Lalusia</i> – bohatera książki i kart pracy.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		2.	Nasza sala	<i>Zwiedzamy salę</i> – zapoznanie z wyglądem sali, łazienki, szatni.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		3.	Oto ja	<i>Moje ciało</i> – poznanie wybranych części ciała.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		4.	Śpiewamy piosenkę	Nauka piosenki <i>Ma-szeruje mała Ania</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		5.	Mój znaczek rozpoznawczy	Zabawa dydaktyczna <i>Znaczki rozpoznawcze</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	

WRZESIEŃ, TYDZIEŃ I

WRZESIEŃ, TYDZIEŃ I			
Cele ogólne	Cele operacyjne	Książka, karty pracy, cz. 1	Zajęcia ruchowe
6	7	8	9
– rozwijanie mowy	Dziecko: – odpowiada na pytania	k, s. 3	• Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Stań prościutko</i>. • Zabawa ruchowa przy piosence <i>Marsz dzieci</i>. • Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Balonik</i>.
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, III 9, IV 2			
– zapoznanie z kącikami zainteresowań; omówienie sposobu korzystania z nich	– wymienia kąciki zainteresowań znajdujące się w sali; korzysta z nich		
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, III 9, IV 2			
– rozwijanie orientacji przestrzennej	– wskazuje wymienione części ciała	kp nr 1	
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, III 9, IV 2		k, s. 4	
– rozwijanie umiejętności wokalnych	– śpiewa piosenkę		
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, III 9, IV 2, IV 7, IV 14			
– rozpoznawanie znaczków rozpoznawczych oraz określanie ich przeznaczenia	– rozpoznaje swój znaczek rozpoznawczy; określa, co przedstawia	k, s. 5	
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, III 9, IV 2			

WRZESIEŃ, TYDZIEŃ II

Nasza grupa <i>Współtworzenie przyjaznej atmosfery w grupie</i> – poznawanie imion i nazwisk dzieci z grupy – przestrzeganie ustalonych umów i zasad regulujących współzycie w grupie. <i>Komunikowanie się w grupie</i> – mówienie o swoich potrzebach – odpowiadanie na pytania. <i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 24–25).</i>	Jestem przedszkolakiem	1.	Mam trzy lata	• Słuchanie wiersza I. Suchorzewskiej <i>Mam trzy lata.</i>
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		2.	Kolorowe kredki	• <i>Kolorowe kredki</i> – ćwiczenia matematyczne.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		3.	Wesoła muzyczna zabawa	• Zabawa przy piosence <i>Wesoła zabawa.</i>
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		4.	Ćwiczymy rączki	• <i>Kolorowe plamy</i> – rozcieranie kolorowych kropeł farby.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		5.	Jestem samodzielny	• Słuchanie opowiadania I. R. Salach <i>Kłopoty Krysi.</i>
			Numery obszarów z podstawy programowej:	

WRZESIEŃ, TYDZIEŃ II

– rozwijanie mowy	Dziecko: – odpowiada na pytania dotyczące wiersza	kp nr 2	• Zabawy orientacyjno-porządkowe: <i>Balonik, Stań prościutko.</i> • Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Co potrafi przedszkolak?</i> • Zabawa ruchowa <i>Jaki to kolor?</i>
I 5, III 1, III 4 III 5, III 8, III 9, IV 2		k, s. 6	
– rozpoznawanie i nazywanie wybranych kolorów	– rozpoznaje i nazywa kolory: czerwony, niebieski, zielony, żółty		
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, III 9, IV 2, IV 11, IV 12, IV 15			
– kształtowanie poczucia rytmu	– porusza się rytmicznie przy muzyce		
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, III 9, IV 2, IV 7			
– rozwijanie sprawności manualnej	– rozciera palcami krople farby		
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, III 9, IV 2, IV 8		k, s. 7	
– zachęcanie do samodzielnego rozbierania się i ubierania	– samodzielnie rozbiera się i ubiera		
I 2, I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, III 9, IV 2			

WRZESIEŃ, TYDZIEŃ III

Nasz kontakt z techniką <i>Środki transportu</i> – poznawanie wybranych środków transportu: lądowego, wodnego, powietrznego – poznawanie znaczenia pasów, sygnalizacji świetlnej. Dbamy o nasze zdrowie <i>Uświadomienie niebezpieczeństw wynikających z nieprzestrzegania zakazów</i> – poznawanie sytuacji zagrażających bezpieczeństwu: • bawienie się w miejscach niedozwolonych, np. przy ruchliwej ulicy, na zamrażniętym stawie. <i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 67, 74).</i>	Bezpieczne ulice	1.	Ruch uliczny	• Słuchanie wiersza W. Fabera <i>Ruch uliczny</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		2.	Samochody z naszej ulicy	• <i>Samochody, samochody</i> – kolorowanie rysunku.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		3.	Bezpieczne przejście	• Zabawy przy piosenke <i>Bezpieczne przejście</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		4.	Samochody i garaże	• <i>Samochody i garaże</i> – ćwiczenia matematyczne.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		5.	Cztery kółka	• Słuchanie opowiadania G. Kasdepke <i>Własne cztery kółka</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	

WRZESIEŃ, TYDZIEŃ III

– rozwijanie mowy	Dziecko: – wymienia różne pojazdy		• Zabawa przy piosence <i>Pięć paluszków</i>. • Zabawy orientacyjno-porządkowe: <i>Kolorowe światła, W jakim kolorze jest samochód?</i> • Zabawa muzyczno-ruchowa <i>Samochody</i>. • Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Jeździmy na rowerze</i>. • Zabawa ruchowa <i>Rowerzy</i>.
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, III 9, IV 2			
– rozwijanie sprawności manualnej	– koloruje rysunek samochodu		
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, III 9, IV 2, IV 8			
– umuzykalnienie dzieci	– porusza się rytmicznie przy muzyce	kp nr 3	
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, III 9, IV 2, IV 7			
– rozwijanie umiejętności liczenia	– posługuje się liczebnikami porządkowymi w zakresie trzech		
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, III 9, IV 2, IV 15			
– rozwijanie mowy	– odpowiada na pytania dotyczące opowiadania		
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, III 9, IV 2			

WRZESIEŃ, TYDZIEŃ IV

Poznajemy przyrodę <i>Jesień</i> – obserwowanie środowiska przyrodniczego; zwracanie uwagi na dominującą kolorystykę, zmiany, jakie zaszły w przyrodzie – oglądanie drzew znajdujących się w bliskim otoczeniu – zbieranie owoców drzew, wzbogacanie nimi kącika przyrody. <i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 52).</i>	Nadeszła jesień	1.	Liście, kasztany, żółędzie	• Słuchanie wiersza B. Formy <i>Jesień</i> .
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		2.	Kasztan, szyszka	• <i>Kasztan, żółdź, kasztan, żółdź</i> – ćwiczenia rytmiczne.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		3.	Spadające liście	• Nauka piosenki <i>Liście w parku</i> .
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		4.	Jesienne drzewo	• <i>Jesienne drzewo</i> – odbijanie dłoni malowanych w farbie.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		5.	Liść klonu	• Słuchanie opowiadania A. Sygły-Bogdy <i>Opowiadanie o jesiennym liściu</i> .
			Numery obszarów z podstawy programowej:	

WRZESIEŃ, TYDZIEŃ IV

– rozwijanie mowy	Dziecko: – odpowiada na pytania dotyczące utworu		• Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Taniec liści</i>. • Zabawa ruchowa <i>Je-sienne drzewo</i>. • Zabawa ruchowa z wykorzystaniem rymowanek o wiewiórce.
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, III 9, IV 2, IV 18			
– dostrzeganie rytmu i kontynuowanie go	– dostrzega rytm w ciągu owoców i go kontynuuje	kp nr 4	
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, III 9, IV 2			
– umuzykalnienie dzieci	– gra na grzechotce	k, s. 8	
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, III 9, IV 2, IV 7			
– rozwijanie sprawności manualnej	– odbija dłonie maczane w farbie nad obrazkiem pnia drzewa	k, s. 9	
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, III 9, IV 2, IV 8			
– rozwijanie mowy	– odpowiada na pytania dotyczące opowiadania	kp nr 5	
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, III 9, IV 2			

PAŹDZIERNIK, TYDZIEŃ I

Poznajemy przyrodę <i>Jesień</i> – rozpoznawanie wybranych owoców po wyglądzie, kształcie, smaku – rozpoznawanie drzew owocowych po owocach; wyjaśnienie znaczenia słowa <i>sad</i> . <i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 53).</i>	Jesień w sadzie	1.	Śliwa i śliweczki	• Słuchanie wiersza K. Artyniewicz <i>U dziadziusia w sadzie</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		2.	Liczmy owoce	• <i>Owoce smaczne i zdrowe</i> – ćwiczenia w liczeniu.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		3.	Muzyczne jabłuszko	• Nauka piosenki <i>Zabawa w sadzie</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		4.	Owoce z masy solnej	• Lepienie owoców z masy solnej.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		5.	Jemy owoce i warzywa	• Słuchanie opowiadania I. R. Salach <i>Co lubi jeść Zosia</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	

PAŹDZIERNIK, TYDZIEŃ I

– rozwijanie mowy	Dziecko: – odpowiada na pytania dotyczące utworu	k, s. 10	• Zabawa ruchowa z elementem równowagi – <i>Spacer z jabłkiem</i>. • Zabawa orientacyjno-porządkowa – <i>Rozsypane owoce</i>.
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, III 9, IV 2, IV 18			
– porównywanie liczebności zbiorów	– stosuje określenie <i>tyle samo</i>	kp nr 6	
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 15, IV 18			
– rozwijanie umiejętności wokalnych	– śpiewa piosenkę		
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 7, IV 18			
– rozwijanie sprawności manualnej	– lepi owoce z masy solnej		
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 8, IV 18			
– rozwijanie mowy	– odpowiada na pytania dotyczące opowiadania	kp nr 7	
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 18			

PAŹDZIERNIK, TYDZIEŃ II

Poznajemy przyrodę <i>Jesień</i> – rozpoznawanie i nazywanie wybranych warzyw; rozróżnianie ich za pomocą wzroku, dotyku, smaku, zapachu. <i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 53).</i>	Kolorowe warzywa	1.	Poznajemy wybrane warzywa	• Słuchanie wiersza J. Koczanowskiej <i>Warzywa</i>.
		2.	Warzywo do warzywa	Numery obszarów z podstawy programowej:
				• <i>Warzywa</i> – tworzenie prostych kolekcji.
		3.	Witaminowa piosenka	Numery obszarów z podstawy programowej:
				• Zabawy przy piosence <i>Witaminowa piosenka</i>
		4.	Kapuściane wzorki	Numery obszarów z podstawy programowej:
				• <i>Kapuściane wzorki</i> – odbijanie pomalowanych liści kapusty na kartce.
		5.	Jarzynowe zagadki	Numery obszarów z podstawy programowej:
				• Rozwiązywanie zagadek o warzywach.
				Numery obszarów z podstawy programowej:

PAŹDZIERNIK, TYDZIEŃ II

– rozwijanie mowy	Dziecko: – nazywa wybrane wa- rzywa	k, s. 11	• Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Zajaczek wybiera się z wizytą.</i>
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 18			
– rozwijanie umiejętności tworzenia prostych kolekcji	– potrafi przyporządkować przedmioty do danej kolekcji	kp nr 8	
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 12, IV 18			
– umuzykalnienie dzieci	– rozróżnia kontrasty dynamiczne – cicho, głośno		
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 7			
– rozwijanie sprawności manualnej	– maluje liść kapusty i odbija go na kartce	kp nr 9	
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 8, IV 18			
– rozwijanie mowy i myślenia	– rozwiązuje zagadki o warzywach		
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 18			

PAŹDZIERNIK, TYDZIEŃ III

Nasze rodziny <i>Podawanie informacji na temat swojej rodziny</i> – podawanie informacji, jak mają na imię mama, tata – nazywanie członków bliższej i dalszej rodziny, np. mama, tata, brat, siostra, ciocia, babcia, dziadek, wujek – pełnienie ról społecznych (członkowie rodziny), np. w toku zabaw tematycznych – dzielenie się informacjami na temat ważnych wydarzeń w życiu rodziny. <i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 23).</i>	Nasze rodziny	1.	Mama – przyjaciel	• Teatrzyk sylwet na podstawie utworu B. SzelaŃgowskiej <i>Przyjaciele</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		2.	Mój dom	• <i>Mój dom</i> – ćwiczenia w liczeniu.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		3.	Piosenka dla mamy	• Zabawy przy piosence <i>Piosenka przedszkolaka</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		4.	Rysunek rodziny	• <i>Moja rodzina</i> – rysunek postaci ludzkich.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		5.	Ślubowanie trzylatków	• <i>Ślubowanie trzylatków</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	

PAŹDZIERNIK, TYDZIEŃ III

– rozwijanie mowy	Dziecko: – odpowiada na pytania dotyczące utworu	k, s. 12	• Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Co robią rodzice?</i> • Zabawa ruchowa <i>Idziemy na spacer.</i>
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 20			
– rozwijanie umiejętności liczenia	– liczy w zakresie trzech		
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 15			
– umuzykalnienie dzieci	– porusza się w parach, ustawia się w kole	kp nr 10	
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 7			
– rozwijanie sprawności manualnej	– rysuje swoją rodzinę		
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 8, IV 20			
– zachęcenie dzieci do wspólnych występów	– uczestniczy we wspólnych występach		
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 20			

PAŹDZIERNIK, TYDZIEŃ IV

Poznajemy przyrodę <i>Przyroda w sali, w domu</i> – poznawanie zasad dbania o zwierzęta hodowane w domu: karmienia ich, wizyt u weterynarza, zapewniania odpowiedniego miejsca na odpoczynek i sen, wychodzenie na spacer – naśladowanie sposobów poruszania się zwierząt hodowanych w domu, ich odgłosów. <i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 57).</i>	Domowi ulubieńcy	1.	Idzie kotek	• Słuchanie wiersza I. R. Salach <i>Idzie kotek</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		2.	Kotki z kokardkami	• <i>Kotki z kokardkami</i> – ćwiczenia matematyczne.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		3.	Kotek Puszek	• Nauka piosenki <i>Kotek Puszek</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		4.	Wełniany jamniczek	• Wyklejanie rysunku psa – jamnika – kawałkami wełny.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		5.	Pimpuś	• Słuchanie opowiadania A. Świrszczyńskiej <i>Pimpuś</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	

PAŹDZIERNIK, TYDZIEŃ IV

– rozwijanie mowy	Dziecko: – wypowiada się na temat opieki nad kotami		• Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Kot jest – kota nie ma.</i> • Zabawa bieżna <i>Myszki i kot.</i> • Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Pieski i kości.</i>
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 18			
– rozwijanie umiejętności klasyfikowania	– segreguje sylwety kotków pod względem koloru futerka, a potem – pod względem koloru kokardek		
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 12, IV 18			
– rozwijanie umiejętności wokalnych	– śpiewa piosenkę		
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 7, IV 18			
– rozwijanie sprawności manualnej	– wypełnia rysunek jamnika kawałkami wełny	k, s. 14–15	
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 8, IV 18			
– rozwijanie mowy	– odpowiada na pytania dotyczące utworu		
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 18			

LISTOPAD, TYDZIEŃ I

Nasza miejscowość, nasz region <i>Poznanie osób pracujących w bliskim otoczeniu przedszkola</i> – poznanie, na podstawie swojej miejscowości, sposobów budowania dawniej i współcześnie. Poznajemy przyrodę Jesień – pokazywanie na wybranych przykładach (np. jeża, wiewiórki, bociana), jak zwierzęta przygotowują się do nadchodzącej zimy (odlatują do Afryki, gromadzą zapasy, zasypiają); zwracanie uwagi na zmiany zachodzące w wyglądzie zwierząt, np. zmiana ubarwienia, gęstnienie futra, piór. <i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 27, 53).</i>	Domy i domki	1.	Gdzie kto mieszka?	• Teatrzyk sylwet na podstawie wiersza H. Bechlerowej <i>Pokaż mi swój domek</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		2.	Trzy dymy	• <i>Trzy dymy</i> – ćwiczenia w liczeniu.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		3.	Jesienna orkiestra	• Zabawy przy piosence <i>Jesienna orkiestra</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		4.	Nasze mieszkanie	• Zabawa dydaktyczna <i>Co znajduje się w tym pomieszczeniu?</i>
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		5.	Mieszkanie Kolczatka	• <i>Domek Kolczatka</i> – przyklejanie fragmentów gazety na obrazku jeża.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	

LISTOPAD, TYDZIEŃ I

– rozwijanie mowy	Dziecko: – dopasowuje zwierzęta do ich domków		• Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Wracamy do domu</i>. • Zabawa ruchowa <i>Droga do domu</i>. • Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Jeże</i>.
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2			
– rozwijanie umiejętności liczenia	– posługuje się liczebnikami porządkowymi w zakresie trzech		
I 5, III 1, III 4, III 8, III 5, IV 2, IV 15			
– umuzykalnienie dzieci	– odpowiednio reaguje na przerwy w muzyce		
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 7			
– zapoznanie z nazwami poszczególnych pomieszczeń znajdujących się w mieszkaniu	– stosuje nazwy: <i>pokój, przedpokój, łazienka, kuchnia</i>	k, s. 13	
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2			
– rozwijanie sprawności manualnej	– rwie kawałki gazety i przykleja je na obrazku jeża		
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 8			

LISTOPAD, TYDZIEŃ II

Nasz kontakt z techniką <i>Urządzenia gospodarstwa domowego</i> – poznawanie wybranych urządzeń gospodarstwa domowego – dostrzeganie roli urządzeń gospodarstwa domowego w ułatwianiu pracy ludziom. <i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 67).</i>	Urządzenia elektryczne	1.	Wizyta w kuchni	Wycieczka do przedszkolnej kuchni.
		2.	Co robią urządzenia elektryczne?	Numery obszarów z podstawy programowej:
				Rozwiązywanie zagadek o urządzeniach elektrycznych.
		3.	Wielkie pranie i sprzątanie	Numery obszarów z podstawy programowej:
				Zabawy przy piosence <i>Pucu, pucu.</i>
		4.	Rysunki urządzeń elektrycznych	Numery obszarów z podstawy programowej:
				Ćwiczenia graficzne <i>Co to za urządzenie?</i>
		5.	Pan odkurzac	Numery obszarów z podstawy programowej:
				Słuchanie wiersza M. Szyszko <i>Odkurzac.</i>
				Numery obszarów z podstawy programowej:

LISTOPAD, TYDZIEŃ II

– zapoznanie z urządzeniami elektrycznymi znajdującymi się w przedszkolnej kuchni	Dziecko: – rozpoznaje i nazywa wybrane urządzenia elektryczne		• Zabawy orientacyjno-porządkowe: <i>Figurki – posągi, Sufit – podłoga.</i>
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2			
– rozwijanie mowy i myślenia	– rozwiązuje zagadki	k, s. 16	
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2			
– umuzykalnienie dzieci	– wyklaskuje rytm piosenki	k, s. 17	
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 7			
– rozwijanie sprawności manualnej	– rysuje po śladach		
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 8			
– rozwijanie mowy	– odpowiada na pytania dotyczące wiersza		
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2			

LISTOPAD, TYDZIEŃ III

Poznajemy przyrodę <i>Jesień</i> – obserwowanie zmian zachodzących późną jesienią, występujących zjawisk atmosferycznych, np. padającego deszczu, mgły, obniżającej się temperatury, skracającej się długości dnia. <i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 53).</i>	A deszcz pada i pada...	1.	Jesienna szaruga	Nauka wiersza B. Formy <i>Jesienna szaruga</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		2.	Kolorowe krople	<i>Dużo kropel deszczu i mało kropel deszczu</i> – zabawa matematyczna.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		3.	Pada deszczyk: kap, kap	Zabawy przy piosence <i>Deszczyk</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		4.	Deszczowe zwierzaki	<i>Deszczowe zwierzaki</i> – układanie kompozycji z papierowych, niebieskich kropli deszczu.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		5.	Ubieramy się na późnojesienny spacer	Zabawa dydaktyczna <i>Ubieramy się na późnojesienny spacer</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	

LISTOPAD, TYDZIEŃ III

– rozwijanie mowy	Dziecko: – mówi wyraźnie		• Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Wracamy do domu.</i> • Zabawa muzyczno-ruchowa <i>Taniec kropli deszczu.</i> • Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Ubieramy się na późnojesienny spacer.</i>
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 18			
– porównywanie liczebności zbiorów	– stosuje słowa: <i>mało, dużo</i>		
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 15, IV 18			k, s. 19, kp nr 11
– umuzykalnienie dzieci	– porusza się rytmicznie przy muzyce		
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 7, IV 18			
– rozwijanie sprawności manualnej	– tworzy kompozycję z papierowych kropli deszczu		k, s. 18
I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 8, IV 18			
– zapoznanie ze sposobem ubierania się na spacer	– ubiera się samodzielnie		
I 2, I 5, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 18			

LISTOPAD, TYDZIEŃ IV

Dbamy o nasze zdrowie <i>Zdrowa żywność</i> – spożywanie zdrowej żywności: warzyw, owoców, mięsa, nabiału (ograniczanie spożycia słodczy, chipsów), picie kompotów, soków (ograniczanie napojów gazowanych). <i>Dbalność o higienę</i> – dbanie o higienę poprzez: • codzienne mycie całego ciała • mycie zębów po posiłkach • mycie rąk, zwłaszcza po pobycie w toalecie i zabawie na świeżym powietrzu • samodzielne ubieranie się i rozbieranie, dbanie o rzeczy osobiste. <i>Wspomaganie rozwoju ruchowego</i> – zacieśnianie kontaktów interpersonalnych z grupą poprzez wspólne organizowanie swobodnych zabaw ruchowych. <i>(Nasze przedszkole.</i> Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 70–72).	Dbamy o zdrowie	1.	Myjemy się	• Słuchanie wiersza R. Pisarskiego <i>Kot</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		2.	Kolorowe paski	• <i>Kolorowe paski</i> – porównywanie długości.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		3.	Myjemy ręce	• Zabawy przy piosence <i>Myj ręce</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		4.	Zdrowe odżywianie	• Wykonanie sałatki owocowej.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		5.	Gimnastyka – ważna sprawa	• <i>Co robi Lenka, żeby być zdrową?</i> – historyjka obrazkowa.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	

LISTOPAD, TYDZIEŃ IV

– rozwijanie mowy	Dziecko: – dba o czystość		• Zabawa ruchowa <i>Chodź tak jak ja.</i> • Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Myjemy się.</i> • Zabawa <i>Rób tak jak ja.</i>
I 1, I 5, I 7, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2			
– porównywanie długości	– stosuje określenia: <i>długo, krótki</i>	kp nr 12	
I 1, I 5, I 7, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 13			
– umuzykalnienie dzieci	– rytmicznie klaszcze		
I 1, I 5, I 7, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 7			
– zachęcanie do spożywania owoców i warzyw	– wykonuje i spożywa sałatkę owocową	k, s. 20	
I 1, I 5, I 7, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2			
– rozwijanie mowy	– opowiada historyjkę	k, s. 21	
I 1, I 5, I 7, III 1, III 4, III 5, III 8, IV 2			

Tydzień I: Pierwszy raz w przedszkolu

Dzień 1. Poznajemy Lalusia

Cel ogólny:

- rozwijanie mowy.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- odpowiada na pytania.

Środki dydaktyczne: piosenka *Maszeruje mała Ania*, oznaki przedszkolaka, książka, s. 3.

Przebieg dnia

I

1. Powitanie dzieci przez nauczyciela.

Nauczyciel wita każde dziecko wchodzące do sali. Pyta je o imię i nakleja mu *oznakę przedszkolaka* w formie koła (wyciętą z kolorowego papieru, z taśmą obustronnie klejącą). Na każdej odznace jest umieszczone imię dziecka.

Nauczyciel pokazuje dzieciom salę i zabawki, zachęca do zabawy.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Stań prościutko*.

Dzieci biegają po sali w różnych kierunkach. Na hasło: *Stań prościutko*, zatrzymują się i stoją wyprostowane.

II

- *Poznajemy Lalusia* – bohatera książki i kart pracy.

1. Zabawa *Nasze imiona*.

Chętne dzieci wraz z nauczycielem ustawiają się w kole. Nauczyciel przedstawia się, mówiąc, np. *Jestem pani Wiesia*. Potem podchodzi do każdego dziecka, podaje mu rękę i mówi: *Dzień dobry*, np. *Wiktorek*. Następnie podchodzi do dzieci, które nie chciały stanąć w kole, podaje im rękę, witając je.

2. Ćwiczenie w książce, s. 3.

Dzieci oglądają obrazek przedstawiający Lalusia. Nauczyciel wyjaśnia, że pieski nie chodzą do przedszkola, więc dzieci z pieskiem będą się stykać tylko poprzez książkę. Pieski, które mają taką budowę jak Lalus, to jamniki.

- Posłuchajcie, jak ma na imię piesek. (Nauczyciel dzieli imię psa na sylaby) *La-luś*.
 - Kto powie mi całe imię?
 - Powtórzcie za mną: *La-luś, Lalus*.
 - Jak wygląda Lalus?
3. Słuchanie rymowanki o Lalusiu.

*Lalus to jest piesek Lenki,
jej nie słucha też.
Psoci, niszczy, biega, szczeka,
taki z niego pies.*

 Zabawa ruchowa przy piosence *Maszeruje mała Ania* (sł. i muz. B. Forma).

Ma - sze - ru - je ma - ła A - nia ra - zem z ro - dzi - ca - mi,
 głos - no śpie - wa im pio - sen - kę z wia - trem i pta - ka - mi.
 La, la, la, śpie - waj też, la, la, la, je - śli chcesz.
 La, la, la, śpie - waj też, la, la, la, je - śli chcesz.

I. *Maszeruje mała Ania
 razem z rodzicami,
 głośno śpiewa im piosenkę
 z wiatrem i ptakami.*

Ref.: *La, la, la, śpiewaj też,
 la, la, la, jeśli chcesz.*

II. *Opowiada o przedszkolu
 i o milej pani,
 o zabawkach i o swojej
 przyjaciółce Hani.*

Ref.: *La, la, la, śpiewaj też,
 la, la, la, jeśli chcesz.*

- Dzieci w rozsypce chodzą po sali. Podczas refrenu klaszczą.

III

1. Zabawy swobodne wybranymi zabawkami.

 Zabawa ruchowa przy piosence *Maszeruje mała Ania* (przewodnik, s. 29).

Dzień 2. Nasza sala

Cele ogólne:

- zapoznanie z kącikami zainteresowań; omówienie sposobu korzystania z nich.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wymienia kąciki zainteresowań znajdujące się w sali; korzysta z nich.

Środki dydaktyczne: piosenki: *Maszeruje mała Ania*, *Miś*, zabawki, dzwonki.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Nasze imiona*.

Nauczyciel pyta dzieci, czy pamiętają, jak ma na imię. Potem śpiewa swoje imię na krótkim motywie melodycznym podanym na dzwoneczkach, w obrębie pięciu dźwięków (c-g): *Jes-tem pa-ni Wie-sia* (e-c-e-c).

Następnie śpiewa imiona dzieci, zachęcając je do powtarzania, np.

(g-e): *Mag-da, Ka-sia, Bar-tek...*

(g-e-c): *Ka-ri-na, Na-ta-lia...*

 Zabawa ruchowa przy piosence *Maszeruje mała Ania* (przewodnik, s. 29).

II

 Zwiedzamy salę – zapoznanie z wyglądem sali, łazienki, szatni.

1. Oglądanie kądek zainteresowań, wymienianie zabawek oraz innych przedmiotów tam się znajdujących, próby nazywania kądek. Ustalenie, że po każdej zabawie dzieci sprzątaję po sobie zabawki.
2. Oglądanie łazienki; umawianie się, że informujemy nauczyciela, gdy chcemy do niej pójść.
3. Dowolny taniec przy piosence *Miś* (sł. i muz. B. Forma).

I. Miś za - mie - skał w mym po - ko - ju, nos ma mięk - ki
II. Miś ma du - że szkla - ne o - czy i nie nu - dzę
jak po - dusz - ka. Wszy - stkie mo - je ta - je - mni - ce
się z nim wca - le.
1. szep - tać bę - dę mu do usz - ka. 2. to - wa - rzy - szy mi w za - ba - wie.

I. *Miś zamieszkał w mym pokoju,
nos ma miękki jak poduszka.
Wszystkie moje tajemnice
szeptać będę mu do uszka.*

II. *Miś ma duże szklane oczy
i nie nudzę się z nim wcale.
Miś jest moim przyjacielem,
towarzyszy mi w zabawie.*

4. Wyjście do szatni, odszukanie swojego miejsca.

Dzieci wskazują, gdzie powinny stawiać obuwie, a gdzie – nakrycie głowy i wieszać ubranie.

 Zabawa ruchowa przy piosence *Maszeruje mała Ania* (przewodnik, s. 29).

III

1. Zabawa relaksująca – *Kołyszemy misia, kołyszemy lalkę.*

Dzieci wybierają sobie misia lub lalkę. Siadają z zabawkami na podłodze i je przytulają. Nauczyciel śpiewa popularną kołysankę: *A, a, a, a, a, a, były sobie kotki dwa...*, a dzieci kołyszają trzymane w ramionach zabawki. Potem, na hasło nauczyciela: *Kołyszemy misia*, wstają dzieci, które mają misie, i je kołyszają, a nauczyciel śpiewa:

*A, a, a, a, a, a, były sobie misie dwa,
a, a, a, a, a, a, szaro-bure obydwie.*

Tę samą zabawę przeprowadzamy z dziećmi mającymi lalki. Wówczas nauczyciel śpiewa:

*A, a, a, a, a, a, były sobie lalki dwie,
a, a, a, a, a, a, kolorowe obydwie.*

Na koniec nauczyciel prosi dzieci, aby przy jego śpiewie kołysały swoje zabawki z zamkniętymi oczami.

 Zabawa ruchowa przy piosence *Maszeruje mała Ania* (przewodnik, s. 29).

2. Zabawy dowolne w wybranych kądkach.

Dzień 3. Oto ja

Cel ogólny:

- rozwijanie orientacji przestrzennej.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- wskazuje wymienione części ciała.

Środki dydaktyczne: piosenka *Maszeruje mała Ania*, karton, zielona farba plakatowa, kartoniki z imionami i nazwiskami dzieci, karta pracy, cz. 1, nr 1.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 1, nr 1.

Przypomnienie, jak ma na imię piesek z książki. Wskazywanie na obrazku łapek, ogona, uszu, pyszczka, nosa psa. Kończenie kolorowania rysunku Lulusia.

2. Zabawa z wykorzystaniem rymowanki.

Dzieci powtarzają za nauczycielem rymowankę: głośno – gdy on podniesie rękę, lub cicho – gdy położy palec na ustach.

*Laluś to jest piesek Lenki,
co brązowe futro ma.
Laluś to jamnik maleńki,
który szczeka: hau, hau, hau!*

 Zabawa ruchowa przy piosence *Maszeruje mała Ania* (przewodnik, s. 29).

II

Moje ciało – poznawanie wybranych części ciała.

1. Zabawa *Części ciała*.

Dzieci stoją przed nauczycielem, który mówi o częściach ciała, dotykając ich u siebie.

*Każde z was położy teraz ręce na głowie i będzie delikatnie jej dotykało, aby ją lepiej poznać.
Dotykamy włosów, uszu, nosa, ust, brody. Tu zaczyna się szyja, dalej jest tułów, brzuch, a potem
zaczynają się nogi – aż do palców u nóg.*

2. Ćwiczenia logorytmiczne.

Nauczyciel mówi rymowankę, dzieci powtarzają tekst, pokazują wymienione części ciała i podskakują w odpowiednim miejscu.

*Hopsasa! Oto ja!
Rączki dwie, nóżki dwie.
Hopsasa! To się wie!
Głowa dwoje uszu ma,
oczy, brodę, usta, nos,
no i włosów całą moc.
Hopsasa! Oto ja!*

3. Masaż relaksacyjny.

Dzieci siedzą i głaszczą delikatnie wymienione przez nauczyciela części ciała, np.: brzuch, nogi, ręce...

 Zabawa ruchowa przy piosence *Maszeruje mała Ania* (przewodnik, s. 29).

III

1. Zabawa plastyczna *Drzewko z rączek*.

Każde dziecko moczy swoją prawą rękę w przygotowanej przez nauczyciela farbie (plakatowej, zielonej, rozrobionej z wodą z dodatkiem mydła w płynie) i przykłada ją na kartonie tak, aby dłonie wszystkich dzieci się zmieściły. Pod każdym odbiciem ręki nauczyciel umieszcza kartonik z imieniem i nazwiskiem dziecka. Tak przygotowane *drzewko* nauczyciel umieszcza w sali, w widocznym miejscu.

 Zabawa ruchowa przy piosence *Maszeruje mała Ania* (przewodnik, s. 29).

2. Zabawy swobodne w wybranych kącikach.

Dzień 4. Śpiewamy piosenkę

Cel ogólny:

- rozwijanie umiejętności wokalnych.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- śpiewa piosenkę.

Środki dydaktyczne: piosenka *Maszeruje mała Ania*, skakanka, tamburyn, książka, s. 4.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa słowna utrwalająca imiona dzieci – *Jak masz na imię?*

Dzieci siedzą przed nauczycielem, który mówi kolejno ich imiona z podziałem na sylaby. Dziecko, które rozpozna swoje imię, mówi je, a potem samodzielnie lub z nauczycielem dzieli rytmicznie (na sylaby). Np. nauczyciel mówi: *Ka-sia*, dziewczynka Kasia mówi: *Kasia*, a potem dzieli imię na sylaby: *Ka-sia*.

 Zabawa ruchowa przy piosence *Maszeruje mała Ania* (przewodnik, s. 29).

II

 Nauka piosenki *Maszeruje mała Ania*.

1. Słuchanie piosenki (przewodnik, s. 29).

2. Rozmowa na temat piosenki.

- Co robi Ania?

- O czym opowiada rodzicom?

3. Zabawa przy piosence.

Dzieci biegają po sali przy dźwiękach tamburynu. Gdy usłyszą piosenkę *Maszeruje mała Ania*, śpiewaną przez nauczyciela, próbują ustawić się w kole, a potem maszerują po nim za nauczycielem.

4. Nauka piosenki fragmentami, metodą ze słuchu.

5. Marsz po sali za nauczycielem przy wspólnym śpiewie piosenki.

III

1. Nauka ustawiania się w parach.

Nauczyciel z wożą trzymają skakankę. Dzieci dobierają się w pary, trzymając zamiast swoich dłoni skakankę. Nauczyciel prowadzi tak ustawione dzieci po sali. Potem dzieci rozchodzą się, a na sygnał nauczyciela znowu ustawiają się przy skakance, ale tworzą parę z inną osobą.

2. Ćwiczenia w książce, s. 4.

Lenka szuka Lalusia. Określanie, gdzie ukrył się Lалуś.

Zabawa orientacyjno-porządkowa *Balonik*.

Dzieci z nauczycielem ustawiają się w kole, trzymając się za ręce. Nauczyciel mówi rymowaną, a dzieci przesuwały się do tyłu, robiąc coraz większe koło. Na słowo *Trach!* – siadają na podłodze.

*Baloniku mój malutki,
rośnij duży, ogromniutki.
Balon urósł, że aż strach.
Przebrał miarę, no i... trach!*

3. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 5. Mój znaczek rozpoznawczy

Cele ogólne:

- rozpoznawanie znaczków rozpoznawczych oraz określanie ich przeznaczenia.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje swój znaczek rozpoznawczy; określa, co on przedstawia.

Środki dydaktyczne: piosenka *Maszeruje mała Ania*, klocki, dwa komplety znaczków rozpoznawczych dzieci z grupy, książka, s. 5.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia w książce, s. 5.

Przypomnienie, jak mają na imię jamnik i jego właścicielka. Opowiadanie o tym, jak Lenka dba o Lalusia.

Zabawa orientacyjno-porządkowa *Balonik* (przewodnik, s. 33).

II

Zabawa dydaktyczna *Znaczkę rozpoznawczą*.

Nauczyciel przygotowuje dwa komplety znaczków rozpoznawczych. Jeden zostawia sobie, a z drugiego dzieci wybierają sobie swoje znaczki i trzymają je przed sobą. Nauczyciel podnosi jeden znaczek do góry i pyta: *Czyj to znaczek?* Dziecko, które ma taki sam znaczek, wstaje, pokazuje go i mówi: *To mój znaczek*, oraz określa, co jest na nim przedstawione. Pozostałe dzieci mówią: *To znaczek, np. Oli*. W ten sposób nauczyciel kolejno podnosi do góry wszystkie znaczki, aby każde dziecko wstało, a pozostałe mogły zwrócić się do niego po imieniu.

Dzieci wskazują swoje znaczki w sali, łazience i w szatni.

Zabawa orientacyjno-porządkowa *Balonik* (przewodnik, s. 33).

III

1. Rysowanie koleżanki lub kolegi z przedszkola.

Zabawa ruchowa przy piosence *Maszeruje mała Ania* (przewodnik, s. 29).

2. Zabawy konstrukcyjne – budowanie dowolnych konstrukcji, ale tylko z klocków w kolorze czerwonym.

Tydzień II: Jestem przedszkolakiem

Dzień 1. Mam trzy lata

Cel ogólny:

- rozwijanie mowy.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- odpowiada na pytania dotyczące wiersza.

Środki dydaktyczne: wiersz I. Suchorzewskiej *Mam trzy lata*, piosenka *Maszeruje mała Ania*, znaczki rozpoznawcze dzieci z grupy, zabawki wydające charakterystyczne odgłosy, klocki, karta pracy, cz. 1, nr 2.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Co to za zabawka?*

Nauczyciel przygotowuje kilka zabawek, które wydają charakterystyczne odgłosy, np. płacząca lalka, piłka, balonik, nakręcany samochód. Przed rozpoczęciem zabawy dzieci oglądają zabawki i słuchają odgłosów wydawanych przez nie podczas zabawy. Następnie dzieci się odwracają. Nauczyciel wprawia w ruch samochód, odbija piłkę, wypuszcza powietrze z balonika lub porusza lalką. Dzieci wskazują zabawkę wydającą określone dźwięki i je naśladują.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Balonik* (przewodnik, s. 33).

II

 Słuchanie wiersza I. Suchorzewskiej *Mam trzy lata*.

1. Zabawa utrwalająca znajomość swoich znaczków rozpoznawczych – *Czyj to znaczek?*

Nauczyciel pokazuje znaczki rozpoznawcze dzieci z grupy. Dziecko, które uważa, że tak wygląda jego znaczek, wstaje, wykonuje podskok i określa, co znaczek przedstawia.

2. Słuchanie wiersza.

*Mam trzy lata, trzy i pół,
brodą sięgam ponad stół.
Do przedszkola chodzę z workiem
i mam znaczek z muchomorkiem.*

*Pantofelki ładnie zmieniam,
myję ręce do jedzenia.
Zjadam wszystko z talerzyka,
tańczę, kiedy gra muzyka.*

*Umiem wierszyk o koteczku,
o tchórzliwym koziołeczku
i o piesku, co był w polu,
nauczyłam się w przedszkolu.*

3. Rozmowa na temat wiersza.

- Ile lat ma dziewczynka z wiersza?
- Co potrafi jako przedszkolak?

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Co potrafi przedszkolak?*

Dzieci naśladują czynności, których nazwy podał nauczyciel, np. zmienianie bucików, mycie rąk, jedzenie, tańczenie...

- Spacer w pobliżu przedszkola – zwracanie uwagi na chodzenie parami.

III

1. Karta pracy, cz. 1, nr 2.

Określanie koloru przedstawionych klocków. Kolorowanie pozostałych klocków na czerwono. Liczenie klocków w każdym kolorze i ich dotykanie.

Za poprawne wykonanie ćwiczenia dzieci mogą nakleić sobie naklejkę – obrazek Lalusia – w wyznaczonym miejscu (szarej plamie).

- Zabawa ruchowa przy piosence *Maszeruje mała Ania* (przewodnik, s. 29).

2. Zabawy konstrukcyjne – budowanie dowolnych konstrukcji z wybranych klocków. Indywidualne określanie kolorów wybranych klocków.

Dzień 2. Kolorowe kredki

Cel ogólny:

- rozpoznawanie i nazywanie wybranych kolorów.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa kolory: czerwony, niebieski, zielony, żółty.

Środki dydaktyczne: piosenka *Maszeruje mała Ania*, wiersz I. Suchorzewskiej *Mam trzy lata*, kredki, nieprzezroczysty woreczek z kredkami, cztery obrazki: cytryny, czerwonego pomidora, ogórka, kropelek wody, plastelina, kolorowe krążki, tamburyn, książka, s. 6.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia w książce, s. 6.

Wypowiadanie się na temat ilustracji: Co robią dzieci? Co znajduje się w sali? Gdzie jest Lenka? Co robi?

(Nauczyciel powinien porozmawiać na temat ilustracji indywidualnie z każdym dzieckiem).

2. Nauka I zwrotki wiersza I. Suchorzewskiej *Mam trzy lata* (przewodnik, s. 34).

- Zabawa przy piosence *Maszeruje mała Ania* (przewodnik, s. 29).

II

Kolorowe kredki – ćwiczenia matematyczne.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel podchodzi do każdego dziecka z woreczkiem (nieprzezroczystym) z kredkami. Dzieci losują kredki i określają, samodzielnie lub z pomocą nauczyciela, ich kolory (czerwony, zielony, żółty, niebieski).

Nauczyciel umieścił w różnych, widocznych miejscach sali cztery obrazki: cytryny, czerwonego pomidora, ogórka i kropelek wody.

Umawia się z dziećmi, że gdy powie nazwę koloru, to dzieci mające kredki w tym kolorze pobiegą do obrazka w kolorze ich kredki.

Nauczyciel mówi:

- *czerwony* – dzieci mające czerwone kredki biegną i ustawiają się pod obrazkiem pomidora,
 - *niebieski* – dzieci mające niebieskie kredki ustawiają się pod obrazkiem kropeł deszczu,
 - *zielony* – dzieci mające zielone kredki ustawiają się pod obrazkiem ogórka,
 - *żółty* – dzieci mające żółte kredki ustawiają się pod obrazkiem cytryny.
- Potem dzieci wracają do koła i kolejno wrzucają kredki do woreczka, mówiąc nazwy ich kolorów.

Zabawa ruchowa *Jaki to kolor?*

Dzieci biegają po sali. Zatrzymują się na dźwięki tamburynu i patrzą na kolor krążka trzymanego przez nauczyciela. Mówią nazwę koloru i biegają dalej.

- (Nauczyciel ma krążki w kolorach: żółtym, niebieskim, zielonym i czerwonym).
- Spacer przy przedszkolu, przyglądanie się placowi przedszkolnemu.

III

- Ćwiczenia narządów mowy.
 - Oblizywanie warg – najpierw górnej, potem dolnej.
 - Nadymanie policzków, a potem powolne wypuszczanie powietrza.
 - Wyciąganie i chowanie języka.
 - Naśladowanie ziewania.
 - Delikatne nagryzanie dolnej, a potem górnej wargi.
- Zabawy plasteliną: robienie kulek, wałeczków.
- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Stań prościutko* (przewodnik, s. 28).
- Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 3. Wesola muzyczna zabawa

Cel ogólny:

- kształtowanie poczucia rytmu.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- porusza się rytmicznie przy muzyce.

Środki dydaktyczne: piosenka *Wesola zabawa*, lalka, zabawki.

Przebieg dnia

I

- Zabawa ze śpiewem *Mam laleczkę* (według M. Skrobacz).
Chętne dziecko z lalką w ręce spaceruje pośrodku koła utworzonego z dzieci i nauczyciela. Wskazuje na dzieci, zgodnie z tekstem piosenki śpiewanej przez nauczyciela (a potem i dzieci), na melodię piosenki *Mam chusteczkę*. Następnie dziecko ze środka koła daje lalkę osobie, która wchodzi do środka na jego miejsce.

*Mam laleczkę bardzo miłą,
zawsze jest wesola.
Komu oddam teraz lalkę,
ten wejdzie do koła.
Tobie nie dam, tobie nie dam,
tobie też niechętnie,
a laleczkę moją miłą
oddam w twoje ręce.*

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Balonik* (przewodnik, s. 33).

II

- Zabawa przy piosence *Wesola zabawa*.

- Zabawa *Hop*.
Dzieci maszerują za nauczycielem po kole. Na słowo *Hop*, podskakują jeden raz w miejscu i maszerują dalej.

2. Słuchanie piosenki *Wesoła zabawa* (sł. i muz. D. i K. Jagiełło).

Jak przy-je - mnie i we - so - ło, gdy ma - lu - chy i - dą w ko - ło,
 nóż - ka le - wa, nóż - ka pra - wa, ja - ka mi - ła to za - ba - wa,
 nóż - ka le - wa, nóż - ka pra - wa, ja - ka mi - ła to za - ba - wa.
 Hop, hop, tra, la, la. Tań - czę, gdy mu - zy - ka - gra,
 hop, hop, tra, la, la, tań - czę, gdy mu - zy - ka - gra.

I. *Jak przyjemnie i wesoło,
 gdy maluchy idą w koło,
 nóżka lewa, nóżka prawa,
 jaka miła to zabawa.* } bis

III. *Teraz pięknie się kłaniamy,
 naszą panią pozdrawiamy,
 rączka lewa, rączka prawa,
 jaka miła to zabawa.* } bis

Ref.: *Hop, hop, tra, la, la.* } bis
Tańczę, gdy muzyka gra.

Ref.: *Hop, hop...*

II. *Przyszła pora na klaskanie,
 aż się dziwią wszystkie panie,
 rączka lewa, rączka prawa,
 jaka miła to zabawa.* } bis

Ref.: *Hop, hop...*

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Kiedy według piosenki jest przyjemnie i wesoło?
- Co robią dzieci z piosenki?

4. Zabawa przy piosence.

Zwrotka I

Dzieci idą za nauczycielem po kole. Na słowa: *nóżka lewa...* wystawiają za nauczycielem odpowiednie nogi.

Refren

Hop, hop – wykonują dwa podskoki,

tra, la, la – trzy razy klaszczą,

tańczę gdy... – wykonują obrót, trzymając ręce oparte na biodrach.

Zwrotka II

Dzieci idą za nauczycielem po kole, rytmicznie klaszcząc. Na słowa: *rączka lewa...* wystawiają za nauczycielem odpowiednie ręce.

Refren – jw.

Zwrotka III

Dzieci kłaniają się i machają ręką w stronę nauczyciela. Na słowa: *rączka lewa...* wystawiają za nauczycielem odpowiednie ręce.

 Spacer wokół przedszkola, obserwowanie terenu.

III

1. Zabawa *Której zabawki brakuje?*

Nauczyciel ustawia na stoliku w szeregu (w jednej linii) wybrane przez dzieci zabawki (4–5 sztuk). Dzieci nazywają kolejno każdą zabawkę. Na dany przez nauczyciela sygnał odwracają się i zamykają oczy. Wtedy nauczyciel zabiera jedną zabawkę. Dzieci otwierają oczy, odwracają się i próbują, patrząc na pozostałe zabawki, odgadnąć, która z nich została zabrana. Dziecko, które pierwsze odgadnie (zauważy), zostaje nagrodzone brawami.

2. Zabawa przy piosence *Wesoła zabawa* (przewodnik, s. 37–38).

3. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 4. Ćwiczymy rączki

Cel ogólny:

- rozwijanie sprawności manualnej.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- rozciera kolorowe krople farby.

Środki dydaktyczne: wiersz I. Suchorzewskiej *Mam trzy lata*, piosenka *Wesoła zabawa*, rozrobiona farba plakatowa w kolorach: żółtym, czerwonym, zielonym, niebieskim, gazety, białe kartki, koc, klocki.

Przebieg dnia

I

1. Nauka II zwrotki wiersza I. Suchorzewskiej *Mam trzy lata* (przewodnik, s. 34).

2. Zabawy papierem.

Każde dziecko dostaje jedną stronę gazety. Drze ją na małe kawałki, a następnie zgniata papier, tworząc kulę.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Stań prościutko* (przewodnik, s. 28).

II

 Kolorowe plamy – rozcieranie kolorowych kropli farby.

1. Ćwiczenia palców.

- Głaskanie palców jednej ręki palcem wskazującym drugiej ręki.
- Stukanie palcami jednej, a potem drugiej ręki o podłogę.
- Poruszanie wszystkimi palcami.
- Robienie piąstek.

2. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.

Dzieci siadają przy stolikach. Przed każdym dzieckiem leży biała kartka. Nauczyciel wyjaśnia dzieciom, że będzie im kroił kolorowe krople farby na kartkach. Zadaniem dzieci będzie rozcieranie palcami tych kropli. W ten sposób powstaną kolorowe plamy. Przed rozcieraniem kropli dzieci muszą określić ich kolory.

3. Wykonanie prac przez dzieci.

Po wykonaniu prac nauczyciel ozdobi je kolorowymi ramkami i umieści w kącie dla rodziców.

 Spacer dookoła przedszkola – przyglądanie się drzewom, krzewom.

III

1. Zabawa *Wskakiwanie i zeskakiwanie*.

Nauczyciel kładzie na środku sali koc. Umawia się z dziećmi, że gdy zawoła: *Każdy wskakuje na koc*, wtedy wszystkie dzieci mają na niego wskoczyć. Gdy nauczyciel powie: *Każdy zeskakuje z koca*, wówczas wszystkie dzieci mają z niego zeskoczyć. Gdy dzieci dobrze sobie radzą podczas zabawy, nauczyciel umawia się z nimi, że gdy opuści słowo *każdy*, wtedy dzieci nie zrobią nic.

2. Zabawa przy piosence *Wesoła zabawa* (przewodnik, s. 37–38).

3. Zabawy konstrukcyjne – budowanie dowolnych budowli z wybranych klocków.

Dzień 5. Jestem samodzielny

Cel ogólny:

– zachęcanie do samodzielnego rozbierania się i ubierania.

Cel operacyjny:

Dziecko:

– samodzielnie rozbiera się i ubiera.

Środki dydaktyczne: piosenki: *Wesoła zabawa*, *Pięć paluszków*, wiersz I. Suchorzewskiej *Mam trzy lata*, opowiadanie I. R. Salach *Kłopoty Krysi*, książka, s. 7.

Przebieg dnia

I

1. Nauka trzeciej zwrotki wiersza I. Suchorzewskiej *Mam trzy lata* (przewodnik, s. 34).

2. Ćwiczenia w książce, s. 7.

Wskazywanie takich samych zabawek na pierwszej, drugiej i trzeciej półce.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Balonik* (przewodnik, s. 33).

II

 Słuchanie opowiadania I. R. Salach *Kłopoty Krysi*.

1. Rozmowa na temat umiejętności samoobsługowych dzieci.

Nauczyciel wyjaśnia, że ważne jest, żeby dzieci miały same jeść, rozbierać się i ubierać, korzystać z toalety; wie, że wiele dzieci już to potrafi, a reszta na pewno za niedługo nauczy się też być samodzielnymi.

2. Zabawa z wykorzystaniem rymowanki.

Dzieci mówią za nauczycielem rymowanek, rytmicznie przy tym klaszcząc.

*Same jemy,
rozbieramy,
ubieramy się.
Czasem jest
potrzebna pomoc
– zdarza się!*

3. Słuchanie opowiadania.

Nadeszła pora poobiedniego odpoczynku. Równy ustawione leżaki zapraszają dzieci. Każde rozbiera się przy krzeselku. Aż miło patrzeć! Dzieci zdejmują ubranka i układają je tak, jak nauczyła pani Hania. Ale cóż to? Czyżby kłopot?

Krysia szarpie bluzeczkę i wcale nie może jej zdjąć. Ze spódnicy też trudna sprawa, akurat teraz zaciął się suwak. Ewa jest już ubrana w piżamę, rzeczy powiesiła na oparciu krzesła i zerka na Krysę.

– Nie potrafisz? – zapytała.

– Nie – smutno odpowiedziała dziewczynka. – W domu pomaga mi mama, a tutaj pani, ale jest zajęta.

– Chodź, to ci pomogę. Zobaczysz, że to nic trudnego. – I Ewa jest już przy Krysi. Odpięła jej guziki przy bluzce.

– Teraz wyjmij ręce. O, dobrze – pochwaliła.

– Zobacz! – uradowała się Krysia. – Sama schodzi z głowy! – powiedziała, zdejmując bluzkę i układając ją równiutko na krześle.

– Ale ładnie składasz rzeczy! – pochwaliła ją znowu Ewa. – Coś jednak umiesz.

– Teraz suwak u spódnicy. O! Już odpięty. Chyba poradzisz sobie dalej?

– Dziękuję. Dalej to już łatwa sprawa. Bez ciebie nie dałabym rady – westchnęła Krysia.

– Oj, niewiele ci pomogłam. To ty sama się rozebrałaś. Wskakuj szybko w piżamę, bo zmarzniesz – roześmiała się Ewa. A Krysia zadowolona z siebie pomyślała: – To nie takie trudne. Trzeba tylko chcieć!

4. Rozmowa na temat opowiadania.

– Z czym miała problem Krysia? Kto jej pomógł?

– Czy należy pomagać innym, którzy potrzebują pomocy? Dlaczego?

 Zabawa przy piosence *Wesoła zabawa* (przewodnik, s. 37–38).

 Spacer dookoła przedszkola.

III

1. Zabawa przy piosence *Pięć paluszków* (śl. i muz. K. Bożek-Gowik).

Pięć pa - lusz - ków rącz - ka ma, pięć pa - lusz - ków rącz - ka ma,
je - dna zro - bi: pa, pa, pa, dru - ga zro - bi: pa, pa, pa!

I. *Pięć paluszków rączka ma,
pięć paluszków rączka ma,
jedna robi: pa, pa, pa,
druga robi: pa, pa, pa.*

II. *Nóżka tupie: tup, tup, tup,
nóżka tupie: tup, tup, tup.
Jeden skok i drugi skok,
teraz na dół: hop, hop, hop!*

Dzieci z nauczycielem:

wyciągają rękę z szeroko rozstawionymi palcami,
dołączają drugą rękę,
machają pierwszą ręką,
machają drugą ręką,

tupią trzy razy jedną nogą,
tupią trzy razy drugą nogą,
wykonują dwa podskoki obunóż w miejscu,
wykonują skoki w miejscu z przykucnięciem.

2. Zabawy swobodne w wybranych kąciakach.

Tydzień III: Bezpieczne ulice

Dzień 1. Ruch uliczny

Cel ogólny:

- rozwijanie mowy.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- wymieniania różne pojazdy.

Środki dydaktyczne: wiersz W. Fabera *Ruch uliczny*, piosenka *Pięć paluszków*, zdjęcia pojazdów wycięte z kolorowych gazet, kolorowe krążki, papierowe koła – zielone i czerwone, klocki.

Przebieg dnia

I

1. Oglądanie zdjęć pojazdów wyciętych z kolorowych gazet, magazynów motoryzacyjnych.

Nazywanie pojazdów; określanie, gdzie je można zobaczyć.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa – *Kolorowe światła*.

Dzieci są kierowcami, dostają krążki – *kierownice*. Biegają po sali, naśladując odgłos jadącego samochodu. Nauczyciel ma dwa krążki – czerwony i zielony. Gdy podniesie krążek czerwony, *samochody* zatrzymują się, a gdy podniesie krążek zielony – jadą dalej.

II

- Słuchanie wiersza W. Fabera *Ruch uliczny*.

1. Dostrzeganie rytmu i kontynuowanie go.

Nauczyciel pokazuje papierowe koła: zielone i czerwone.

- Z czym kojarzą się te koła?

Potem układa koła: czerwone, zielone, czerwone, zielone, czerwone, zielone i pyta dzieci, które koło ma położyć dalej. Dzieci, po dostrzeżeniu rytmu, kontynuują go.

2. Słuchanie wiersza.

*Czasem na ulicy nazbyt
rozpychają się pojazdy.
Auto ściga się z tramwajem,
aż zmęczony tramwaj staje.*

*Na przystanku tchu mu brakło,
gdy wyprzedził wielki traktor.
Połykają koła drogę,
traktor chciałby minąć rower,*

*a autobus wyminęło
małe auto osobowe.*

*Jeszcze prędzej pędzi motor,
pcha się, chłopie wokół błoto!
Ale stop! Tu jest skrzyżowanie!
Každy pojazd tu na chwilę stanie.
Pan policjant daje znak na migi,
że nie pora teraz na wyścigi!*

3. Rozmowa na temat wiersza.

- Co robią pojazdy na ulicy?
- Jakie pojazdy ścigały się na ulicy?
- Co pokazał pan policjant?

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Kolorowe światła* (przewodnik, s. 41).

- Spacer wokół przedszkola.

III

1. Budowanie garaży dla samochodów z wybranych klocków.

- Zabawa przy piosence *Pięć paluszków* (przewodnik, s. 40).

2. Zabawy swobodne w wybranych kącikach.

Dzień 2. Samochody z naszej ulicy

Cel ogólny:

- rozwijanie sprawności manualnej.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- koloruje rysunek samochodu.

Środki dydaktyczne: piosenki: *Bezpieczne przejście*, *Pięć paluszków*, obrazki, rysunki różnych samochodów, kolorowe krążki.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Odszukaj obrazek* (ćwiczenia indywidualne).

Nauczyciel rozkłada na stoliku obrazki. Mówi do dziecka trzy nazwy obrazków. Zadaniem dziecka jest wskazać trzy obrazki, których nazwy usłyszało.

- Zabawa przy piosence *Pięć paluszków* (przewodnik, s. 40).

II

- *Samochody, samochody* – kolorowanie rysunku.

1. Oglądanie rysunków różnych samochodów: osobowych, ciężarowych, wyścigowych.

Dzieci nazywają samochody; określają, które z nich jeżdżą po ulicach.

2. Ćwiczenia dźwiękonaśladowcze – *Samochody*.

Dzieci naśladują odgłos samochodu jadącego szybko, wolno, hamującego.

3. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.

Dzieci wybierają sobie rysunek samochodu (punkt 1.).

Kolorują go kredką w wybranym kolorze, którego nazwę podają nauczycielowi. Wcześniej nauczyciel pokazuje, jak należy trzymać kredkę podczas rysowania. Układa kredki w dłoniach dzieci; tłumaczy im, że tak będzie im wygodniej rysować.

Prosi też dzieci, żeby starały się kolorować rysunek dokładnie i starannie.

4. Wykonanie prac przez dzieci.

Po wykonaniu prac i wspólnym ich obejrzeniu nauczyciel wiesza prace w kącie dla rodziców.

- Spacer w pobliżu przedszkola.

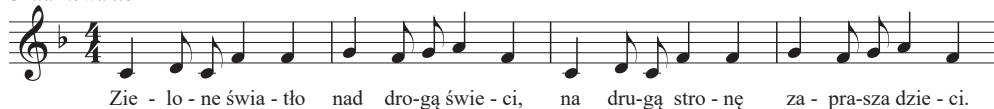
III

1. Ćwiczenia usprawniające narządy artykulacyjne.

- Nadymanie policzków, usta ściągnięte.
- Usta ułożone w ciup – przesyłanie całusków.
- Powolne otwieranie i zamykanie warg tworzących kształt koła.
- Wysuwanie języka na brodę, a potem – na nos.
- Dotykanie czubkiem języka kącików ust.
- Kłaskanie językiem.

2. Słuchanie piosenki *Bezpieczne przejście* (sł. B. Szelągowska, muz. J. Pietrzak).

Umiarkowanie

- I. *Zielone światło nad drogą świeci,
na drugą stronę zaprasza dzieci.*

Ref.: *Przejdź po pasach na drugą stronę,
kiedy się pali światło zielone.*

- II. *Czerwone światło widać z daleka.
Co to oznacza? Stop! Proszę czekać!*

Ref.: *Czerwone światło – w miejscu stoimy,
na drugą stronę nie przechodzimy!*

 Zabawa orientacyjno-porządkowa – *Kolorowe światła* (przewodnik, s. 41).

3. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 3. Bezpieczne przejście

Cel ogólny:

- umuzykalnienie dzieci.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- porusza się rytmicznie przy muzyce.

Środki dydaktyczne: wierszyk *Cicho – głośno*, piosenki: *Jestem małym przedszkolakiem*, *Bezpieczne przejście*, samochody, kolorowe krążki, klocki, karta pracy, cz. 1, nr 3.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa z wykorzystaniem wierszyka *Cicho – głośno* (autor nieznany).

*Nasze rączki klaszczą: tapu, tap,
cicho klaszczą: tapu, tapu, tap,
głośno klaszczą, cicho klaszczą,
właśnie tak, właśnie tak.*

*Nasze nóżki tupią: tupu, tup,
cicho tupią: tupu, tupu, tup,
głośno tupią, cicho tupią,
właśnie tak, właśnie tak.*

Dzieci wykonują ruchy określone w wierszyku.

 Dowolny taniec przy piosence *Jestem małym przedszkolakiem* (D. Zawadzka, *Jestem małym przedszkolakiem*, muz. s. A. Miś CSS, w: *Piosenki dla przedszkolaka 5. Mój świat*, Księgarnia Wydawnictwo Skrzat Stanisław Porębski, Kraków 2012).

Ref.: *Jestem małym przedszkolakiem,
ale dużo już potrafię.
Ja się uczę, gdy się bawię,
bo w zabawie jest ciekawiej.*

I. *Umiem biegać na paluszkach,
umiem stać na jednej nodze.
Umiem siebie narysować,
umiem jeść widelcem, nożem.*

Ref.: *Jestem małym...*

II. *Umiem buty zasznurować,
umiem zapiąć już guziki.
Umiem wiersz wyrecytować
i zatańczyć w takt muzyki.*

Zabawa orientacyjno-porządkowa – *Kolorowe światła* (przewodnik, s. 41).

II

Zabawy przy piosence *Bezpieczne przejście*.

1. Słuchanie piosenki (przewodnik, s. 42–43).
2. Rozmowa na temat piosenki.
 - O czym jest mowa w piosence?
 - Jakie kolory mają światła sygnalizacji świetlnej na ulicy?
 - Przy jakim kolorze światła przechodzą piesi?
 - Przy jakim kolorze światła piesi czekają, a jadą samochody?
3. Zabawa przy piosence.

Dzieci dostają krążki: czerwony i zielony. Chodzą po sali w rytm melodii piosenki i podnoszą krążek, zielony lub czerwony, w zależności od tego, o jakim kolorze światła jest mowa w piosence.

Spacer w pobliżu przedszkola – przyglądanie się zmianom zachodzącym w przyrodzie.

III

1. Karta pracy, cz. 1, nr 3.

Opowiadanie o obrazku. Kolorowanie światła sygnalizatora na taki kolor, żeby mama z Lenką i Lalusiem mogli przejść na drugą stronę.

Zabawa orientacyjno-porządkowa – *Kolorowe światła* (przewodnik, s. 41).

2. Zabawy samochodami.

Dzieci budują drogę ogrodzoną klockami i jeżdżą po niej samochodami – z towarem (klocki) lub z pasażerami (misie, lalki).

Dzień 4. Samochody i garaże

Cel ogólny:

- rozwijanie umiejętności liczenia.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- posługuje się liczebnikami porządkowymi w zakresie trzech.

Środki dydaktyczne: podsuszone liście, kartonowe sylwety samochodów (osobowych lub ciężarowych) w trzech kolorach, garaże z pudełek, kolorowe krążki, zdjęcia samochodów podzielone na 2–4 części, nagranie melodii o zmiennym tempie, tamburyn.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia oddechowe.

Dzieci biorą po jednym liściu przyniesionym ze spaceru kilka dni wcześniej. Kładą go na podłodze i dmuchają na niego tak, aby się poruszał.

2. Ćwiczenie analizy i syntezy wzrokowej.

Dzieci dostają zdjęcia samochodów, wycięte z gazet, podzielone na 2–4 części. Składają je w całość.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa – *Kolorowe światła* (przewodnik, s. 41).

II

 Samochody i garaże – ćwiczenia matematyczne.

Dzieci siedzą w kole. Każde dziecko dostaje kartonową sylwetę samochodu (osobowego lub ciężarowego). Dzieci określają kolory swoich *samochodów* (czerwony, zielony, żółty) oraz mówią, co to za *samochód* (ciężarowy, osobowy).

Nauczyciel przygotował trzy garaże: żółty, czerwony i zielony (np. z pudełek). Ustawił je w środku koła. Dzieci określają, w jakim kolorze jest pierwszy garaż, w jakim – drugi i w jakim trzeci garaż.

Kolejno jadą swoimi *samochodami* do garaży w kolorach swoich samochodów. Przy tym mówią, do którego garażu wjeżdżają: pierwszego, drugiego czy trzeciego.

Gdy wszystkie *samochody* wjadą do garaży, powoli zaczynają z nich wyjeżdżać. Dzieci, tak jak poprzednio, określają, z którego garażu wyjeżdża ich *samochód*.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *W jakim kolorze jest samochód?*

Dzieci poruszają się po sali ze swoimi kartonowymi sylwetami samochodów i naśladują ich odgłosy. Gdy usłyszą dźwięki tamburynu, zatrzymują się, a nauczyciel podaje nazwę koloru: czerwony, żółty lub zielony. Dzieci, które mają *samochody* w wymienionym kolorze, podchodzą do nauczyciela. Po chwili znowu poruszają się po sali.

 Spacer w pobliżu przedszkola, zbieranie kolorowych, opadłych liści.

III

1. Zabawa z wykorzystaniem rymowanki.

Samochody, samochody,

kto je zliczy.

Dużo samochodów,

dużo samochodów

jeździ po naszej ulicy.

Dzieci powtarzają rymowankę na zasadzie echa. Gdy nauczyciel mówi głośno, one powtarzają głośno. Gdy mówi cicho, one powtarzają także cicho.

- Zabawa muzyczno-ruchowa *Samochody*.
Dzieci stoją pod ścianą. Są samochodami.
W zależności od tempa muzyki *jadą* wolniej lub szybciej. Podczas przerwy *samochody* trąbią przeciągle: *tuuuu...* zmieniając nasilenie od cichego do głośnego, i wracają na miejsca pod ścianą.
2. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 5. Cztery kółka

Cel ogólny:

- rozwijanie mowy.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- odpowiada na pytania dotyczące opowiadania.

Środki dydaktyczne: opowiadanie G. Kasdepke *Własne cztery kółka*, zdjęcia różnych rowerów, znaki drogowe, nagranie melodii o różnym tempie, zagadki, zdjęcia (obrazki) różnych środków lokomocji, tamburyn.

Przebieg dnia

I

- Ćwiczenia ruchów szczęki dolnej.
 - Powolne opuszczanie szczęki dolnej i powolne unoszenie jej do góry.
 - Przesuwanie szczęki dolnej w prawo i w lewo, a także do przodu i cofanie jej do pozycji wyjściowej.
 - Naśladowanie żucia trawy przez krowę.
- Oglądanie wybranych znaków drogowych, ze zwróceniem uwagi na znak przejścia dla pieszych.
Nauczyciel pyta:
 - Czy widzieliście już takie znaki?
 - Gdzie się znajdowały?
 - Jak myślicie, po co one są?

- Zabawa muzyczno-ruchowa *Samochody* (przewodnik, s. 46).

II

 Słuchanie opowiadania G. Kasdepke *Własne cztery kółka*.

- Rozmowa o jeździe na rowerze.
 - Czy jeździcie na rowerze?
 - Co powinniście mieć na głowie i rękach? Dlaczego?
- Oglądanie zdjęć różnych rowerów, wspólne nazywanie ich części.

 Zabawa ruchowa *Rowery*.

Dzieci, w leżeniu tyłem, naśladowują pedałowanie i mówią przy tym rymowanąkę:

*Raz, dwa, trzy,
pedałuję ja,
pedałujesz ty!*

- Słuchanie opowiadania.

Człowiek ciągle się czegoś uczy – chodzić, mówić, jeździć na rowerze... No właśnie, opowiem wam o rowerze.

Gdy mój synek był mniejszy, dostał rower. Nie jakiś tam plastikowy rowerek na trzech kółkach, ale prawdziwy rower – z dzwonkiem, z regulowanym siodełkiem, ze światłami z przodu i z tyłu; dokręciłem mu dwa dodatkowe kółka i Kacper śmigał po całym podwórku dumny jak paw. A że

i ja lubię jeździć na rowerze, czasami wybieraliśmy się na wycieczki – Kacper gonił z przodu, ja na swoim góralu tuż za nim, a na końcu pedałowała ledwo żywa ze zmęczenia Magda, moja żona. Któregoś razu wybraliśmy się do parku. Słońce paliło tak mocno, że nawet wiatr się przed nim schował; usiadł gdzieś na drzewie i ledwo zapał. Spoceni objechaliśmy park raz, drugi, trzeci – i już mieliśmy rozpocząć czwarte okrążenie, gdy usłyszałem za sobą rumor i jęk. Spojrzałem przestraszony przez ramię.

Magda leżała na trawie z błogim uśmiechem na ustach – przynajmniej, że to dość dziwne zachowanie kogoś, kogo przygniata właśnie rower.

– Nic ci nie jest? – zapytałem zaniepokojony.

– Nic – mruknęła Magda, przytomniejąc. – Wyobraziłam sobie, że kupiliśmy samochód i jedziemy na wycieczkę. I nie trzeba kręcić pedałami, tylko sobie siedzimy i patrzymy za okno. Ja chcę mieć wreszcie swoje własne cztery kółka!

Kacper popatrzył na mnie, ja popatrzyłem na Kacpra... – cóż, my lubimy kręcić pedałami. Rower Magdy trzeba było oddać do naprawy, ale już po tygodniu mogliśmy wyruszyć na kolejną wycieczkę. Daliśmy Magdzie słowo, że nie będziemy jechali szybko, pokazaliśmy jej termometr – było chłodniej niż poprzednim razem – i wyszliśmy przed blok. A tam...

– Niespodzianka! – krzyknął Kacper.

Na środku podwórka stał rower Magdy: błyszczący, pomalowany, z nowym lusterkiem i, co najważniejsze – na czterech kółkach!

– Chciałaś mieć własne cztery kółka – wyjaśniłem.

– No i już się nie wywrócisz – pocieszał ją Kacper.

– Ale i tak muszę pedałować – wykrztusiła po chwili Magda.

Wzruszyłem ramionami. Owszem, była to prawda, ale tylko częściowa. Przecież gdy zjeżdża się z górki, to pedałować nie trzeba.

4. Rozmowa na temat opowiadania.

- Co dostał Kacper?
- Kto jeździł z Kacprem na wycieczki rowerowe?
- Co się stało w parku?
- O czym marzyła Magda – mama Kacpra?
- Co się stało po naprawie roweru Magdy?
- Czy o takich czterech kółkach marzyła mama Kacpra?

Zabawa ruchowo-naśladowcza *Jedziemy na rowerze.*

Dzieci biegają po sali, ręce mają wyciągnięte przed siebie – trzymają kierownice. Gdy usłyszą dźwięki tamburynu, naśladowują pompowanie koła: łapią ręką kostkę przeciwnej nogi i poruszając obok drugą ręką, mówią: siiii, siiii, siiii... Po *napompowaniu znowu jeżdżą rowerami.*

Spacer w pobliżu przedszkola – obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie.

III

1. Rozwiązywanie zagadek o środkach lokomocji.

Nauczyciel umieszcza na tablicy zdjęcia, obrazki samochodu osobowego, samolotu, pociągu, roweru.

Mówi dzieciom zagadki; one je rozwiązują, wskazują odpowiednie zdjęcie (odpowiedni obrazek).

*Ma dwa lub cztery koła
i pedały.*

*Do bliższych podróży
jest doskonały! (rower)*

*Mknie po torach
na stalowych kołach. (pociąg)*

*Ma skrzydła, choć nie jest ptakiem.
Możesz nim podróżować
podniebnym szlakiem. (samolot)*

*Nie posiada nóg,
ale szybko pędzi szosą,
bo to koła, a nie nogi
po drodze go niosą. (samochód)*

2. Naśladowanie odgłosów pojazdów przedstawionych na zdjęciach.

pociąg – cza, cza, cza, cza...

samochód – brum, brum, brum...

samolot – szszyyyyy...

rower – dzyń, dzyń, dzyń...

- Zabawa muzyczno-ruchowa *Samochody* (przewodnik, s. 46).

3. Zabawy swobodne w wybranych kącikach.

Tydzień IV: Nadeszła jesień

Dzień 1. Liście, kasztany, żółędzie

Cel ogólny:

- rozwijanie mowy.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- odpowiada na pytania dotyczące wiersza.

Środki dydaktyczne: piosenka *Liście w parku*, wiersz B. Formy *Jesień*, kasztany, żółędzie, kiście jarzębiny, koszyczki, kolorowe, opadłe liście, bukiet kolorowych liści, rymowanka, tamburyn.

Przebieg dnia

I

1. Oglądanie owoców drzew przyniesionych przez nauczyciela i dzieci.
Nazywanie owoców: kasztany, żółędzie, jarzębina. Segregowanie ich według rodzaju do koszyczków.
2. Dowolny taniec przy piosence *Liście w parku* (sł. i muz. B. Forma).

Śpiewnie

W par - ku wszę - dzie liś - cie, liś - cie ko - lo - ro - we.

Spa - da - ją na tra - wę, spa - da - ją na gło - wę.

- I. *W parku wszędzie liście,
liście kolorowe.
Spadają na trawę,
spadają na głowę.*

- II. *Zbiera je Anetka,
zbiera Karolina.
Nagle wietrzyk psotny
powiewać zaczyna.*

- III. *Zatańczyły dzieci,
wesóło się śmieją.
Świetna to zabawa
z wiatrem i jesienią.*

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Taniec liści*.

Dzieci poruszają się przy dźwiękach tamburynu, naśladowując opadające z drzewa liście. Gdy tamburyn milknie, dzieci-liście siadają na dywanie – *opadły na ziemię*.

II

 Słuchanie wiersza B. Formy *Jesień*.

1. Wielozmysłowe poznawanie liści.

Dzieci biorą sobie po jednym liściu. Dotykają nimi dłoni, wachają je, patrzą na nie pod światło.

2. Ćwiczenia oddechowe.

Dzieci dmuchają na trzymane w dłoniach liście. Potem mówią na jednym wydechu: *liście piękne, kolorowe spadają na moją głowę*.

3. Słuchanie wiersza.

*Spadają liście,
szeleszczą wkoło,
wiatr je unosi,
gwiżdżąc wesóło.*

(Nauczyciel pokazuje bukiet kolorowych liści).

*Lecą kasztany,
cieszą się dzieci.
Słabiej niż latem
słoneczko świeci.*

(Nauczyciel pokazuje kasztany).

*Nagle żółędzie
z drzewa spadają,
chętnie je zaraz
wszyscy zbierają.*

(Nauczyciel pokazuje żółędzie).

*Piękne korale
ma jarzębina,
to znak, że jesień
już się zaczyna.*

(Nauczyciel pokazuje kiść jarzębiny).

4. Rozmowa na temat wiersza.

- Co spada z drzewa i szeleści?
- Z czego cieszą się dzieci?
- Co spada z drzewa i jest chętnie zbierane?
- Co ma piękne korale?

5. Dowolny taniec przy piosence *Liście w parku* (przewodnik, s. 48).

 Spacer w pobliżu przedszkola – zbieranie kolorowych, opadłych liści.

III

1. Zabawa z wykorzystaniem rymowanki.

Dzieci stają w rozsypce. Naśladowują ruchy nauczyciela.

*Lecą liście z drzewa,
bo to jesień już.
Wiatr je wciąż rozwiewa,
wiejąc tam i tu.
Nazbieramy liści –
żółtych i czerwonych,*

Dzieci (za nauczycielem):
podnoszą ręce i poruszają nimi w jedną i w drugą stronę,

naśladowują zbieranie liści,

*zrobimy bukietik,
włożymy w wazonik.*

naśladują trzymanie bukietu liści,
naśladują wkładanie bukietu do wazonika.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Taniec liści* (przewodnik, s. 49).

2. Zabawy swobodne w wybranych kącikach.

Dzień 2. Kasztan, szyszka

Cel ogólny:

- dostrzeganie rytmu i kontynuowanie go.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- dostrzega rytm w ciągu owoców i go kontynuuje.

Środki dydaktyczne: kasztany, żołędzie, szyszki, opadłe, kolorowe liście, pudełka, tamburyn, karta pracy, cz. 1, nr 4.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 1, nr 4.

Oglądanie obrazka. Odszukanie trzech orzechów laskowych, które zgubiła wiewiórka. Określanie, gdzie były.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Taniec liści* (przewodnik, s. 49).

II

 Kasztan, żołędź, kasztan, żołędź – ćwiczenia rytmiczne.

Dzieci siadają w kole. Każde dziecko dostaje kasztany, szyszki i żołędzie, w różnej liczbie (od jednego owocu do trzech). Układa je przed sobą, głośno, kolejno liczy, dotykając liczonych owoców. Nauczyciel układa ciąg owoców: kasztan, żołędź, kasztan, żołędź, kasztan, żołędź, nazywając je głośno. Potem pyta:

- Co powinniśmy położyć dalej?

(Na pewno część dzieci dostrzeże rytm i będzie go kontynuować; nauczyciel w razie potrzeby będzie pomagał).

Następnie nauczyciel układa ciąg: szyszka, kasztan, szyszka, kasztan, szyszka, kasztan, nazywając kolejne elementy ciągu owoców. Potem, tak jak poprzednio, pyta:

- Co powinniśmy położyć dalej?

Dzieci kontynuują rytm, mówiąc głośno nazwy owoców, które układają.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Taniec liści* (przewodnik, s. 49).

 Spacer w pobliżu przedszkola – chodzenie po opadłych liściach; próby naśladowania odgłosu deptanych liści: *sz, sz, sz, sz...* Zbieranie kolorowych, opadłych liści.

III

1. Segregowanie liści według kształtu.

Nauczyciel przygotowuje pudełka (tyle, ile rodzajów liści przyniosły dzieci ze spaceru). Do każdego przyczepia po jednym liściu danego drzewa, np. do pierwszego pudełka – liść klonu, drugiego – kasztanowca, trzeciego – dębu... Dzieci segregują pozostałe liście według kształtu do odpowiednich pudełek.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Taniec liści* (przewodnik, s. 49).

2. Zabawy swobodne w wybranych kącikach.

Dzień 3. Spadające liście

Cel ogólny:

- umuzykalnienie dzieci.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- gra na grzechotce.

Środki dydaktyczne: piosenka *Liście w parku*, tamburyn, grzechotki, klocki w kolorze zielonym, książka, s. 8.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia artykulacyjne i ortofoniczne – *Jesienna wędrówka Języczka*.

Dzieci słuchają i naśladują nauczyciela.

Pewnego jesiennego dnia Języczek wybrał się do lasu. Było cicho. (Dzieci kładą palec na wargach i mówią: ciii). Pod nogami szeleściły opadłe, kolorowe liście. (Mówią: sz, sz, sz, sz...). Z daleka dochodził odgłos stukania. To dzieciół stukał w korę chorego drzewa. (Mówią: stuk-puk, stuk-puk...). Zobaczył skaczącą z drzewa na drzewo wiewiórkę. (Dotykają językiem, na przemian, górnych, a potem dolnych zębów). Niosła szyszkę z nasionkami do dziupli. (Oblizują wokoło wargi przy otwartych ustach). Potem zobaczył biegnącego języka, który na końcu zagrzebał się w stercie liści. (Mówią: tup, tup, tup...). Wystraszył się, gdy nagle nad nim zakrakała wrona. (Mówią: kra, kra, kra...). Zbierał liście, zrobił piękny bukiet. Liście to nie kwiaty, ale też pachną. (Wciągają powietrze nosem, a wydychają – ustami). Powoli, spacerkiem Języczek wrócił do domu.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Taniec liści* (przewodnik, s. 49).

II

 Nauka piosenki *Liście w parku*.

1. Słuchanie piosenki (przewodnik, s. 48).

2. Rozmowa na temat piosenki.

- Czego jest teraz dużo w parku?

- Na co spadają liście?

- Co robią dzieci?

3. Zapoznanie z grzechotką.

Nauczyciel pokazuje sposób trzymania grzechotki i grę na niej.

Dzieci kolejno naśladują na grzechotkach odgłos szumu liści, z zastosowaniem zmian dynamicznych: cicho, głośno.

(Nauczyciel koryguje u dzieci nieprawidłowe trzymanie instrumentu i wskazuje poprawny sposób wydobywania dźwięków).

4. Zabawa przy piosence.

I zwrotka

Dzieci spacerują po sali. Przy słowach: *Spadają na głowę...* podnoszą ręce do góry, jakby zasłaniały się przed spadającymi liśćmi.

II zwrotka

Naśladują zbieranie liści i robienie z nich bukietu, a potem spacerują z *bukietem*.

III zwrotka

Tańczą, *trzymając liście*, i się śmieją.

5. Nauka I zwrotki piosenki fragmentami, metodą ze słuchu.

 Spacer w pobliżu przedszkola – obserwowanie drzew i krzewów w jesiennym szacie.

III

1. Ćwiczenie w książce, s. 8.

Oglądanie obrazka przedstawiającego park. Określanie, co robi Lenka i gdzie schowały się jeżyk, wiewiórka i wróblek.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Taniec liści* (przewodnik, s. 49).

2. Zabawy konstrukcyjne – budowanie dowolnych konstrukcji z klocków w kolorze zielonym.

Dzień 4. Jesienne drzewo

Cel ogólny:

– rozwijanie sprawności manualnej.

Cel operacyjny:

Dziecko:

– odbija dłonie maczane w farbie nad obrazkiem pnia drzewa.

Środki dydaktyczne: piosenka *Liście w parku*, rozrobiona farba plakatowa w kolorach: żółtym, pomarańczowym, brązowym, podsuszone liście, liście: klonu, dębu, jarzębiny, kasztanowca, kasztany, żołędzie, noski klonu, kiście jarzębiny, obrazek drzewa z korzeniami, obręcz, rymowanka, książka, s. 9, *Wyprawka plastyczna* nr 1.

Przebieg dnia

I

1. Nauka II zwrotki piosenki *Liście w parku* (przewodnik, s. 48).

 Zabawa ruchowa z wykorzystaniem rymowanki o wiewiórce.

Dzieci skaczą obunóż po sali jak wiewiórki, trzymając zgięte w łokciach ręce i opuszczone dłonie. Gdy usłyszą rymowankę, zatrzymują się i naśladują zbieranie orzechów.

*Wiewióreczka,
gdy nadchodzi zima,
zbiera orzechy,
żeby zimę przetrzymać.*

II

 Jesienne drzewo – odbijanie dłoni maczanych w farbie.

1. Ćwiczenia oddechowe.

Dzieci dostają podsuszone liście. Zdmuchują je kolejno ze stolika, który nauczyciel ustawił na środku sali.

2. Próby dopasowania liści do owoców.

Nauczyciel umieszcza na stoliku liście: klonu, kasztanowca, dębu i jarzębiny, oraz owoce tych drzew: kasztany, żołędzie, noski klonu i kiść jarzębiny. Wspólnie z dziećmi układa owoce obok liści i przypomina nazwy drzew, z których pochodzą. Potem powtarza nazwy drzew, a dzieci pokazują ich owoce i próbują je nazywać.

 Zabawa ruchowa *Jesienne drzewo*.

Nauczyciel pokazuje dzieciom obrazek drzewa z korzeniami. Nazywa jego części: korona, pień, korzenie. Potem rozkłada w sali obręcz, do których wchodzi po dwoje dzieci. Są one drzewami, których korzenie mocno wrosły w ziemię – dlatego dzieci nie odrywają stóp od podłogi. Na hasło: *Wichura* – dzieci wyciągają ręce do góry i poruszają nimi, naśladując gałęzie drzew poruszane wiatrem.

3. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac (*Wyprawka plastyczna* nr 1).

Dzieci dostają kartki z obrazkiem pnia drzewa. Maczają dłonie w farbie: żółtej, pomarańczowej lub brązowej (wcześniej podają kolor wybranej farby), i odbijają je nad pniem tak, aby wyglądały jak gałęzie drzew.

4. Wykonanie prac przez dzieci.

Po wyschnięciu prac nauczyciel umieszcza je w kąciku dla rodziców.

 Spacer w pobliżu przedszkola. Zbieranie opadłych, kolorowych liści.

III

1. Ćwiczenia w książce, s. 9.

Pokazywanie małych liści, a potem – dużych liści. Liczenie ich. Potem liczenie kasztanów.

Pokazywanie na palcach liczby: kasztanów, małych liści i dużych liści.

2. Zabawa przy piosence *Liście w parku* (przewodnik, s. 51).

3. Zabawy swobodne w wybranych kąciakach.

Dzień 5. Liść klonu

Cel ogólny:

- rozwijanie mowy.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- odpowiada na pytania dotyczące opowiadania.

Środki dydaktyczne: opowiadanie A. Syguły-Bogdy *Opowiadanie o jesiennym liściu*, piosenki: *Stary niedźwiedź mocno śpi*, *Liście w parku*, bębenek, tamburyn, żółta farba, karta pracy, cz. 1, nr 5.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa muzyczna *Jesienny spacer*.

Nauczyciel mówi dzieciom, że wybiorą się na niby na spacer do lasu. Dzieci chodzą po sali przy akompaniamencie bębna. Słyszając mocne uderzenie, zatrzymują się, żeby posłuchać szumu drzew. Błona bębna pocierana ręką wydaje odgłos imitujący ten szum, a dzieci wspomagają ją, mówiąc: szszszsz... W czasie spaceru dzieci spotykają leśne zwierzęta. Po usłyszeniu ich nazw naśladują ich ruchy, np. wiewiórki i zająca.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Taniec liści* (przewodnik, s. 49).

II

 Słuchanie opowiadania A. Syguły-Bogdy *Opowiadanie o jesiennym liściu*.

1. Zabawa przy piosence *Liście w parku* (przewodnik, s. 51).

2. Słuchanie opowiadania nauczyciela na podstawie utworu.

Jesień była tego roku wyjątkowo brzydka. Dzieci siedziały w domach i rzadko przychodziły do parku zbierać liście. Uwielbiałem patrzeć na nie z mojej gałęzi. Byłem już dużym, dorodnym liściem i wiedziałem, że już niedługo spadnę. Liczyłem na to, że zauważą mnie jakieś ciekawe oczka. Trafę do zielnika i zostanę umieszczony pod hasłem: klon. A może będę zakładką w jakiejś ciekawej książce? Albo mój znalazca wsadzi mnie do wazonika i towarzystwa będzie mi dotrzymywał kasztanowy ludzik lub żółodziwa panienska? W pewnej chwili powiał wiatr i... stało się! Oderwałem się od drzewa. Wiatr tańczył ze mną szalonego oberka, obracał mną w kółko i rzucał we wszystkie strony. W końcu jednak opadłem na ziemię.

„Ładne miejsce – pomyślałem sobie. Wylądowałem w ogrodzie, przy domku. Ciekawe, czy mieszkają tu jakieś dzieci”.

Usłyszałem szelest i odwróciłem się na drugą stronę. O mało nie krzyknąłem z przerażenia. Nade mną stał potwór. Patrzył na mnie ogromnymi ślepiami i... zaczął mnie wachać! „A fe! Idź sobie!” – krzyknąłem oburzony. To był pies.

– Piesku! Gdzie jesteś? – usłyszałem po chwili.

„To głos dziecka! – zabiło z radości moje zielone serduszek. – No, teraz na pewno mnie znajdzie”. Wyrpężyłem się z całej siły. Wiedziałem, że wyglądam okazale. Czekałem teraz na swojego no-

wego właściciela, ale on długo nie nadchodził. Zniecierpliwiony, odwróciłem się. Zobaczyłem dziecko, tylko jakieś inne niż te, które przychodziły do parku... To był chłopczyk. Bardzo mały, drobny i cichy. Siedział nieruchomo. Zrobiło mi się dziwnie.

„Dlaczego on do mnie nie podbiega? – pomyślałem. – Przecież wszystkie dzieci biegają, krzyczą, no i zbierają liście”.

Patrzyłem na chłopca i nagle odkryłem przyczynę jego dziwnego zachowania. On siedział na wózku, nogi miał przykryte, ręce bezwładnie wisiały po obu stronach wózka.

„On jest... Zaraz, zaraz, jak to się nazywa? Spa-ra-li-žo-wa-ny, sparaliżowany. Nie zauważy mnie! Nie podniesie mnie!” – pomyślałem zrozpaczony.

– Bingo, zobacz, liść! Jaki piękny! Przynieś go, piesku! – ten okrzyk wyrwał mnie z odrętwienia. Nim zdążyłem zareagować, podbiegł ten kudłaty stwór i wziął mnie do pyska.

„Co za zwyczaj!” – chciałem wrzasnąć, ale słyszałem śmiech. Pies położył mnie na nieruchomych kolanach chłopca tak, że nad sobą widziałam jego twarz. Ten chłopczyk się śmiał!

– Bingo, widziałeś taki liść? Jest śliczny! Mama wklei do albumu! Zobacz, jak się mieni różnymi kolorami! – pies biegał naokoło wózka i szczekał radośnie. Jakże czułem się szczęśliwy!

Dziękowałem wiatrowi, że przywiał mnie właśnie do tego ogrodu. Cieszyłem się, że zostanę umieszczony w albumie i że mój właściciel będzie mnie oglądał.

(...) Wiedziałem, że zaraz pójdziemy do domu, w którym każdy ma swoje własne miejsce. Dla mnie ono również się znajdzie. Robiło mi się coraz cieplej, chociaż słońce schowało się za chmurami i znowu zanosilo się na deszcz.

3. Rozmowa na temat opowiadania.

- Kto opowiada tę historię?
- Kto znalazł liść?
- Dlaczego chłopiec sam nie zbierał liści?
- Kto to robił?

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Taniec liści* (przewodnik, s. 49).

4. Karta pracy, cz. 1, nr 5

Malowanie wybranego rysunku liścia palcami maczanymi w żółtej farbie.

 Spacer w pobliżu przedszkola. Zbieranie opadłych, kolorowych liści do kącika przyrody.

III

1. Zabawa ze śpiewem *Stary niedźwiedź mocno śpi* (autor i kompozytor nieznani).

Dzieci z nauczycielem tworzą koło. W jego środku przykuca dziecko-niedźwiedź, które nakrywa dłońmi oczy i udaje, że śpi. Pozostałe dzieci z nauczycielem chodzą na paluszkach dookoła niego, aby go nie zbudzić. Po zaśpiewaniu piosenki zatrzymują się i liczą na palcach.

Sta - ry nie - dźwiedź mo - cno śpi. Sta - ry nie - dźwiedź
mo - cno śpi. My się go bo - i - my,
na pal - cach cho - dzi - my. Jak się zbu - dzi, to nas
zje. Jak się zbu - dzi, to nas zje.

Stary niedźwiedź mocno śpi. (bis)
My się go boimy, na palcach chodzimy.
Jak się zbudzi, to nas zje. (bis)
Pierwsza godzina – niedźwiedź śpi.
Druga godzina – niedźwiedź chrapie.
Trzecia godzina – niedźwiedź łapie!

Po słowie *łapie* dzieci rozbiegają się, a *niedźwiedź* je goni. Złapane dziecko zostaje *niedźwiedziem*.

2. Zabawy swobodne w wybranych kąciakach.

Październik

Tydzień I: Jesień w sadzie

Dzień 1. Śliwa i śliweczki

Cel ogólny:

- rozwijanie mowy.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- odpowiada na pytania dotyczące utworu.

Środki dydaktyczne: wiersz W. Scisłowskiego *Jabłoń*, jabłka, gruszki, śliwki, połówki owoców, koszyki, pestki śliwek, piłki, tamburyn, książka, s. 10.

Przebieg dnia

I

1. Segregowanie owoców przyniesionych przez nauczyciela i dzieci do koszyków według rodzajów.
Dzieci nazywają owoce: jabłka, gruszki, śliwki; umieszczają je w odpowiednich koszykach. Koszyki te znajdują się w kąciaku przyrody.
 2. Oglądanie rozkrojonych owoców: gruszki, jabłka i śliwki.
Dzieci oglądają połówki owoców, łączą je w pary. Porównują liczbę pestek – jabłko, gruszka ma ich wiele, a śliwka – jedną.
- Zabawa ruchowa z elementem równowagi – *Spacer z jabłkiem*.
Dzieci spacerują po sali, trzymając piłki – *jabłka* – na wyciągniętych dłoniach. Uderzenie w tamburyn jest sygnałem do wykonania przysiadu tak, aby nie zgubić jabłka.

II

 Słuchanie wiersza W. Scisłowskiego *Jabłoń*.

1. Degustowanie jabłek. Określanie ich smaku.
2. Słuchanie wiersza.

*Drzemie w sadzie stara jabłoń,
zasłuchana w ptasim śpiewie.
Ile jabłek już z niej spadło,
tego nawet sama nie wie.*

3. Rozmowa na temat wiersza.
 - Co rośnie na jabłoni?
 - Dlaczego stara jabłoń nie wie, ile jabłek z niej spadło?

4. Oglądanie pestek jabłek.

Nauczyciel pokazuje dzieciom nasionka, z których może wyrosnąć drzewko.

Zabawa ruchowa z elementem równowagi – *Spacer z jabłkiem* (przewodnik, s. 55).

Spacer w pobliżu przedszkola.

III

1. Ćwiczenia w książce, s. 10.

Wskazywanie obrazków dużych owoców. Liczenie ich. Pokazywanie ich liczby na palcach. Potem wskazywanie obrazków małych owoców. Liczenie ich. Pokazywanie ich liczby na palcach.

Zabawa ruchowa orientacyjno-porządkowa – *Rozsypane owoce*.

Dzieci przykucają na dywanie – są rozsypanymi owocami. Nauczyciel spaceruje między nimi i delikatnie ich dotyka, a one podają nazwę wybranego przez siebie owocu i idą za nauczycielem. Kiedy wszystkie owoce zostaną zebrane, dzieci tworzą koło, podskakują i rytmiczują tekst: *Owoce surowe są smaczne i zdrowe*.

2. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 2. Liczymy owoce

Cel ogólny:

- porównywanie liczebności zbiorów.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- stosuje określenie *tylko samo*.

Środki dydaktyczne: piosenka *Zabawa w sadzie*, talerzyki jednorazowe, owoce – całe i pokrojone na kawałki, worek, karta pracy, cz. 1, nr 6.

Przebieg dnia

I

1. Słuchanie piosenki *Zabawa w sadzie* (sł. i muz. B. Forma).

Wesoło

I. *Do sadu, do sadu,
tam owoców wiele.
Jest już mała Zosia
i jej przyjaciele.*

II. *Owoce, owoce
do kosza zbierają.
Wiedzą, że owoce
witaminy mają.*

III. *A potem, a potem
wielka ucztą będzie.
Ze smakiem owoce
każdy zjadać będzie.*

2. Zabawa *Owoce w worku*.

Dzieci oglądają owoce, dotykają ich. Później nauczyciel chowa je do worka. Dzieci kolejno wkładają rękę do worka, dotykają owoców i starają się go rozpoznać. Potem wyciągają go na chwilę, żeby się upewnić, że dobrze rozpoznały.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Rozsypane owoce* (przewodnik, s. 56).

II

 Owoce są smaczne i zdrowe – ćwiczenia w liczeniu.

Nauczyciel przygotowuje trzy talerzyki jednorazowe. Kładzie na nich owoce:

- na pierwszym talerzyku – 2 jabłka, gruszkę,
- na drugim talerzyku – 2 śliwki, jabłko,
- na trzecim talerzyku – 3 jabłka.

Dzieci liczą talerzyki, a potem liczą owoce na pierwszym talerzyku, na drugim i na trzecim. Porównują liczebność owoców. (Jest ich tyle samo).

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Rozsypane owoce* (przewodnik, s. 56).

1. Karta pracy, cz. 1, nr 6.

Liczenie na obrazku: gruszek pod gruszą, śliwek pod śliwą, jabłek pod jabłonią. Odszukanie wśród naklejek obrazków: jabłek, gruszek i śliwek. Naklejenie trzech jabłek na jabłoni, trzech śliwek na śliwie i trzech gruszek na gruszy. Liczenie w koszyku owoców każdego rodzaju.

 Oglądanie przyrządów na placu przedszkolnym. Pokaz bezpiecznego korzystania z nich.

III

1. Rozpoznawanie owoców po smaku.

Nauczyciel przygotował cząstki jabłek, śliwek i gruszek. Dzieci z zamkniętymi oczami próbują owoców i starają się rozpoznać je po smaku.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Rozsypane owoce* (przewodnik, s. 56).

2. Zabawy swobodne w wybranych kąciakach.

Dzień 3. Muzyczne jabłuszko

Cel ogólny:

- rozwijanie umiejętności wokalnych.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- śpiewa piosenkę.

Środki dydaktyczne: piosenka *Zabawa w sadzie*, rymowanka.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Pociąg z owocami*.

Nauczyciel jest lokomotywą, do której przyłączają się dzieci – *wagoniki*. Utworzony pociąg jedzie wolno, bo przewozi dużo owoców. Dobrze, gdyby dzieci wymieniły nazwy owoców, które może przewozić *pociąg*. Dzieci naśladują odgłos jadącego pociągu, mówią: *cz, cz, cz, cz...* Potem *pociąg* zatrzymuje się, *owoce są wyładowane* i pusty, lekki pociąg jedzie szybko.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Rozsypane owoce* (przewodnik, s. 56).

II

 Nauka piosenki *Zabawa w sadzie*.

1. Zabawa *Zrywamy jabłuszka* – zbieramy jabłuszka.

Dzieci maszerują po sali przy akompaniamencie w rytmie ćwierćnut. Melodia piosenki wykonana w wiolinie zaprasza je do *zrywania jabłek z drzewa*, a w basie – do *zbierania ich z trawy*.

2. Słuchanie piosenki (*przewodnik*, s. 56).

3. Rozmowa na temat piosenki.

– Gdzie jest dużo owoców?

– Czego dużo mają owoce?

4. Zabawa przy piosence.

I zwrotka

Dzieci chodzą w rozsypce po sali.

II zwrotka

Dzieci kładą się na dywanie i zwiijają w kłębuszki.

III zwrotka

Dzieci naśladują jedzenie owoców.

5. Nauka I zwrotki piosenki fragmentami, metodą ze słuchu.

• Próba wspólnego śpiewu I zwrotki.

 Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Zabawa z wykorzystaniem rymowanki.

W jednej ręce mam gruszeczkę,

a w drugiej – jabłuszko.

Zaraz jabłko tobie dam,

podzielimy się gruszką.

Dzieci za nauczycielem:

wyciągają przed siebie jedną rękę,

wyciągają drugą rękę,

naśladują dawanie owocu,

wyciągają przed siebie ręce z połówkami gruszek.

2. Zabawa przy piosence *Zabawa w sadzie* (*przewodnik*, s. 58).

3. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 4. Owoce z masy solnej

Cel ogólny:

– rozwijanie sprawności manualnej.

Cel operacyjny:

Dziecko:

– lepi owoce z masy solnej.

Środki dydaktyczne: piosenka *Zabawa w sadzie*, masa solna, patyczki z listkami, tacki, farby, pędzle, obręcze, nagranie rytmicznej muzyki.

Przebieg dnia

I

1. Nauka II zwrotki piosenki *Zabawa w sadzie* (*przewodnik*, s. 56).

2. Ćwiczenia pantomimiczne – *Wizyta w sadzie*.

Nauczyciel wyjaśnia dzieciom, że wybiorą się na niby na wycieczkę do sadu. Tam rosną jabłonie z jabłkami, śliwy ze śliwkami i grusze z gruszkami.

• Dzieci z nauczycielem *maszerują do sadu*.

• *Zrywają jabłka i wkładają je do koszyków.*

• *Niosą ciężkie koszyki z owocami do samochodu.*

• *Zmęczone – odpoczywają.*

• *Cieszą się, że zerwały tyle owoców.*

II

 Lepienie owoców z masy solnej.

1. Zabawa przy piosence *Zabawa w sadzie* (*przewodnik*, s. 58).

2. Zapoznanie z masą solną.
Dzieci dostają kawałki masy solnej; dotykają jej, waczą ją, dotykają językiem (sprawdzają, czy jest słona).
 3. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.
Dzieci dostają patyczki z listkiem przygotowane przez nauczyciela. Lepią jabłuszka, gruszki i śliwki z masy solnej. Wbijają w nie patyczki z listkiem.
 4. Wykonanie prac przez dzieci.
Po wykonaniu prac, dzieci odstawiają je na tacki w swoich półeczkach indywidualnych – w celu wyschnięcia. Po wyschnięciu, malują ulepione owoce na odpowiednie kolory.
- Spacer w pobliżu przedszkola.

III

1. Zabawa *Wewnątrz i na zewnątrz*.
Nauczyciel rozkłada na podłodze obręcze. Kładzie je tak, aby pomiędzy nimi było możliwie jak najwięcej miejsca. Przy dźwiękach muzyki dzieci tańczą wokół obręczy (na zewnątrz). Potem przesuwają obręcze tak, żeby się stykały. Przy dźwiękach muzyki tańczą w obręczach (wewnątrz).
- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Rozsypane owoce* (przewodnik, s. 56).
2. Zabawy swobodne w wybranych kąciakach.

Dzień 5. Jemy owoce i warzywa

Cel ogólny:

- rozwijanie mowy.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- odpowiada na pytania dotyczące opowiadania.

Środki dydaktyczne: opowiadanie I. R. Salach *Co lubi jeść Zosia*, rymowanka *Wpadła gruszka*, pokrojone owoce, talerzyki, farby, karta pracy, cz. 1, nr 7.

Przebieg dnia

I

1. Nauka rymowanki *Wpadła gruszka* (tekst popularny, autor nieznany).

*Wpadła gruszka do fartuszka,
a do tego dwa jabłuszka.
Lecz śliweczka wpaść nie chciała
– była jeszcze niedojrzała.*

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Rozsypane owoce* (przewodnik, s. 56).

II

- Słuchanie opowiadania I. R. Salach *Co lubi jeść Zosia*.

1. Śpiewanie nazw owoców za nauczycielem.
Nauczyciel śpiewa nazwy owoców, a dzieci powtarzają za nim na zasadzie echa.
2. Słuchanie opowiadania.

Przy posiłku dzieci siedzą prosto, są przysunięte do stolików, ani okruszek nie może spaść na podłogę. Śniadanie już zjedzone, a tu wchodzi pani Ela i niesie coś w miseczce. Wielka radość: jabłuszka i marchewki!

Nie wszyscy się jednak cieszą. Przy trzecim stoliku siedzi Zosia. Wcale nie jest zadowolona z tego, że na jej talerzyku leżą jabłko i marchew.

– Zosiu, dlaczego nie jesz? – pyta pani.

– *Bo nie lubię* – odpowiada nachmurzona Zosia.
 – *Kto jeszcze nie lubi owoców i warzyw?* – pyta pani.
 – *My lubimy!* – odpowiadają dzieci.
 – *A co ty lubisz, Zosiu?* – zagadnął ją Piotruś.
 – *Najbardziej lubię cukierki i czekoladę* – odparła Zosia.
 – *Ale one nie są zdrowe. Od słodczy psują się zęby!* – stwierdził Piotruś.
 Pani uśmiechnęła się do dzieci.
 – *Rzeczywiście, gdy zjadamy zbyt wiele słodczy, to mogą się popsuć zęby, a od twardych owoców i warzyw są mocniejsze i zdrowsze.*
 – *Tak jak moje* – powiedział Adaś, i na dowód tego zaczął chrupać marchew.
 – *I moje... i moje...* – przekrzykiwały się dzieci.
 Zerka Zosia w prawo – dzieci chrupią marchewki. Zerka w lewo – jedzą jabłuszka.
 – *A mogę tylko kawaleczek?* – zaczęła nieśmiało.
 – *Oczywiście* – odparła pani. – *Jeśli codziennie zjesz tylko kawaleczek marchewki, to na pewno wystarczy. Ale pamiętaj... codziennie.*

3. Rozmowa na temat opowiadania.

- Czego nie chciała jeść Zosia?
- Co lubiła jeść Zosia?
- Dlaczego należy jeść owoce i warzywa?
- Dlaczego jedzenie słodczy w nadmiarze jest szkodliwe?

4. Karta pracy, cz. 1, nr 7.

Nazywanie owoców przedstawionych na rysunkach. Malowanie palcem maczanym w farbie rysunku wybranego owocu.

 Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Tworzenie kompozycji z pokrojonych owoców. Nazywanie ich. Zjadanie swoich kompozycji.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Rozsypane owoce* (przewodnik, s. 56).

2. Zabawy konstrukcyjne.

Tydzień II: Kolorowe warzywa

Dzień 1. Poznajemy wybrane warzywa

Cel ogólny:

- rozwijanie mowy.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- nazywa wybrane warzywa.

Środki dydaktyczne: wiersz J. Koczanowskiej *Warzywa*, ilustracje do wiersza, warzywa, koszyki, worek, obrazki warzyw, książka, s. 11.

Przebieg dnia

I

1. Segregowanie warzyw do koszyków według rodzajów.
Dzieci nazywają warzywa, samodzielnie lub z pomocą nauczyciela, a potem segregują je do odpowiednich koszyków.
2. Śpiewanie nazw warzyw za nauczycielem.
Nauczyciel śpiewa kolejne nazwy warzyw, a dzieci je powtarzają.

- Zabawa ruchowo-naśladowcza *Zajaczek wybiera się z wizytą*.
Nauczyciel mówi wierszyk, a dzieci naśladują ruchami jego słowa. Następnie wykonują skoki zajęcze.

*Pan zajaczek myje łapki,
bo są jeszcze nieumyte.
Myje pyszczek, myje szyję,
bo wybiera się z wizytą.*

*Lecz najdłużej myje uszy,
bo ma uszy bardzo długie:
wodą, mydłem, mydłem, wodą.
Najpierw jedno, potem drugie.*

II

- Słuchanie wiersza J. Koczanowskiej *Warzywa*.

1. Zabawa *Co jest w worku?*

Dzieci oglądają warzywa, nazywają je, dotykają ich. Potem nauczyciel chowa warzywa do worka. Dzieci kolejno wkładają do niego ręce, dotykają wybranych warzyw i starają się rozpoznać je za pomocą dotyku. Potem wyciągają na chwilę warzywa – w celu sprawdzenia poprawności rozpoznania.

2. Ćwiczenia w książce, s. 11.

Nazywanie zielonych warzyw na obrazku. Potem próby nazywania pozostałych warzyw.

3. Słuchanie wiersza.

*Dojrzałe, kolorowe, słońcem malowane,
witaminek pełne i najzdrowszych soków,
dorodne warzywa śmieją się, żartują,
bo jesień jest na działce najpiękniejsza w roku.*

*Marchewki i pietruszki plotkują cichutko,
buraczki i ziemniaki klócą się zawzięcie,
gdyż ogromna, ruda i pękata dynia
zasłoniła im słońce, i zajęła miejsce.*

*Czerwone pomidory, ogórki zielone
rozmawiają z fasolką, co weszła wysoko,
by spojrzeć na cały ogród kolorowy
i pomachać płynącym po niebie obłokom.*

4. Rozmowa na temat wiersza.

- Co robią warzywa na działce?
- Co robią marchewki i pietruszki?
- O co klócą się buraczki i ziemniaki?
- Z kim rozmawiają pomidory i ogórki?

- Spacer w pobliżu przedszkola.

III

1. Rozpoznawanie warzyw na podstawie ich opisu przez nauczyciela.

Nauczyciel podaje cechy warzyw; dzieci odgadują, o jakim warzywie jest mowa. W celu ułatwienia, nauczyciel wiesza na tablicy obrazki warzyw.

Np.

- *Jest gruby, czerwony i ma krótki korzonek.* (burak)
- *Rośnie na krzaczkach. Gdy dojrzeje, najczęściej jest czerwony.* (pomidor)
- *Żółta kulka z zielonym szczypiorem. Gdy ją rozkroisz, to wszyscy płaczą.* (cebula)

- Zabawa ruchowo-naśladowcza *Zajaczek wybiera się z wizytą* (przewodnik, s. 61).

Dzień 2. Warzywo do warzywa

Cel ogólny:

- rozwijanie umiejętności tworzenia prostych kolekcji.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- potrafi przyporządkować element do danej kolekcji.

Środki dydaktyczne: piosenka *Witaminowa piosenka*, warzywa, kawałki warzyw, duże obrazki: ogórka, selera, kapusty, pietruszki, małe obrazki tych samych warzyw, rymowanka, karta pracy, cz. 1, nr 8.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Co to jest?*

Nauczyciel pokazuje dzieciom warzywa: ogórka, marchew, pomidora, rzodkiewkę i sałatę. Potem dzieci zamykają oczy, a nauczyciel podaje im do ust po kawałku warzywa. Dzieci po smaku starają się rozpoznać, co to za warzywo.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Zajączek wybiera się z wizytą* (przewodnik, s. 61).

II

 Warzywa – tworzenie prostych kolekcji.

Nauczyciel pokazuje dzieciom duże obrazki warzyw: pietruszki, selera, kapusty, ogórka. Nazywają je wspólnie; określają, jakie są. Potem nauczyciel umieszcza je w widocznych miejscach sali.

Dzieci dostają po jednym obrazku warzywa (małym). Nauczyciel podaje nazwy warzyw, które są na dużych obrazkach, a dzieci mające małe obrazki tych warzyw ustawiają się przy odpowiednim, dużym obrazku.

 Dowolny taniec przy piosence *Witaminowa piosenka* (sł. B. Szelańska, muz. J. Pietrzak).

Umiarkowanie

Ro - śnie po - mi - dor na krza - czku, o - bok ce -
bu - li, bu - ra - czków. Z ka - żdym dniem ba - rdziej czer -
wo - ny, śpie - wa za - do - wo - lo - ny.
Z ożywieniem
Czy ktoś wie, czy ktoś wie, co w wa-ry-wach kry - je się? kry - je się?

I. Rośnie pomidor na krzaczku,
obok cebuli, buraczków.
Z każdym dniem bardziej czerwony,
śpiewa zadowolony.

II. Rośnie ogórek przy ziemi,
obok ziemniaków, marchewki.
Z każdym dniem bardziej zielony
śpiewa zadowolony.

Ref.: Czy ktoś wie, czy ktoś wie,
co w warzywach kryje się? } bis

Ref.: Czy ktoś wie...

Recytacja:

*Wszystkie warzywa są zdrowe,
witaminy mają w sobie!*

 Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Nauka rymowanki.

*Każdy z nas bywa wesoły,
smutny też – zdarza się.
Złości nas koniec zabawy,
a groźnego psa boimy się.*

- Co powoduje, że jesteście weseli?
- Co was smuci? Co was złości?
- Czy boicie się czegoś?

2. Karta pracy, cz. 1, nr 8.

Nazywanie uśmiechniętych warzyw. Określanie min pozostałych warzyw.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Zajaczek wybiera się z wizytą* (przewodnik, s. 61).

3. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 3. Witaminowa piosenka

Cel ogólny:

- umuzykalnienie dzieci.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- rozróżnia kontrasty dynamiczne – cicho, głośno.

Środki dydaktyczne: piosenka *Witaminowa piosenka*, obrazki warzyw, kołatka, *Wyprawka plastyczna* nr 2.

Przebieg dnia

I

1. Syntezowanie nazw warzyw podzielonych na sylaby przez nauczyciela.

Nauczyciel umieszcza na tablicy obrazki warzyw. Dzieli ich nazwy na sylaby. Dzieci, po zsyntezowaniu tych nazw, mówią całą nazwę danego warzywa i pokazują odpowiedni obrazek.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Zajaczek wybiera się z wizytą* (przewodnik, s. 61).

II

 Zabawy przy piosence *Witaminowa piosenka*.

1. Zabawa *Cicho – głośno*.

Dzieci reagują na zmiany dynamiki w różny sposób. Np.

- klaszczą w ręce, na przemian – cicho, głośno,
 - poruszają się cicho na palcach po całej sali, następnie biegają, wymachując rękami.
- #### 2. Słuchanie piosenki (przewodnik, s. 62–63).
- #### 3. Rozmowa na temat piosenki.
- Obok jakich warzyw rośnie pomidor? Obok jakich warzyw rośnie ogórek?
 - Co śpiewają pomidor i ogórek?
 - Dlaczego wszystkie warzywa są zdrowe?
- #### 4. Zapoznanie z instrumentem perkusyjnym – kołatką.

Nauczyciel pokazuje instrument, sposób jego trzymania i gry na nim.

Dzieci kolejno próbują wystukiwać rytm kołatką przy nagraniu piosenki.

5. Zabawa przy piosence.

Podczas zwrotek dzieci rytmicznie poruszają się po sali. Podczas refrenu – zatrzymują się, klaszczą i rytmicznie mówią za nauczycielem:

*Wszystkie warzywa są zdrowe,
witaminy mają w sobie.*

 Spacer w pobliżu przedszkola.

III

1. Ćwiczenia graficzne – *Koszyk na warzywa* (Wyprawka plastyczna nr 2).

Dzieci kończą kolorować rysunek koszyka. Nakleją w koszyku naklejki – obrazki warzyw: pomidora, ogórka, sałaty, cebuli, marchewki.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Zajączek wybiera się z wizytą* (przewodnik, s. 61).

2. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 4. Kapuściane wzorki

Cel ogólny:

– rozwijanie sprawności manualnej.

Cel operacyjny:

Dziecko:

– maluje liść kapusty i odbija go na kartce.

Środki dydaktyczne: piosenka *Witaminowa piosenka*, sylwety warzyw (nie zawsze we właściwych kolorach), rymowanka, farby plakatowe, liście kapusty, pędzle, kartki, karta pracy, cz. 1, nr 9.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *W takim kolorze czy nie?*

Nauczyciel umieszcza na tablicy sylwety warzyw. Nie wszystkie są we właściwych kolorach. Pokazuje sylwetę warzywa. Dzieci mają określić, czy kolor warzywa jest prawdziwy czy nie. Gdy jest prawdziwy – nauczyciel przyczepia sylwetę do tablicy, jeśli nie – zdejmuje ją z tablicy.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Zajączek wybiera się z wizytą* (przewodnik, s. 61).

II

 Kapuściane wzorki – odbijanie pomalowanych liści kapusty na kartce.

1. Nauka rymowanki.

Marchewka, cebula, por.

Kapusta się toczy – więc ją goń!

• Mówienie rymowanki z uśmiechem, a potem – ze złością.

2. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.

Dzieci dostają po kawałku liścia kapusty. Malują go, a potem odbijają na kartce. Robią to kilka razy.

3. Wykonanie prac przez dzieci.

4. Oglądanie wykonanych prac.

 Zabawa przy piosence *Witaminowa piosenka* (przewodnik, s. 64).

 Spacer w pobliżu przedszkola – przyglądanie się zmianom zachodzącym w przyrodzie.

III

1. Karta pracy, cz. 1, nr 9.

Łączenie liniami fragmentów obrazków tych samych warzyw. Nazywanie warzyw.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Zajączek wybiera się z wizytą* (przewodnik, s. 61).

2. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 5. Jarzynowe zagadki

Cel ogólny:

- rozwijanie mowy i myślenia.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- rozwiązuje zagadki o warzywach.

Środki dydaktyczne: zagadki, obrazki warzyw, stemple z ziemniaka, farby, kartki.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia narządów artykulacyjnych:

- rozciąganie warg w szerokim uśmiechu,
- mlaskanie wargami,
- kierowanie języka w prawy kącik warg, a potem – w lewy kącik warg,
- oblizywanie czubkiem języka podniebienia przy otwartych ustach,
- oblizywanie czubkiem języka górnych zębów i dolnych zębów przy otwartych ustach.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Zajaczek wybiera się z wizytą* (przewodnik, s. 61).

II

 Rozwiązywanie zagadek o warzywach.

1. Zagadki obrazkowe.

Nauczyciel umieścił na tablicy częściowo zasłonięte obrazki warzyw (od pierwszego, najmniej zasłoniętego, do trzeciego – najbardziej zasłoniętego) – ogórka, pomidora i marchewki. Dzieci próbują rozpoznać warzywa. Jeżeli mają z tym problem, nauczyciel odkrywa obrazki po fragmentach do momentu, aż dzieci powiedzą nazwę warzywa.

2. Zagadki słuchowe.

Nauczyciel umieszcza na tablicy obrazki warzyw, wśród nich: kapusty, marchewki, ogórka i buraka. Mówi dzieciom zagadki. One podają rozwiązania i wskazują odpowiednie obrazki.

- *Gruby, czerwony, z korzeniem małym,
barszcz jest z niego doskonały.* (burak)
- *Dobry surowy, dobry kiszony –
w salacie, w zupie,
na kanapce położony.* (ogórek)
- *Okrągła głowa zielona,
z soczystych liści złożona.
Głowa łysa, lecz nie pusta.
Kto to taki? To...* (kapusta)
- *To nie pomarańcza, choć pomarańczowa.
Dobra gotowana, ale też surowa.* (marchew)

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Zajaczek wybiera się z wizytą* (przewodnik, s. 61).

 Spacer w pobliżu przedszkola.

III

1. Stemplowanie stemplami z ziemniaków.

Nauczyciel przygotował stemple z ziemniaków z różnymi wzorami, np.: kwiatkiem, słońkiem, domkiem... oraz rozrobione farby. Dzieci dostają kartki i odbijają na nich stemple.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Zajączek wybiera się z wizytą* (przewodnik, s. 61).

2. Zabawy swobodne w wybranych kącikach.

Tydzień III: Nasze rodziny

Dzień 1. Mama – przyjaciel

Cel ogólny:

- rozwijanie mowy.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- odpowiada na pytania dotyczące utworu.

Środki dydaktyczne: wiersz B. Szelągowskiej *Przyjaciele*, rymowanki, sylwety do teatrzyku, tamburyn, książka, s. 12.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia w książce, s. 12.

Oglądanie obrazka rodziny Lenki: mamy, taty, babci Ani i dziadka Leszka, babci Wiesi i dziadka Adama oraz Lalusia.

- Rozmowy indywidualne z dziećmi na temat ich rodzin: wymienianie członków rodziny, ich imion, wzajemnych powiązań.
- Nauka prostej rymowanki.

*Mama, tata, brat i siostra,
babcia, dziadziuś, wujek, ciocia.*

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Co robią rodzice?*

Nauczyciel podaje nazwy czynności, jakie wykonują rodzice (odkurzanie, ścieranie kurzu, krojenie warzyw, kierowanie samochodem...). Dzieci je naśladują, wykonując odpowiednie ruchy.

II

 Teatrzyk sylwet na podstawie utworu B. Szelągowskiej *Przyjaciele*.

Występują: Paweł, Ania, Mama i Miś. Nauczyciel przedstawia bohaterów teatrzyku, pokazując sylwety.

Paweł:

Jak dobrze, że jesteś, Aniu.

Ania:

Pawełku, co się stało?

Paweł:

*Pić mi się chciało
i gdy biegłem do kuchni,
uderzyłem się w kolano
i upadłem na podłogę.*

Ania:

Poczekaj, zaraz ci wstać pomogę.

*Podaj mi rękę.
Nie bój się! Śmiało!
Zaraz nie będzie bolało.
Usiądź wygodnie.
O, masz podarte spodnie.
O tu! Widzisz? Na kolanie.*

Paweł:

*Aniu i co się teraz stanie?
Ja tak lubię te spodenki.
Oj, to problem mam wielki.*

Ania:

*Nie martw się, Pawełku.
Masz, przytul misia.
Może go rozweselisz,
bo jest smutny jakiś dzisiaj.
A ja pójdę po mamę,
na pewno pomoże.
(Ania wybiega i wraca z mamą).*

Mama:

*Nie martw się, Pawełku,
igłę z nitką weźmiemy
i dziurę zaszyjemy.*

Ania:

*No i po kłopotcie.
Po dziurze nie ma śladu.*

Mama:

*Chodźcie do kuchni.
Siadamy do obiadu!*

Paweł:

*Jesteś, Aniu, moją
najlepszą przyjaciółką
i ty, mamo, też.*

Mama:

*Ja też bardzo się z tego cieszę i dziękuję.
Chodź – w nosek cię pocałuję.*

Ania:

*Choć w przedszkolu
mam koleżanek wiele,
ty jesteś dla mnie
najlepszym przyjacielem.*

1. Rozmowa na temat teatryku.

- Co się stało Pawełkowi?
- Kto mu pomógł?
- Czy wasze mamusie pomagają wam, gdy coś się dzieje?
- Kogo nazywamy przyjacielem? (Nauczyciel naprowadza dzieci, zadając dodatkowe pytania: Czy przyjaciel wam pomaga? Czy zawsze jest przy was? Czy możecie na niego liczyć?...).
- Czy mamusia jest waszym przyjacielem?

2. Nauka rymowanki.

Dzieci maszerują po sali za nauczycielem i powtarzają za nim słowa rymowanki.

Mama moim przyjacielem jest,

zawsze mi pomaga i wspiera mnie.

Zabawa ruchowo-naśladowcza *Co robią rodzice?* (przewodnik, s. 66).

Spacer w pobliżu przedszkola.

III

1. Ćwiczenia oddechowe – *Baloniki*.

Dzieci leżą na podłodze, udając nienadmuchane baloniki. Gdy nauczyciel gra na tamburynie, powoli podnoszą się, nabierają nosem powietrze i napinają mięśnie całego ciała. Na mocne uderzenie w tamburyn powoli wracają do pozycji wyjściowej, intonując na wydechu: yyyyy (z baloników uchodzi powietrze).

Zabawa ruchowo-naśladowcza *Co robią rodzice?* (przewodnik, s. 66).

2. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 2. Mój dom

Cel ogólny:

- rozwijanie umiejętności liczenia.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- liczy w zakresie trzech.

Środki dydaktyczne: kolorowe, papierowe figury geometryczne.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia utrwalające dźwięki mowy.

Zabawa polega na powtarzaniu pojedynczych głosek. Bawimy się w echo. Nauczyciel z pewnej odległości podaje dźwięki mowy. Dzieci kolejno są jego echem – powtarzają głoski. Nauczyciel prawidłową artykulację nagradza oklaskami. Potem następuje zmiana ról. Dzieci kolejno podają wcześniej wymawiane głoski. Nauczyciel staje się echem, wsłuchuje się w realizację dźwięku przez kolejne dzieci i w razie potrzeby koryguje wymowę.

Zabawa ruchowa *Idziemy na spacer*.

Dzieci dobierają się w pary – jedno dziecko jest *mamą* lub *tatą*, a drugie – *dzieckiem*. Dziecko, w przysiadzie, *podaje mamie (tacie)* rękę i razem spacerują po sali. Po chwili następuje zmiana ról.

II

Mój dom – ćwiczenia w liczeniu.

Nauczyciel układa na tablicy domek z papierowych figur geometrycznych (żółty kwadratowy dom z czerwonym trójkątnym dachem i z trzema niebieskimi kwadratowymi oknami).

Dzieci liczą figury w kolorze żółtym, potem – w czerwonym i na końcu – w niebieskim. Mówią ich liczbę i pokazują odpowiednią liczbę palców.

Dzieci dostają papierowe figury w kolorach: brązowym (dach i drzwi – trójkąt i prostokąt), niebieskim (kwadratowy dom) i białym (trzy kwadraty, okna). Liczą figury w tych kolorach, podają ich liczbę i pokazują odpowiednią ilość palców.

Nauczyciel zasłania kartką swój domek. Dzieci układają ze swoich figur domek (mogą go przykleić na kartce).

Zabawa ruchowa *Idziemy na spacer* (przewodnik, s. 68).

Spacer w pobliżu przedszkola.

III

1. Zabawa *Ubranka*.

Dzieci siedzą przed nauczycielem. Jedno chętne dziecko pełni rolę modela. Staje przed dziećmi tak, żeby wszyscy dobrze je widzieli. Dzieci uważnie obserwują modela, po czym zamykają oczy. Model z nauczycielem w tym czasie zmieniają coś w jego wyglądzie, np. podwijają rękawy bluzki, rozwiązują sznurowadła, upinają włosy... Na dany przez nauczyciela znak dzieci otwierają oczy i przyglądają się modelowi. Ten, kto pierwszy wskaże zmianę w jego stroju, wygrywa i przejmuje rolę modela w następnej kolejce.

 Zabawa ruchowa *Idziemy na spacer* (przewodnik, s. 68).

2. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 3. Piosenka dla mamy

Cel ogólny:

- umuzykalnienie dzieci.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- porusza się w parach, ustawia się w kole.

Środki dydaktyczne: piosenka *Piosenka przedszkolaka*, klocki, kołatka, tamburyn, karta pracy, cz. 1, nr 10.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 1, nr 10.

Oglądanie obrazków. Opowiadanie o tym, co lubi robić Luluś z mamą, tatą, babcią i dziadkiem Lenki.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Co robią rodzice?* (przewodnik, s. 66).

II

 Zabawy przy piosence *Piosenka przedszkolaka*.

1. Ćwiczenia inhibicyjno-incytacyjne.

Dzieci spacerują w parach po sali przy dźwiękach tamburynu. Na dźwięki kołatki – tworzą koło.

2. Słuchanie piosenki *Piosenka przedszkolaka* (sł. L. Marjańska, muz. T. Kierski).

Żywo

I. *Podaj mi, mamusiu, rękę,
do przedszkola czas już, czas.
Chcesz? Zaśpiewam ci piosenkę,
którą umie każdy z nas.*

Ref.: *Śpiewa ptak:
la, la, la,
to wesoły znak!
My dla mamy
zaśpiewamy:
la, la, la! O tak!*

II. *Plot i brama, dwie topole,
drogę tę na pamięć znam!
Popatrz, mamo, już przedszkole,
pozwól, dalej pójdę sam.*

Ref.: *Śpiewa ptak...*

III. *A gdy mama przyjdzie z pracy
i do domu wracać czas,
znów śpiewają przedszkolaki,
zna piosenkę każdy z nas.*

Ref.: *Śpiewa ptak...*

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Z kim idzie dziecko do przedszkola?
- Dla kogo przedszkolaki śpiewają piosenkę?

4. Zabawa przy piosence.

Podczas zwrotek dzieci, dobrane w pary: *mama – dziecko* (idzie w przysiadzie), spacerują po sali (*idą do przedszkola lub z niego wracają*). Podczas refrenu zatrzymują się i rytmicznie wraz z nauczycielem klaszczą.

 Spacer w pobliżu przedszkola.

III

1. Nauka refrenu piosenki *Piosenka przedszkolaka* fragmentami, metodą ze słuchu (*przewodnik*, s. 69–70).

 Zabawa ruchowa *Idziemy na spacer* (*przewodnik*, s. 68).

2. Zabawy konstrukcyjne – budowanie domów z wybranych klocków.

Dzień 4. Rysunek rodziny

Cel ogólny:

- rozwijanie sprawności manualnej.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- rysuje swoją rodzinę.

Środki dydaktyczne: rymowanka, obrazki przedstawiające różne sytuacje, papierowe kwiatki.

Przebieg dnia

I

1. Nauka rymowanki.

*W domu, w kinie, na pływalni,
rowerami, drogą przez las –
cieszę się, kiedy wspólnie
z rodzicami spędzam czas.*

Dzieci maszerują za nauczycielem po kole, mówiąc nauczoną przed chwilą rymowankę.

 Zabawa ruchowa *Idziemy na spacer* (*przewodnik*, s. 68).

II

 Moja rodzina – rysunek postaci ludzkich.

1. Recytacja rymowanki z części 1. dnia.

- Rozmowa na temat wspólnego spędzania czasu z rodzicami.

- Czy lubicie spędzać wolny czas z rodzicami?
- Co wtedy robicie?
- 2. Przypomnienie członków rodzin dzieci.
Nauczyciel mówi dzieciom, że w rodzinie są: mama, tata, one i ewentualnie rodzeństwo. Dzieci przypominają członków swoich rodzin.
- 3. Wykonanie prac przez dzieci.
Dzieci mają wykonać rysunek swojej rodziny, uwzględniający wszystkich jej członków.
- 4. Wykonanie prac przez dzieci.
Dzieci, po narysowaniu rodziny, kolejno przedstawiają jej członków, pokazując ich na rysunkach.
- Spacer w pobliżu przedszkola.

III

1. Ćwiczenia w mówieniu (ćwiczenia indywidualne).
Nauczyciel przygotowuje obrazki przedstawiające różne sytuacje. Dziecko ogląda obrazki, a potem słucha opisu jednego z obrazków, podanego przez nauczyciela. Wskazuje obrazek, o którym mówił nauczyciel. Potem ono opowiada o wybranym obrazku, a nauczyciel go wskazuje.
- Zabawa ruchowo-naśladowcza *Co robią rodzice?* (przewodnik, s. 66).
2. Układanie po trzy papierowe kwiatuszki wycięte przez nauczyciela do dekoracji sali na jutrzejsze święto.

Dzień 5. Ślubowanie trzylatków

Cel ogólny:

- zachęcanie dzieci do wspólnych występów.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- uczestniczy we wspólnych występach.

Środki dydaktyczne: piosenki: *Marsz dzieci*, *Wesoła zabawa*, *Jestem małym przedszkolakiem*, wiersz I. Suchorzewskiej *Mam trzy lata*, duża kartonowa kredka, papierowe kwiatki, naklejki – *uśmiechnięte buzie*, pączki, herbata.

Przebieg dnia

I

1. Przygotowanie sali na przyjęcie gości.
 - Dekorowanie sali papierowymi kwiatkami przez nauczyciela.
 - Układanie książeczek, porządkowanie zabawek przez dzieci.
- Zabawa ruchowo-naśladowcza *Co robią rodzice?* (przewodnik, s. 66).

II

 Ślubowanie trzylatków.

1. Powitanie rodziców przez nauczyciela.

Dzieci są ustawione w półkołu, przed nie wychodzi nauczyciel i mówi:

*Witam wszystkich tu przybyłych
w swoim i ich imieniu.
Cieszę się, że przyszlście,
by uczestniczyć w tym zdarzeniu.*

*Dzisiaj wasze dzieci
prawdziwymi przedszkolakami się staną,
będziecie świadkami ich ślubowania.*

2. Zabawa ruchowa przy piosence *Maszeruje mała Ania* (przewodnik, s. 29).
3. Wspólna recytacja wiersza I. Suchorzewskiej *Mam trzy lata* (przewodnik, s. 34).

4. Zabawa przy piosence *Wesoła zabawa* (przewodnik, s. 37–38).
5. Śpiewanie piosenki *Jestem małym przedszkolakiem* (przewodnik, s. 43–44).
6. Uroczyste ślubowanie.

Nauczyciel ma dużą kartonową kredkę. Dzieci stoją ustawione w półkołu. Nauczyciel podchodzi kolejno do każdego dziecka, dotyka kartonową kredką jego ramienia, mówi: *Pasuję cię na przedszkolaka*, nakleja mu na piersi naklejkę z uśmiechniętą buzią.

7. Mały poczęstunek.
8. Pożegnanie rodziców.

Dzieci wraz z nauczycielem i rodzicami stoją w kręgu. Pożegnanie rozpoczyna nauczyciel, który ściska dłoń osoby stojącej po jego prawej stronie i mówi: *Żegnam*, a ta osoba ściska dłoń osoby stojącej po jej prawej stronie, mówiąc: *Żegnam...* itd.

III

1. Rozmowy indywidualne na temat ślubowania.
2. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Tydzień IV: Domowi ulubieńcy

Dzień 1. Idzie kotek

Cel ogólny:

- rozwijanie mowy.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- wypowiada się na temat opieki nad kotkami.

Środki dydaktyczne: wiersz I. R. Salach *Idzie kotek*, piosenka *Kotek Puszek*, maskotka kotka, rymowanki, rysunki kotka (dla wszystkich dzieci), małe piłki, woreczki.

Przebieg dnia

I

1. Słuchanie piosenki *Kotek Puszek* (sł. A. Tarczyńska, muz. K. Kwiatkowska).

Wesoło

Ko - tek Pu - szek z cza - rną ła - tką dziś w przed-szko - lu był z A - ga - tką,
a z kie - sze - ni u fa - rtu - szka wy - glą - da - ły ma - łe u - szka.

- I. *Kotek Puszek z czarną łatką
dziś w przedszkolu był z Agatką,
a z kieszeni u fartusza
wyglądały małe uszka.*

- II. *Nagle ruszył się fartuszek,
na podłogę skoczył Puszek.
Teraz będziesz, kotku, z nami,
my już ciebie nie oddamy.*

2. Kończenie rymowanek.

Dzieci dopowiadają zakończenia rymowanek tak, aby rymowały się z podanym tekstem.

*Ten mały, biały kłębuszek
to jest mój kotek ...* (Puszek)

*Czasem sypia pod moją kołderką,
ma białe, puszyste, miękkie...* (futerko)

*Siedzi na fotelu, nie chodzi daleko,
najlepiej lubi białe, smaczne...* (mleko)

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Kot jest – kota nie ma*.
Dzieci są *myszkami*. Na hasło: *Kota nie ma!* – cichutko biegają na palcach po całej sali. Na hasło: *Kot jest!* – myszki chowają się (dzieci przysiadają, obejmują rękami kolana, a głowy opuszczają nisko).

II

- Słuchanie wiersza I. R. Salach *Idzie kotek*.

1. Zabawa matematyczna *Kotek ma...*

Dzieci oglądają maskotkę kotka. Pokazują i liczą jego części ciała. Rozpoczyna nauczyciel, który liczy jego łapki (dzieci liczą przednie łapki i tylne łapki).

2. Słuchanie wiersza.

*Idzie, idzie kotek mały,
doszedł do przedszkola.
Ola go znalazła w szatni
i przyniosła do nas.*

*Kotku mały, kotku szary,
możesz z nami zostać.
Jeść dostaniesz, pić dostaniesz,
krzywda cię nie spotka.*

3. Rozmowa na temat wiersza.

- Gdzie doszedł kotek?
- Kto go znalazł? Gdzie był kotek?
- Jak dzieci w przedszkolu mogły zaopiekować się kotkiem?

4. Kolorowanie rysunku kotka.

- Zabawa bieżna *Myszki i kot*.

Nauczyciel wyznacza w sali miejsce – *spiżarnię* – w którym umieszcza *smakołyki* – rozrzucone woreczki. Naprzeciwko *spiżarni* znajduje się *mysia norka*, a z boku, w połowie drogi między *spiżarnią* a *mysią norką* – *dom kota*. Kiedy *kot śpi*, *myszki* cichutko biegną do *spiżarni po smakołyki* i wracają do *norki*. Kiedy *kot budzi się*, *miauczy*, strasząc w ten sposób *myszki*, które uciekają do *norki*. Po utrwaleniu zabawy *kot może łapać myszki*.

- Spacer w pobliżu przedszkola.

III

1. Zabawa *Kotki*.

- *Pobudka*.

Dzieci kładą się na podłodze skulone, a następnie, na sygnał nauczyciela, budzą się, przeciągają, rozprostowują kończyny, robią koci grzbiet, wstają.

- *Śniadanie*.

Dzieci-kotki siadają i zabierają się do jedzenia, udają, że piją mleczko.

- Dzieci-kotki dostają małe piłki i naśladują zabawę motkami wełny.

2. Zabawy swobodne w wybranych kącikach.

Dzień 2. Kotki z kokardkami

Cel ogólny:

- rozwijanie umiejętności klasyfikowania.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- segreguje sylwety kotków pod względem koloru futerka, a potem – pod względem koloru kokardek.

Środki dydaktyczne: piosenka *Kotek Puszek*, sylwety kotków w trzech kolorach, z kokardkami w trzech kolorach, obręcze, woreczki.

Przebieg dnia

I

1. Zabawy kotków.

Dzieci-kotki chodzą na czworakach po sali i wykonują czynności, o których mówi nauczyciel:

- koci grzbiet (nauczyciel pokazuje),
- piją mleko,
- oblizują wąsiki,
- mruczają,
- śpią zwinione w kłębuszek.

 Zabawa bieżna *Myszki i kot* (przewodnik, s. 73).

II

Kotki z kokardkami – ćwiczenia matematyczne.

Dzieci siedzą w kole. W środku koła leżą sylwety kotków (większe) z kokardkami. *Kotków* jest dziewięć – trzy szare, trzy rude i trzy czarne. Mają kokardki w kolorach: żółtym, niebieskim, pomarańczowym (kotki w różnych kolorach futerka mają kokardki w różnych kolorach). Trzy *kotki* mają kokardki w kolorze pomarańczowym, trzy – w żółtym i trzy w kolorze niebieskim. Dzieci oglądają sylwety kotków, omawiają ich wygląd.

- Segregowanie *kotków* pod względem koloru futerka.

Nauczyciel prosi dzieci, żeby powiedziały, czym różnią się *kotki*. Prosi dzieci, żeby do pierwszej przygotowanej obręczy włożyły rude *kotki*, do drugiej – czarne, a do trzeciej – szare.

Dzieci segregują sylwety kotków według kolorów futerka. Potem liczą *kotki* w każdej obręczy. Kiedy *kotki* są już posegregowane, dzieci nazywają utworzone kolekcje: *kotki szare*, *kotki rude* i *kotki czarne*.

- Segregowanie *kotków* pod względem kolorów kokardek.

Nauczyciel zwraca dzieciom uwagę, że *kotki* mają kokardki w trzech kolorach. Prosi dzieci, żeby włożyły do pierwszej przygotowanej obręczy *kotki* z pomarańczowymi kokardkami, do drugiej obręczy – *kotki* z niebieskimi kokardkami, a do trzeciej – z żółtymi.

Dzieci segregują *kotki* pod względem kolorów ich kokardek, liczą *kotki*, a potem wspólnie nazywają utworzone kolekcje: *kotki* z pomarańczowymi kokardkami, *kotki* z niebieskimi kokardkami i *kotki* z żółtymi kokardkami.

 Zabawa bieżna *Myszki i kot* (przewodnik, s. 73).

 Spacer w pobliżu przedszkola.

III

1. Dowolny taniec przy piosence *Kotek Puszek* (przewodnik, s. 72).

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Kot jest – kota nie ma* (przewodnik, s. 73).

2. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 3. Kotek Puszek

Cel ogólny:

- rozwijanie umiejętności wokalnych.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- śpiewa piosenkę.

Środki dydaktyczne: piosenka *Kotek Puszek*, maskotka kotka, kącik kuchenny.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Który kotek miauczy?*

Dzieci siedzą w kole, w którego środku stoi chętne dziecko z zamkniętymi oczami. Nauczyciel wskazuje wśród pozostałych osób dziecko, które będzie kotkiem. Dziecko-kotek naśladuje miauczenie, mówiąc: *miau, miau*. Dziecko ze środka koła otwiera oczy i próbuje odgadnąć, kto jest kotkiem. Po wskazaniu kotka zabawę powtarzamy.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Kot jest – kota nie ma* (przewodnik, s. 73).

II

Nauka piosenki *Kotek Puszek*.

1. Zabawa rytmiczna.

Dzieci maszerują, biegają lub podskakują odpowiednio do dźwięków tamburynu.

2. Słuchanie piosenki (przewodnik, s. 72).

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Jak miał na imię kotek?
- Kto przyniósł do przedszkola Puszka?
- Co wystawało z kieszeni fartuszka?
- Co się stało, gdy ruszył się fartuszek?
- Czy dzieci chciały zatrzymać kotka w przedszkolu?

4. Zabawa inscenizacyjna do piosenki.

Dzieci są ustawione na obwodzie koła, w którego środku siedzi dziecko-kotek.

Dzieci (za nauczycielem):

*Kotek Puszek z czarną latką
dziś w przedszkolu
był z Agatką,
a z kieszeni u fartuszka*

*wyglądały małe uszka.
Nagle ruszył się fartuszek,
na podłogę skoczył Puszek.
Teraz będziesz, kotku, z nami,
my już ciebie nie oddamy.*

maszerują w kole wiązonym, w rytmie piosenki,
a dziecko-kotek chodzi na czworakach w środku koła,

zatrzymują się i pokazują kieszonkę, a kotek siedzi
w kole,
przykładają dłonie do głowy,
potrząsają fartuszkiem (sukienką, sweterkiem),
wykonują podskok w miejscu,
naśladują głaskanie kotka,
palcem wskazującym wykonują znak negacji.

5. Nauka I zwrotki piosenki fragmentami, metodą ze słuchu.

 Spacer w pobliżu przedszkola.

III

1. Zabawa tematyczna *Kotek idzie na spacer*.

Dzieci zgromadzone w kąciku kuchennym gotują mleczko dla kotka. Kotek maskotka pije mleczko, zasypia, a kiedy znów się napije mleczka, to idzie z lalką i misiem na spacer.

2. Zabawa ilustracyjna przy piosence *Kotek Puszek* (przewodnik, s. 72).
3. Zabawy swobodne w wybranych kącikach.

Dzień 4. Wełniany jamniczek

Cel ogólny:

- rozwijanie sprawności manualnej.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- wypełnia rysunek jamnika kawałkami wełny.

Środki dydaktyczne: piosenki: *Kotek Puszek*, *Popatrzenie na jamniczka*, kolorowe krążki, kawałki wełny, klej, rysunki jamnika, gotowa praca, papierowe figury geometryczne, tamburyn, książka, s. 14–15.

Przebieg dnia

I

1. Zabawy piesków.

Dzieci-*pieski* naśladować czynności wymienione przez nauczyciela:

- *pieski jedzą* – dzieci, pochylone, na czworakach, głośno mlaskają,
- *pieski szczekają* – głośno, a potem cicho szczekają,
- *pieski śpią* – zwinięte w kłębek, lekko pochrupują,
- *pieski są zmęczone bieganiem* – język trzymają na brodzie, są zziębnięte,
- *pieski biegają za swoim ogonkiem* – kręcą się w kółko na czworakach.

2. Nauka II zwrotki piosenki *Kotek Puszek* (przewodnik, s. 72).

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Pieski i kości*.

Nauczyciel rozkłada na dywanie kolorowe krążki – *miseczki z kostkami*. Dzieci-*pieski* spacerują na czworakach pomiędzy krążkami przy dźwiękach tamburynu. Podczas przerwy w grze podchodzą do krążków i naśladowują obgryzanie kości przez pieski.

II

 Wyklejanie rysunku psa – jamnika – kawałkami wełny.

1. Dowolny taniec przy piosence *Popatrzenie na jamniczka* (sł. Dorota Gellner, muz. B. Kolago).

Żywo, wesolo

Słowa: D. Gellner
Muzyka: B. Kolago

I. Po - pat-rzcie na jam - nicz - ka! Wy - tur - lał się z ko-szycz-ka, za - cza - ił się na bab - cię i por-wał bab-ci kap-cie. A jak spał, a jak spał, ta - ką grze-czną mi - nę miał. A jak spał, a jak spał, ta - ką grze-czną mi - nę miał. IV. Pod sto - łem jest ko - szy - czek, w ko - szycz-ku śpi jam - ni - czek. Jam - ni - czek so - bie śpi - i (pss...), jak się zbu - dzi, bę - dzie zły!

I. *Popatrzcie na jamniczka!
Wyturlał się z koszyczka,
zaczaił się na babcię
i porwał babci kapcie.*

Ref.: *A jak spał, a jak spał,
taką grzeczną minę miał.* } bis

II. *Poszarpał chustkę w róże
i zrobił dwie kałuże,
i moją nową lalkę
zaciągnął pod wersalkę.*

Ref.: *A jak spał...*

III. *A teraz gdzieś ucieka
i szczeka, szczeka, szczeka.
Łapiemy więc jamniczka,
niech wraca do koszyczka*

Ref.: *A jak spał...*

IV. *Pod stołem jest koszyczek,
w koszyczku śpi jamniczek.
Jamniczka sobie śpi (pss...),
jak się zbudzi, będzie zły!*

Ref.: *A jak spał...*

2. Książka, s. 14–15.

Oglądanie obrazków. Opowiadanie, co robił jamniczek.

(Nauczyciel może powoli śpiewać piosenkę *Popatrzcie na jamniczka*).

3. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.

Nauczyciel pokazuje gotową pracę wykonaną przez siebie. Pokazuje rysunek pieska i pociętą kawałki wełny. Smaruje rysunek klejem i nakłada na niego pociętą wełnę, przyciska ją dłonią. Dzieci mają w ten sposób wykonać swoje prace.

4. Wykonanie prac przez dzieci.

Wykonane prace nauczyciel wiesza w kąciku dla rodziców.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Pieski i kości* (przewodnik, s. 76).

III

1. Układanie kształtu budy dla psa z papierowych figur geometrycznych.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Pieski i kości* (przewodnik, s. 76).

2. Zabawy swobodne w wybranych kąciakach.

Dzień 5. Pimpuś

Cel ogólny:

– rozwijanie mowy.

Cel operacyjny:

Dziecko:

– odpowiada na pytania dotyczące utworu.

Środki dydaktyczne: piosenka *Kotek Puszek*, opowiadanie A. Świrszczyńskiej *Pimpuś*, ilustracje do opowiadania, rymowanka, kolorowe krążki.

Przebieg dnia

I

1. Nauka rymowanki.

A, a, a, pieski dwa, e, e, e, bawią się, i, i, i, trzeci śpi.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Pieski i kości* (przewodnik, s. 76).

II

 Słuchanie opowiadania A. Świrszczyńskiej *Pimpuś*.

1. Omówienie wyglądu psa.

– Czym pies ma pokryte ciało?

– Ile ma nóg, uszu, oczu?

2. Słuchanie opowiadania.

Pies Marka nazywa się Pimpus. Ten Pimpus ma brązową łatkę.

– Zgadnij, gdzie.

– Na grzbiecie?

– Nie.

– Na brzuchu?

– Nie.

– Na ogonie?

– No to gdzie?

– Na nosie.

Pytają się Pimpusia kwiatki:

– Po co ci łatka na nosie?

– Żeby było ładniej.

Więc kwiatki dziwią się i szepczą jeden do drugiego:

– Ach, ach! Nasz Pimpus to dopiero elegant!

Pytają się Pimpusia białe chmury, co płyną po niebie i zawsze się spieszą:

– Po co ci łatka na nosie?

A Pimpus robi mądrą minę.

– Żeby było w nosiek cieplej.

Więc chmury zdziwiły się jeszcze bardziej i płynąc szybko dalej, opowiadały wszystkim:

– Widzieliśmy takiego psa, co nosił łatkę na nosie, żeby było mu cieplej.

Przyszła raz Pimpus do kuchni, a tam mama robi kluski. Pełno mąki na stolnicy. Pimpus musi zobaczyć, co to. Wsadził nos w mąkę, powąchał i wybiegł na dwór.

A tu wszyscy w krzyk:

– On już nie ma łatki na nosie!

Idzie Pimpus do lusterka, patrzy – a nos cały biały.

– Zgubiłem swoją śliczną łatkę. Gdzie jej szukać?

Na podwórku – nie ma.

Na ulicy – nie ma. Usiadł pies i płacze. Łzy mu cieką: kap, kap. Po kosmatej mordeczce, po nosie. Otarł je łapą.

A tu wszyscy w krzyk:

– Pimpus ma znowu łatkę na nosie!

Fiu, jak się ten Pimpus cieszył! Chwycił własny ogon i kręcił się w kółko. Wbiegł Marek, pan Pimpusia. Wziął go na ręce i zaczął się śmiać!

– Pimpusiu, jesteś strasznie głupim pieskiem, ale cię kocham!

3. Rozmowa na temat opowiadania.

– Jak wyglądał Pimpus?

– Czyim był psem?

– Co przydarzyło się Pimpusowi?

– Jak skończyła się przygoda Pimpusia?

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Pieski i kości* (przewodnik, s. 76).

III

1. Śpiewanie piosenki *Kotek Puszek* głosem kota.

2. Rozmowy indywidualne na temat innych zwierząt hodowanych w domu.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Pieski i kości* (przewodnik, s. 76).

3. Zabawy swobodne w wybranych kącikach.

Listopad

Tydzień I: Domy i domki

Dzień 1. Gdzie kto mieszka?

Cel ogólny:

- rozwijanie mowy.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- dopasowuje zwierzęta do ich domków.

Środki dydaktyczne: wiersz H. Bechlerowej *Pokaż mi swój domek*, sylwety bohaterów wiersza, obrazki: domu i domków zwierząt, klocki, obręcze.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia języka i warg.

- *Schody na strych* – dotykanie językiem kolejnych zębów z górnej szczęki.
- *Schody do piwnicy* – dotykanie językiem kolejnych zębów z dolnej szczęki.
- *Okno – drzwi* – dotykanie językiem na przemian: jednego kącika ust i drugiego kącika ust.
- *Sufit – podłoga* – dotykanie językiem na przemian: górnej wargi (sufit) i dolnej wargi (podłoga).
- *Wietrzymy mieszkanie* – szerokie otwieranie i zamykanie buzi.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Wracamy do domu*.

Nauczyciel rozkłada na podłodze obręcze. Dzieci swobodnie biegają po sali, przeskakując z nogi na nogę i omijając obręcze. Na hasło: *Do domu* – wskazują do najbliższej obręczy. W jednym domu może mieszkać dwoje dzieci.

II

 Teatrzyk sylwet na podstawie wiersza H. Bechlerowej *Pokaż mi swój domek*.

Nauczyciel przedstawia bohaterów teatrzyku – pokazuje sylwety: Hania, miś, Janek, pies Puk, cielaczek, jaskółka, myszka, pszczoły, ślimak, zając, wiewiórka, niedźwiedź. Umieszcza na tablicy obrazki domków bohaterów wiersza.

Nauczyciel:

*W białym domku pod kasztanem
mieszka Hania, miś i Janek.*

pokazuje sylwety dzieci i misia na tle obrazka ich domku,

*Miś co rano w budę stuka,
wita łapką pieska Puka.
Puk tu blisko ma swój domek,
a w tym domku – suchą słomę.
– Ładna moja budka nowa,
Janek z drewna ją zbudował.*

porusza sylwetą pieska na tle obrazka budy,

*A gdzie ma swój dom cielaczek,
co za krówką biega, skacze?
– Muuu! – cielątko mucz. – Muuu!
Ja w oborze mieszkam tu!*

porusza sylwetą cielaczka na tle obrazka obory z krową,

*Nad okienkiem, tuż przy ścianie,
jaskółeczka ma mieszkanie,*

porusza sylwetą jaskółki przy obrazku gniazda
z młodymi,

*jaskółeczek małych sześć
woła w gniazdku: – Mamo, jeść!*

*A na strychu koło worka
jest dom myszki – mała norka.
Niech no przyjdzie kot polować,
już się myszka w norce chowa.*

pokazuje sylwetę myszki na tle obrazka norki,

*Tutaj słyszać gwar i szum,
i brzęk głośny: – Bzum, bum, bum!
Ten niebieski dom wesoły
to ul. Tu mieszkają pszczoły.*

pokazuje sylwetę pszczoł na tle obrazka ula,

*Idzie ślimak wśród poziomek.
– Mój ślimaczku, gdzie twój domek?
A ślimaczek: – Popatrz, proszę,
ja dom zawsze z sobą noszę.*

pokazuje sylwetę ślimaka na tle obrazka trawy,

*Jest kotlinka tuż pod miedzą,
tam zajęczki cicho siedzą,*

pokazuje sylwetę zająca na tle obrazka młodych
zajączków w kotlince,

*tam trzech swoich synków chowa
szara mama zajęcowa.*

*Wiewióreczka ma mieszkanie
w starej sośnie na polanie.
– Niech na dworze wicher dmucha,
moja dziupla zawsze sucha.*

pokazuje sylwetę wiewiórki na tle dziupli,

*Tam, gdzie w górach las świerkowy,
mieszka miś – miś niepluszowy.
Żywy miś – śpi w ciepłym mchu,
przez sen mruczy: – Mruuu...*

pokazuje sylwetę niedźwiedzia na tle obrazka gawry.

1. Rozmowa na temat teatryku.

Nauczyciel pokazuje domki, a dzieci przyporządkowują do nich sylwety bohaterów teatryku.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Wracamy do domu* (przewodnik, s. 79).

 Spacer w pobliżu przedszkola.

III

1. Rysowanie swoich domów.

- Rozmowy indywidualne na temat rysunków.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Wracamy do domu* (przewodnik, s. 79).

2. Budowanie dowolnych domków z wybranych klocków.

Dzień 2. Trzy dymy

Cel ogólny:

- rozwijanie umiejętności liczenia.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- posługuje się liczebnikami porządkowymi w zakresie trzech.

Środki dydaktyczne: piosenka *Jesienna orkiestra*, wiersz H. Bechlerowej *Trzy dymy*, ilustracje dymów, części domku do ułożenia, skakanki, tamburyn.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa z wykorzystaniem rymowanki.

Dzieci biegają po sali. Na sygnał nauczyciela – dźwięki tamburynu – zatrzymują się, klaszczą i dzielą rytmicznie za nauczycielem zdanie:

Każ-dy To-mek ma swój do-mek.

Zabawa ruchowa *Droga do domu*.

Nauczyciel rozkłada skakanki w różnych miejscach sali, tworząc *ścieżki* prowadzące do domu. Dzieci spacerują po sali przy akompaniamencie pianina. Na sygnał nauczyciela ustawiają się przed wybraną *ścieżką* i próbują przejść po niej tak, aby nie spaść.

II

 Trzy dymy – ćwiczenia w liczeniu.

1. Wspólne układanie domku z kominem i dymem z części umieszczonych na tablicy.
2. Słuchanie wiersza H. Bechlerowej *Trzy dymy*.

*Jeden dym – brodaty, siwy –
urwał się z lokomotywy.*

*Płynął miedzą, ląką płynął,
ujrzał chatkę pod olszyną.*

*Na kominie tej chateńki
tańczył dymek – mały, cienki.*

*To się zginał, to podskoczył,
a niebieski miał warkoczyk.*

*Jak dym machnął kurtą czarną,
tak z komina dymek zgarnął.*

*Frunął w górę, potem nisko,
wpadły oba w kartoflisko.*

*A tam wyszedł im naprzeciw
nieznajomy dymek trzeci.*

*Wybiegł z bruzdy niedaleko,
gdzie ziemniaki dzieci pieką.*

*Przywitał się z tym brodatym
i z niebieskim dymkiem z chaty.*

*I w jesiennym słońcu szły
nad polami dymy trzy.*

3. Rozmowa na temat wiersza.

- Ile było dymów?
- Skąd był pierwszy dym?
- Gdzie tańczył drugi dymek?
- Skąd nadleciał trzeci dym?

4. Układanie obrazków dymów według kolejności pojawiania się w wierszu.

- Przypominanie, skąd pojawiły się dymy: pierwszy, drugi i trzeci.

Zabawa ruchowa *Droga do domu* (przewodnik, s. 81).

Spacer w pobliżu przedszkola.

III

1. Słuchanie piosenki *Jesienna orkiestra* (sł. K. Majewska, muz. U. Smoczyńska).

Umiarkowanie

Na po - la - nie, w le - sie, już po - żół - kła tra - wa, za - raz
 się ro - zpo - cznie je - sien - na za - ba - wa, za - raz się roz - po - cznie
 je - sien - na za - ba - wa. Za - jąc dmu - cha w trą - bę, miś na fle - cie
 gra, ma - ły je - źyk pod - śpie - wu - je: bum - tra - ra - ra - ra.

- Na polanie, w lesie, już pożółkła trawa,
 zaraz się rozpocznie jesienna zabawa.
 Zając dmucha w trąbę, miś na flecie gra,
 mały język podśpiewuje: bum-tra-ra-ra-ra. } bis*
- Wiewióreczka ruda wielki bęben trzyma,
 pod gałęzią sosny głowę kiwa ślimak.
 Poszła jesień w taniec, wiatr na liściach gra,
 mały język podśpiewuje: bum-tra-ra-ra-ra. } bis*

- Dowolny taniec przy piosence.
2. Zabawy swobodne w wybranych kącikach.

Dzień 3. Jesienna orkiestra

Cel ogólny:

- umuzykalnienie dzieci.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- odpowiednio reaguje na przerwy w muzyce.

Środki dydaktyczne: piosenka *Jesienna orkiestra*, skakanki, obrazki trzech domków różnej wielkości, tamburyn.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia logopedyczne *Wiewiórki*.

Dzieci-*wiewiórki* naśladują budzenie się, przeciąganie, głośne ziewanie (przy szeroko otwartych ustach), a potem jedzenie orzeszka (wykonują ruchy ustami, najaktywniej pracuje dolna warga). Potem oblizują się (oblizują dolną i górną wargę) i uśmiechnięte (mocno rozciągnięte wargi) wychodzą z dziupli.

- Zdziwione (zaokrąglone wargi), mówią: *Och! Zapowiadał się słoneczny, listopadowy dzień.*
 Zabawa ruchowa *Droga do domu* (przewodnik, s. 81).

II

- Zabawy przy piosence *Jesienna orkiestra*.
1. Reagowanie ruchem na przerwy w muzyce.
Dzieci poruszają się po sali przy dźwiękach tamburynu. Podczas pierwszej przerwy w grze stają na baczność, a drugiej – siadają na podłodze.
 2. Słuchanie piosenki (*przewodnik*, s. 82).
 3. Rozmowa na temat piosenki.
 - Co odbyło się na polanie w lesie?
 - Na czym grał zając, a na czym – miś?
 - Co podśpiewywał jeżyk?
 - Co trzyma wiewióreczka?
 4. Śpiewanie za nauczycielem fragmentu piosenki: *mały jeżyk podśpiewuje: bum-tra-ra-ra-ra.*

- Zabawa ruchowo-naśladowcza.
Dzieci naśladują ruchy zwierząt wymienionych w piosence.
- *Zajęce* – przykucają i przykładają dłonie po obu stronach twarzy.
 - *Misie* – chodzą wolno na czworakach.
 - *Wiewiórki* – skaczą obunóż w przód.
 - *Jeże* – poruszają się powoli na czworakach.
- Zmiany sposobu poruszania się następują na hasło słowne – nazwę zwierzęcia – podane przez nauczyciela.

III

1. Szeregowanie obrazków domków – od obrazka najmniejszego domku, do największego.
- Zabawa ruchowa *Droga do domu* (przewodnik, s. 81).
2. Zabawy swobodne w wybranych kącikach.

Dzień 4. Nasze mieszkania

Cel ogólny:

- zapoznanie z nazwami poszczególnych pomieszczeń znajdujących się w mieszkaniu.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- stosuje nazwy: *pokój, przedpokój, łazienka, kuchnia.*

Środki dydaktyczne: obrazek przekroju domu jednorodzinnego, klocki w kształcie figur geometrycznych, zdjęcia pomieszczeń znajdujących się w mieszkaniu, obrazki przedmiotów pochodzących z pomieszczeń znajdujących się w mieszkaniu, skakanki, obręcze, rymowanka, książka, s. 13.

Przebieg dnia

I

1. Oglądanie obrazka przedstawiającego przekrój domu jednorodzinnego. Nazywanie jego części przez nauczyciela: piwnica, parter, pierwsze piętro, strych.
Nauczyciel wymienia części domu, pokazuje je na obrazku, a dzieci mówią, co się tam znajduje.
- Zabawa ruchowa *Droga do domu* (przewodnik, s. 81).

II

- Zabawa dydaktyczna *Co znajduje się w tym pomieszczeniu?*
1. Zabawa z wykorzystaniem rymowanki.

*Moje mieszkanie
przedpokój ma,
kuchnię, łazienkę,
pokoje dwa.*

Dzieci powtarzają za nauczycielem rytmicznie podzielone słowa rymowanki, łącząc tę czynność z klaskaniem.

2. Ćwiczenia w książce, s. 13.

Nazywanie pomieszczeń przedstawionych na zdjęciach. Określanie, co się w nich znajduje.

3. Zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel umieszcza na tablicy obrazki: *garnka, lodówki, szafki na buty, kanapy, lampy stojącej, wieszaka na ubrania, ręcznika, półki z kosmetykami.*

Dzieci siedzą w półkolu, przed nimi na podłodze leżą zdjęcia: kuchni, łazienki, przedpokoju, pokoju. Dzieci z nauczycielem nazywają pomieszczenia przedstawione na zdjęciach. Potem nauczyciel ściąga po jednym obrazku, dzieci nazywają przedstawiony na nim przedmiot i umieszczają go na zdjęciu odpowiedniego pomieszczenia. Potem wspólnie z nauczycielem jeszcze raz nazywają pomieszczenia przedstawione na zdjęciach.

 Zabawa ruchowa *Droga do domu* (przewodnik, s. 81).

- Spacer w pobliżu przedszkola.

III

1. Układanie sylwet domów z klocków w kształcie figur geometrycznych.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Wracamy do domu* (przewodnik, s. 79).

2. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 5. Mieszkanie Kolczatka

Cel ogólny:

- rozwijanie sprawności manualnej.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- rwie kawałki gazety i przykleja je na obrazku jeża.

Środki dydaktyczne: opowiadanie H. Bechlerowej *Kolczatek*, ilustracje do opowiadania, klej, paski papieru, gazety, skakanki, *Wyprawka plastyczna* nr 3.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia oddechowe.

Dzieci dostają paski papieru; dmuchają na nie z różnym natężeniem.

2. Zabawa w echo.

Nauczyciel wypowiada słowa. Dzieci powtarzają je ciszej, jeżeli on położy palec na ustach, i głośniejszej – jeżeli podniesie rękę. Przykładowe słowa: *ryba, rower, żaba, koszula, róża, dłonie...*

 Zabawa ruchowa *Droga do domu* (przewodnik, s. 81).

II

 Domek Kolczatka – przyklejanie fragmentów gazety na obrazku jeża.

1. Słuchanie opowiadania H. Bechlerowej *Kolczatek*.

W ogrodzie koło ścieżki stał sobie chochoł i rozmawiał z jesiennym wiatrem. Przyszedł do niego Kolczatek. Podniósł do góry nosek i popatrzył na słomianą osobę. Chochół spojrzał z wysoka, potem uklonił się milemu gościowi.

– Czy mógłbym zamieszkać na zimę pod twoim słomianym dachem? – zapytał jeżyk.
 – Zamieszkać u mnie? – zdziwił się chochoł. – Nie, u mnie już ktoś mieszka.
 Tego się jeżyk nie spodziewał. Kto może mieszkać pod chochołowym dachem?
 – Ktoś bardzo piękny – powiedział chochoł. – Jeżeli zgadniesz, kto wie, może i dla ciebie znajdzie się miejsce.
 – Ktoś bardzo piękny, mówisz. A jak ubrany?
 – Latem ubiera się w czerwoną sukienkę. Ale teraz śpi, więc, proszę cię, mów ciszej.
 – W czerwoną sukienkę, w czerwoną sukienkę... – powtarzał Kolczatek zamyślony.
 – Nie, chyba nie zgadnę. Powiedz coś więcej.
 Chochół pochylił się niżej i szepnął:
 – Ona jest podobna do ciebie.
 – Do mnie? Nigdy nie noszę czerwonej sukienki. Ani latem, ani zimą.
 – Ale masz kolce. I ona też ma kolce.
 Jeżyk usiadł i jedną łapką odliczał na pazurkach drugiej:
 – Ma kolce, ma czerwoną sukienkę... Nie wiem. Powiedz sam.
 Ale chochoł nie chciał zdradzić tajemnicy. Powiedział tylko:
 – Przyjdź do mnie w odwiedziny wiosną. Ona się obudzi.
 I jeżyk odszedł.
 „Przyjdę wiosną i zobaczę, kto mieszka pod chochołowym dachem. Ale gdzie znajdę mieszkanie na zimę?”
 Nad stawem stała wierzba. Była rozczochrana i trzęsła się na jesiennym wietrze. Trochę ze strachem zapytał ją Kolczatek, czy da mu na zimę mieszkanie pod swoimi konarami.
 Wierzba poruszyła ciemnymi włosami i powiedziała:
 – U mnie już ktoś mieszka. Widzę, że masz ciekawy nosek i pewnie chciałbyś wiedzieć, kto. Tego ci nie powiem.
 – Powiedz chociaż, jak wygląda – prosił jeżyk.
 – Ma płaszczyk zielony jak trawa. Poza tym umie grać.
 – Ma płaszczyk zielony jak trawa i umie grać... – powtórzył jeżyk. – Czy na skrzypcach? Bo jeśli tak, to może świerszczyk?
 Ale wierzba odpowiedziała trochę niecierpliwie, bo wiatr targał ją za włosy:
 – Za dużo chciałbyś wiedzieć, mój kolczasty gościu. Przyjdź wiosną, zobaczysz.
 Jeżyk spuścił swój ciekawy nosek.
 – Nie pozostaje mi nic innego, jak wrócić do ogrodu: coraz silniejszy wiatr się zrywa. W ogrodzie za klombem leżał duży kamień. Z jednej strony siwy mech zwisał mu jak broda.
 – Czy nie mógłbym znaleźć u ciebie zimowego mieszkania? – zapytał jeżyk grzecznie.
 Kamień, który nigdy w życiu nie ruszył się z miejsca, odzywał się też bardzo niechętnie. Mruknął grubo, tak jakby i głos miał obrośnięty mchem:
 – U mnie już ktoś mieszka.
 – U ciebie też? Kto?
 – Oho, powiem ci głośno, wiatr usłyszysz, zawoła mróz, zamrozą mojego lokatora.
 – Powiedz chociaż, jak wygląda – prosił jeżyk.
 – Jak wygląda? Mały, złoty...
 – Mały, złoty? I co jeszcze?
 Ale kamień nie powiedział już nic. Milczał zwyczajem innych kamieni, tylko przez chwilę jeszcze drżała mu na wietrze siwa broda.
 Jeżyk odszedł w drugi koniec ogrodu. Rósł tam krzak berberysu. Liści tu było na ziemi dużo, brunatnych, szeleszczących.

– Czy mogę zamieszkać u ciebie, berberysie?
 – Dobrze – zgodził się berberys. – Miętko tu będzie, cicho.
 Więc język zagrzebał się w liściach, zwinął się w kłębek i zasnął.
 Spał, spał, aż przyszła wiosna, a z nią wszystkie wesołe wietrzyki. Jeden z nich obudził wierzbę nad stawem, drugi szepnął coś chochołowi do ucha, a trzeci rozwichrzył siwą brodę kamienia. Ostatni dmuchnął w posłanie języka.
 Wygrzebał się Kolczatek spod liści i poszedł do chochoła. Ale chochoła nie było przy ścieżce. Stał oparty o płot, słomiany płaszcz miał rozpięty i potargany. Na jego miejscu czerwona róża otrząsała rosę z pąków.
 – Witaj! To ty mieszkalaś całą zimę pod słomianym dachem chochoła? Jesteś piękna!
 Róża schyliła głowę. Kropelka rosy z jej płatka spadła językowi na nos.
 Pobiegl do wierzby. Nie była już czarna i rozczochrana, nie. Miała piękne, jasnozielone włosy, miękkie i pachnące wiosną.
 – Kto mieszkał pod jej korzeniami? – przypomniał sobie język. – Aha! Ktoś, kto ma zielony płaszcz i umie grać.
 – To ja – odezwała się zielona żabka, która siedziała pod wierzbą.
 – Czy naprawdę umiesz grać? – zapytał język, przyglądając się jej białej kamizelce i rękawiczkom.
 – Umiem. Przyjdź nad staw wieczorem, posłuchasz koncertu.
 – Przyjdę. A teraz spieszę się, bo muszę zajrzeć pod kamień.
 – Muszę zobaczyć, kto to jest ten „mały, złoty” – myślał język.
 Przyszedł w samą porę: właśnie spod kamienia wybiegła okrągła kuleczka, błyszcząca w słońcu jak drogocenny kamyczek.
 – Stój, stój, to ty jesteś „mały, złoty”?! – wołał język, bo kuleczka zniknęła pod młodą trawką.
 – Ja? Żuczek. Jestem żuczek.
 Język chwilę patrzył za nim.
 – Wszyscy opuścili swoje zimowe mieszkania. Wiosna! Pójdę do róży, zaproszę żuczka i wieczorem posłuchamy razem koncertu żabek nad stawem.

2. Rozmowa na temat opowiadania.

- Gdzie Kolczatek szukał mieszkania?
- Gdzie znalazł mieszkanie?

Zabawa orientacyjno-porządkowa *Jeże*.

Dzieci-jeże poruszają się na czworakach po sali. Na hasło: *Uwaga, lis!* – zwijają się w kłębki, naprężając igły. Gdy zagrożenie mija, jeże spacerują po sali.

3. Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy (*Wyprawka plastyczna* nr 3).

Każde dziecko dostaje obrazek jeża i fragment gazety. Dzieci rwą gazety na małe kawałki i przyklejają je na obrazku – *robią domek dla języka*.

Spacer w pobliżu przedszkola.

III

1. Zabawa *Kontakty*.

Dzieci chodzą po sali w różnych kierunkach. Wykonują polecenia, które podaje nauczyciel. Np.

- *Chodzimy, nikogo nie dotykając.*
- *Uśmiejemy się przyjaźnie do każdej napotkanej osoby.*
- *Idziemy w parze z pierwszą napotkaną osobą.*

2. Zabawy swobodne w wybranym kącie.

Tydzień II: Urządzenia elektryczne

Dzień 1. Wizyta w kuchni

Cel ogólny:

- zapoznanie z urządzeniami elektrycznymi znajdującymi się w przedszkolnej kuchni.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa wybrane urządzenia elektryczne.

Środki dydaktyczne: zdjęcia urządzeń elektrycznych, urządzenia elektryczne znajdujące się w kuchni przedszkolnej.

Przebieg dnia

I

1. Oglądanie zdjęć różnych urządzeń elektrycznych. Nazywanie ich. Wyjaśnienie przez nauczyciela, że urządzenia elektryczne pracują, gdy dociera do nich prąd z kontaktów za pomocą kabla.

Nauczyciel przypomina, że dzieci nie włączają i nie wyłączają urządzeń elektrycznych.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Figurki – posągi*.

Dzieci biegają po sali w różnych kierunkach. Na hasło: *Figurki – posągi* – stają na baczność.

II

- Wycieczka do przedszkolnej kuchni.

1. Zapoznanie z celem wycieczki.
 - Przeglądanie się pracy kucharek.
 - Oglądanie urządzeń elektrycznych znajdujących się w kuchni.
2. Wyjście do kuchni.
 - Przywitanie się z paniami kucharkami.
 - Obserwowanie pracy pań kucharek, ze zwróceniem szczególnej uwagi na urządzenia elektryczne, które wykorzystują w swojej pracy.
 - Oglądanie i nazywanie (samodzielne lub z pomocą nauczyciela) innych urządzeń elektrycznych znajdujących się w przedszkolnej kuchni, np.: lodówki, zamrażarki, miksera...
 - Pożegnanie pań kucharek.
3. Powrót do sali.
4. Rozmowa na temat wycieczki.
 - Co robiły panie kucharki?
 - Czy korzystały z urządzeń elektrycznych? Jakich?
 - Jakie urządzenia elektryczne znajdują się w waszych domach?

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Figurki – posągi (przewodnik, s. 87)*.

III

1. Zabawa z elementem dramy – *Mikser*.

Dzieci siedzą w kole na dywanie, nogi mają wyciągnięte przed sobą – *tworzą mikser*.

Nauczyciel przypomina, do czego może służyć mikser. Mówi, że będą na niby przygotowywać ciasto, naśladując odgłosy, i wykonywać odpowiednie ruchy. Rozpoczną od wsypania wszystkich składników:

- mąka: *sze, sze, sze...*
- mleko: *chlup, chlup, chlup...*
- cukier: *szy, szy, szy...*
- jajka: *trach, trach, trach...*

Następnie nauczyciel kłaśnięciem informuje, że *mikser jest włączony* – dzieci machają nogami i mówią: *zzzzzzzz...*

Nauczyciel następnym kłaśnięciem informuje, że *wyłącza mikser* – dzieci siedzą spokojnie.

2. Zabawy swobodne w wybranych kąciakach.

Dzień 2. Co robią urządzenia elektryczne?

Cel ogólny:

- rozwijanie mowy i myślenia.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- rozwiązuje zagadki.

Środki dydaktyczne: obrazki urządzeń elektrycznych – całe i pocięte, zagadki, zdjęcia różnych urządzeń elektrycznych, klocki, książka, s. 16.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenie analizy i syntezy wzrokowej.

Dzieci składają pocięte obrazki urządzeń elektrycznych w całość według wzoru.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Figurki – posągi (przewodnik, s. 87)*.

II

 Rozwiązywanie zagadek o urządzeniach elektrycznych.

Nauczyciel umieszcza na tablicy zdjęcia różnych urządzeń elektrycznych. Umawia się z dziećmi, że po wysłuchaniu zagadki do końca, wskażą odpowiednie zdjęcie.

Nauczyciel opisuje zdjęcia w następujący sposób:

- *Mniejsza, większa, zimno trzyma – w niej jedzenie się przetrzyma.* (lodówka)
- *Gdy odkurzyć dywan mamy, to go włączamy.* (odkurzacz)
- *Gdy włosy są mokre, opadają na uszy, ona zaraz je wysuszy.* (suszarka do włosów)
- *Mama wkłada do niej pranie, włącza i po chwili już wyprane.* (pralka)
- Ćwiczenia w książce, s. 16.

Nazywanie urządzeń elektrycznych przedstawionych na zdjęciach. Wskazywanie obrazków, które przedstawiają to, do czego są potrzebne te urządzenia.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Figurki – posągi (przewodnik, s. 87)*.

 Spacer w pobliżu przedszkola.

III

1. Zabawa *Co robi?*

Nauczyciel pokazuje zdjęcia urządzeń elektrycznych i pyta: *Co robi?*

Np.

Pralka... (pierze)

Odkurzacze ... (odkurza)

Lampa... (świeci)

Żelazko... (prasuje)

Suszarka... (suszy).

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Figurki – posągi (przewodnik, s. 87)*.

2. Zabawy konstrukcyjne – budowanie dowolnych konstrukcji z różnych klocków, ale w kolorze niebieskim.

Dzień 3. Wielkie pranie i sprzątanie

Cel ogólny:

- umuzykalnienie dzieci.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- wykłaskuje rytm piosenki.

Środki dydaktyczne: piosenka *Pucu, pucu*, rurki do napojów, papierowe krążki, bębnenki, książka, s. 17.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa badawcza *Dzieci odkurzacze*.

Nauczyciel rozkłada na dywanie papierowe krążki wielkości guzika. Każde dziecko otrzymuje rurkę do napojów. Nauczyciel pyta dzieci: *Jak można sprzątnąć te śmieci?*

Jeżeli dzieci nie dotrą do rozwiązania tego problemu, nauczyciel demonstruje im – wciąga powietrze przez rurkę. Papierki *przyklejają* się do rurki. Nauczyciel przynosi je na rękę. Potem dzieci w ten sposób sprzątają dywan.

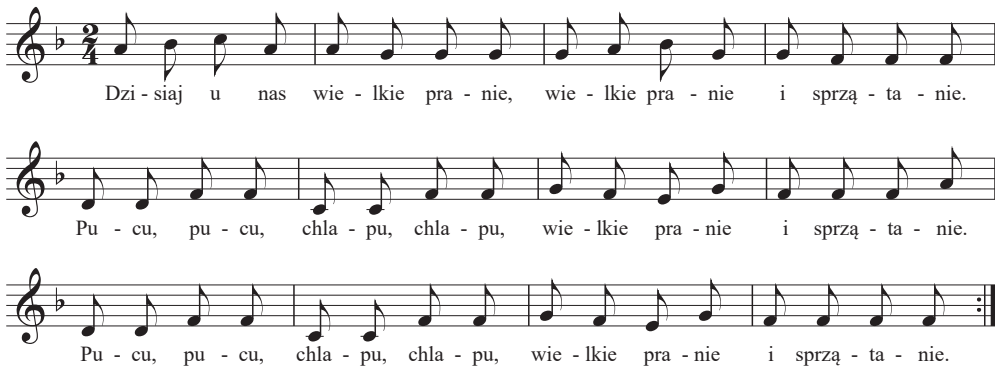
 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Figurki – posągi* (przewodnik, s. 87).

II

Zabawy przy piosence *Pucu, pucu*.

1. Słuchanie piosenki (sł. S. Jedynak, muz. K. Majewska).

Wesoło

Dzi - siaj u nas wie - lkie pra - nie, wie - lkie pra - nie i sprzą - ta - nie.

Pu - cu, pu - cu, chła - pu, chła - pu, wie - lkie pra - nie i sprzą - ta - nie.

Pu - cu, pu - cu, chła - pu, chła - pu, wie - lkie pra - nie i sprzą - ta - nie.

I. *Dzisiaj u nas wielkie pranie,
wielkie pranie i sprzątanie.
Pucu, pucu, chłapu, chłapu,
wielkie pranie i sprzątanie.* } bis

II. *Wymieciemy wszystkie kurze,
i te małe, i te duże.
Pucu, pucu, chłapu, chłapu,
i te małe, i te duże.* } bis

2. Rozmowa na temat piosenki.

- O czym jest piosenka?
- Jakie urządzenie elektryczne pomoże nam w porządkach?

3. Zabawa przy piosence.

Dzieci stoją w rozszpce, w sali.

I. *Dzisiaj u nas wielkie pranie,
wielkie pranie i sprzątanie.
Pucu, pucu, chłapu, chłapu,
wielkie pranie i sprzątanie.*

Dzieci:

naśladują pranie ręczne,
naśladują ścieranie kurzy,
rytmicznie klaszczą z nauczycielem,

II. *Wymieciemy wszystkie kurze,
i te małe, i te duże.
Pucu, pucu, chlapu, chlapu,
i te małe, i te duże.*

naśladują zamiatanie,
rytmicznie klaszczą z nauczycielem.

4. Zapoznanie z instrumentem perkusyjnym – bębenkiem.
Dzieci dotykają instrumentu, oglądają pokazowe trzymanie instrumentu przez nauczyciela, próbują grać.
 - Dzieci kolejno akompaniują na bębenkach przy nagraniu piosenki.
- Spacer w pobliżu przedszkola.

III

1. Ćwiczenia w książce, s. 17.

- Powtarzanie rymowanki za nauczycielem.
*Rączka jedna, rączka druga,
oto parę mam.
Oczko jedno, oczko drugie
także parę da.*
 - Wskazywanie innych części ciała występujących parami.
 - Wskazywanie obrazków rzeczy do pary.
2. Zabawa przy piosence *Pucu, pucu* (przewodnik, s. 89–90).
 3. Zabawy swobodne w wybranych kącikach.

Dzień 4. Rysunki urządzeń elektrycznych

Cel ogólny:

- rozwijanie sprawności manualnej.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- rysuje po śladach.

Środki dydaktyczne: piosenka *Pucu, pucu*, nagrane odgłosy urządzeń elektrycznych, lusterka, kartki z wykropkowanymi rysunkami urządzeń elektrycznych, zdjęcia urządzeń elektrycznych.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia słuchowe.

Słuchanie i naśladowanie odgłosów wybranych urządzeń elektrycznych.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Sufit – podłoga*.

Nauczyciel stoi przed dziećmi i podaje hasło *Sufit* lub *Podłoga*. Dzieci wskazują odpowiednio sufit lub podłogę. Jeżeli nie mylą się w czasie zabawy, nauczyciel utrudnia ją, podając hasło, np. *Sufit*, a pokazując podłogę.

II

Ćwiczenia graficzne *Co to za urządzenie?*

1. Rytmiczne dzielenie nazw urządzeń elektrycznych przedstawionych na zdjęciach.
Nauczyciel pokazuje zdjęcia urządzeń elektrycznych, dzieci je nazywają. Potem za nauczycielem dzielą rytmicznie ich nazwy (na sylaby). Np. *pral-ka, lo-dów-ka, mik-ser, te-le-fon, lam-pa...*
2. Zabawa z elementem dramy – *Pralka*.
Dzieci stoją w rozsypane i naśladują czynności i słowa nauczyciela.
- *Zamykanie pralki* – głośno klaszczą.
- *Sypanie proszku* – powtarzają: *Szyszyszyszy...*

- *Pobieranie wody* – powtarzają: *Bul, bul, bul...*
 - *Pranie* – poruszają całym ciałem, równocześnie mówiąc: *Bul, bul, bul...*
 - *Wirowanie* – podskakują obunóż w miejscu i mówią: *Czu, czu, czu...*
 - *Otwieranie pralki* – głośno klaszczą.
3. Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.
Dzieci wybierają sobie wykropkowany rysunek urządzenia elektrycznego. Rysują po śladach rysunku, a potem go kolorują.
 4. Wykonanie prac przez dzieci.
- Umieszczenie wykonanych prac w kąciку dla rodziców.

III

1. Zabawa *Język i wargi*.
Każde dziecko dostaje lusterko. Otwiera usta, ogląda swój język, porusza nim powoli, potem szybko, do przodu i do tyłu, w górę i w dół, od lewej strony do prawej. Rozchyla lekko wargi, nie ściągając ich. Okrężnym ruchem przesuwają język wzdłuż górnej, a potem dolnej wargi, kilkakrotnie w jedną, później w drugą stronę. Na zakończenie, z zamkniętymi oczami, dziecko rozluźnia język wewnątrz ust i pozostaje przez kilka chwil nieruchomo.
2. Zabawa przy piosence *Pucu, pucu* (przewodnik, s. 89–90).
3. Zabawy swobodne w wybranych kąciках.

Dzień 5. Pan odkurzac

Cel ogólny:

- rozwijanie mowy.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- odpowiada na pytania dotyczące wiersza.

Środki dydaktyczne: piosenka *Grozi*k, wiersz M. Szyszko *Odkurzac*, odkurzac, rozrobiona farba w różnych kolorach, *Wyprawka plastyczna*.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa przy piosence *Grozi*k (autor i kompozytor nieznani – śląska piosenka ludowa).
Dzieci, dobrane parami, ustawiają się przodem do środka koła.

Po - szło dziew - czę po zie - le, po zie - le, po zie - le, na - zbie - ra - ło
nie - wie - le, nie - wie - le, hej! Przy - szedł do niej bra - ci - szek,
po - ła - mał jej ko - szy - czek. Oj, ty, ty, oj, ty, ty! Za ko - szy - czek
za - płac mi! Oj, ty, ty, oj, ty, ty! Za ko - szy - czek za - płac mi!

*Poszło dziewczę po ziele,
po ziele, po ziele,
nazbierało niewiele,*

*niewiele, hej!
Przyszędł do niej braciszek,
połamał jej koszyczek.
Oj, ty, ty, oj, ty, ty!
Za koszyczek zapłać mi!*

Dzieci w parach:
podają sobie ręce i tańczą w małych kółeczkach,

zatrzymują się, opuszczają ręce i opierają je
na biodrach,

przytupują przy słowie *braciszek*,

palcem wskazującym grożą partnerom, obracają się.

II

 Słuchanie wiersza M. Szyszko *Odkurzacza*.

1. Przyglądanie się nauczycielowi odkurzającemu dywan.
 - Oglądanie odkurzacza. Przykładanie rąk do rury. Nawiązanie do ćwiczenia z rurkami do napojów – nauczyciel wyjaśnia, że odkurzacza działa podobnie: wciągając powietrze – wciąga śmieci.
2. Słuchanie wiersza.

*Trochę mam ze słonia,
trochę z węża boa,
biegam po podłodze,
aż turkoczą koła.*

*Buczę, kicham, dyszę,
syczę, pryham, sapię,*

*czasem guzik znajdę,
czasem papier złapię.*

*Ach, jak mnie się boją
kurz i pajęczyna,
kiedy wszystko łykam
z najgroźniejszą miną.*

3. Rozmowa na temat wiersza.
 - O jakim urządzeniu jest mowa w wierszu?
 - Co robi odkurzacza?
4. Powtarzanie za nauczycielem fragmentu wiersza o tym, co robi odkurzacza.

*Buczę, kicham, dyszę,
syczę, pryham, sapię,
czasem guzik znajdę,
czasem papier złapię.*

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Figurki – posągi* (przewodnik, s. 87).

 Spacer w pobliżu przedszkola.

III

1. Ćwiczenie w *Wyprawce plastycznej*.
Nauczyciel przygotował rozrobioną farbę w różnych kolorach.
Zadaniem dzieci jest odbicie maczanych w farbie palców w każdym kole.
2. Zabawa przy piosence *Groźnik* (przewodnik, s. 91–92).
3. Rysowanie na dowolny temat.

Tydzień III: A deszcz pada i pada...

Dzień 1. Jesienna szaruga

Cel ogólny:

- rozwijanie mowy.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- mówi wyraźnie.

Środki dydaktyczne: wiersz B. Formy *Jesienna szaruga*, nagranie *Preludium A-dur op. 28 nr 7* F. Chopina, nagranie spokojnej muzyki, zabawki – duże i małe, obrazki – *słońca i parasola*, paski bibuły, niebieska farba, *Wyprawka plastyczna* nr 4.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa matematyczna *Duże – małe*.

Nauczyciel pokazuje dzieciom zabawki różniące się wielkością, prosząc o nazwanie każdej z nich. Następnie role się zmieniają – nauczyciel nazywa zabawkę, wymieniając jej wielkość, a dzieci ją pokazują. Kolejnym etapem zabawy będzie oddzielenie dużych zabawek od małych.

Zabawa orientacyjno-porządkowa *Wracamy do domu*.

Dzieci siedzą w *domkach* (wyznaczonych miejscach sali). Na hasło nauczyciela: *Słonko świeci* i pokazanie obrazka *słońca*, wychodzą z domków, spacerują i biegają. Kiedy nauczyciel pokaże obrazek przedstawiający parasol i poinformuje, że pada deszcz, dzieci wracają do *domków*.

II

Nauka wiersza B. Formy *Jesienna szaruga*.

1. Słuchanie *Preludium A-dur op. 28 nr 7* F. Chopina.

- Taniec z paskami bibuły przy muzyce.

2. Słuchanie wiersza.

*Deszcz po szybie ścieka
sza, sza, sza,
kapią krople deszczu
pla, pla, pla.*

*Wiatr piosenkę śpiewa
uu, uu, uu,
szumią z wiatrem drzewa
szu, szu, szu.*

3. Rozmowa na temat wiersza.

- Co robi deszcz? Jaki odgłos wydaje?
- Jaki odgłos wydają kapiące krople deszczu?
- Jak wiatr śpiewa piosenkę?
- Jak szumią drzewa?

4. Ćwiczenia dźwiękonaśladowcze.

Dzieci za nauczycielem naśladowują odgłosy:

- deszczu ściekającego po szybie – *sza, sza, sza...*
- kapiących kropel deszczu – *pla, pla, pla...*
- piosenki wiatru – *uu, uu, uu...*
- szumiących z wiatrem drzew – *szu, szu, szu...*

Zabawa muzyczno-ruchowa *Taniec kropli deszczu*.

Dzieci-krople tańczą przy nagraniu spokojnej muzyki.

5. Nauka I zwrotki wiersza.

- Spacer w pobliżu przedszkola – przyglądanie się chmurom; szacowanie, czy spadnie z nich deszcz.

III

1. Wykonanie pracy plastycznej *Deszczowe krople* (*Wyprawka plastyczna* nr 4).
Dzieci odbijają palce maczane w niebieskiej farbie pod obrazkami chmur. Odbijając je, mówią:
kap, kap, kap...
 Zabawa muzyczno-ruchowa *Taniec kropli deszczu* (przewodnik, s. 93).
2. Zabawy swobodne w wybranych kącikach.

Dzień 2. Kolorowe krople

Cel ogólny:

- porównywanie liczebności zbiorów.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- stosuje słowa: *mało, dużo*.

Środki dydaktyczne: sylwety kropli deszczu – małe i duże, dwie tace, obrazki – *słońca i parasola*, tusz kreślarski, rurki do napojów, kartki, nagranie spokojnej muzyki.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia logopedyczne.
 - Leciutkie kręcenie głową w jedną, a potem w drugą stronę.
 - Naśladowanie zdmuchiwanie świeczek na torcie.
 - Zamienianie języka w szczoteczkę i szorowanie zębów (pocieranie językiem o górne, a potem dolne zęby, od strony zewnętrznej i strony wewnętrznej).
 - Udawanie spania i cichutkie chrapanie.
 - Mówienie, jak nazywa się przedmiot pokazywany przez nauczyciela. Zabawa orientacyjno-porządkowa *Wracamy do domu* (przewodnik, s. 93).

II

- *Dużo kropel deszczu i mało kropel deszczu* – zabawa matematyczna.
- Nauczyciel przygotował papierowe, niebieskie krople deszczu (o wysokości około 10 cm). Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel pokazuje dwie puste tace i mówi:
Chciałabym, żeby na jednej tacy było dużo papierowych kropli deszczu, a na drugiej – mało. Co trzeba zrobić?
- Nauczyciel proponuje, żeby dzieci kładły swoje krople na jednej tacy (pokazuje – której), a on – na drugiej.
- Rozdaje dzieciom po jednej papierowej kropli i pyta:
- Ile macie kropli?
 - To dużo czy mało?
- Potem dzieci kładą swoje papierowe krople na wskazanej wcześniej tacy, a nauczyciel swoją kropkę kładzie na drugiej tacy.
- Następnie nauczyciel pokazuje tace i pyta:
- Na której tacy jest dużo kropelek?
 - Na której tacy jest mało kropelek?
- Nauczyciel daje każdemu dziecku papierowe kropelki deszczu – małą i dużą. Sam układa ciąg rytmiczny z kropelek, według rytmu: mała kropelka, duża kropelka, mała kropelka, duża kropelka, mała kropelka, duża kropelka (trzy sekwencje), mówiąc głośno, jaką kropelkę kładzie. Po dostrzeżeniu rytmu dzieci kolejno starają się go kontynuować, układając odpowiednie kropelki.
- Zabawa muzyczno-ruchowa *Taniec kropli deszczu* (przewodnik, s. 93).
- Spacer w pobliżu przedszkola.

III

1. Zabawa graficzna *Kolorowe krople*.

Dzieci siedzą przy stolikach, dostają kartki i rurki do napojów. Nauczyciel każdemu dziecku kropi na kartkę kroplę tuszu kreślarskiego. Dzieci rodmuchują krople za pomocą rurek do napojów. Potem obserwują barwne plamy i próbują określić, do czego są podobne.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Wracamy do domu* (przewodnik, s. 93).

2. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 3. Pada deszczyk: kap, kap

Cel ogólny:

- umuzykalnienie dzieci.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- porusza się rytmicznie przy muzyce.

Środki dydaktyczne: piosenka *Deszczyk*, nagranie spokojnej muzyki, rymowanka, obrazki – *słońca* i *parasola*, karta pracy, cz. 1, nr 11, książka, s. 19.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 1, nr 11.

Łączenie kropek kredkami w odpowiednich kolorach. Kolorowanie rysunku parasola na wskazane kolory. Dorysowanie kropli deszczu.

 Zabawa muzyczno-ruchowa *Taniec kropli deszczu* (przewodnik, s. 93).

II

 Zabawy przy piosence *Deszczyk*.

1. Zabawa z wykorzystaniem rymowanki.

Nauczyciel mówi, a dzieci dopowiadają słowa dźwiękonaśladowcze (za nauczycielem).

Pada deszczyk: kap, kap, kap...

O parapet stuka: stuk, stuk, stuk...

O szyby dzwoni: dzyń, dzyń, dzyń...

Wieje wietrzyk: fiu, fiu, fiu...

Liście szumią: szu, szu, szu...

2. Słuchanie piosenki *Deszczyk* (sł. L. Wiszniewski, muz. M. Kaczurbina).

Umiarkowanie

Pa - da, pa - da de - szczyk pa - da, de - szczy już za wie - le,
de - szczy już za wie - le. Pój - dę do przed-szko - la, bo mi tam we -
se - lej. Pój - dę do przed - szko - la, bo mi tam we - se - lej.

I. *Pada, pada, deszczyk pada,
deszczu już za wiele,
deszczu już za wiele.
Pójdę do przedszkola,
bo mi tam weselej.* } bis

II. *Pożycz, pożycz mi, babuniu,
swego parasola,
swego parasola.
Chociaż deszczyk pada,
pójdę do przedszkola.* } bis

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Czego jest za wiele?
- Dlaczego dziecko pójdzie do przedszkola?
- Od kogo pożyczy parasol?

4. Zabawa przy piosence.

I zwrotka

Dzieci naśladują ruchami palców rąk padający deszcz.

II zwrotka

Dzieci chodzą po sali, trzymając ręce podniesione do góry – *trzymają parasole*.

 Spacer w pobliżu przedszkola.

III

1. Ćwiczenia w książce, s. 19.

Dotykanie palcem kolejnych obrazków kropielek z równoczesnym mówieniem za nauczycielem rymowanki (jeden dotyk to jedno słowo).

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Wracamy do domu* (przewodnik, s. 93).

2. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 4. Deszczowe zwierzaki

Cel ogólny:

- rozwijanie sprawności manualnej.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- tworzy kompozycję z papierowych kropli deszczu.

Środki dydaktyczne: piosenka *Deszczyk*, wiersz Doroty Gellner *Deszczowe zwierzaki*, papierowe krople deszczu – małe i duże, niebieskie, klej, kartki z narysowaną kropłą deszczu, nagranie spokojnej muzyki.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia liczbowe *Krople deszczu*.

Nauczyciel układa na podłodze papierowe krople deszczu. Prosi dzieci, żeby każde podniosło jedną kropkę i przyniosło mu. Nauczyciel układa z przyniesionych kropek *kropelkowy* bukiet. Następnie prosi dzieci, aby każde z nich przyniosło mu dwie krople. Układa z nich drugi bukiet. Potem dzieci przynoszą po trzy kropelki, a nauczyciel układa trzeci bukiet. Nauczyciel pyta dzieci:

- W którym bukiecie jest najwięcej kropli?
 - W którym bukiecie jest najmniej kropli?
- Dzieci szacują na oko i wskazują odpowiednie bukiety.

 Zabawa muzyczno-ruchowa *Taniec kropli deszczu* (przewodnik, s. 93).

II

 Deszczowe zwierzaki – układanie kompozycji z papierowych, niebieskich kropli deszczu.

1. Zabawa przy piosence *Deszczyk* (przewodnik, s. 96).

2. Słuchanie wiersza Doroty Gellner *Deszczowe zwierzaki*.

*Gdy pada na nosy,
gdy pada na krzaki,
to budzą się zaraz
deszczowe zwierzaki.*

*Deszczowy baranek,
deszczowy pudelek,
deszczowe zwierzaki
z deszczowych kropelek.*

*Mają worki z kałużami,
parasole za uszami.
Ciągną wielkie, srebrne kosze,
w koszach rynny i kalosze.
Skaczą sobie raz i dwa!
Na organkach
deszcz im gra!*

3. Rozmowa na temat wiersza.

- Kiedy się budzą *deszczowe zwierzaki*?
- Z czego się składają *deszczowe zwierzaki*?

4. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.

Dzieci dostają kartki z narysowaną dużą kroplą deszczu oraz wycięte z niebieskiego papieru mniejsze kropelki.

Przyklejają małe kropelki wokół dużej kropli i na niej, tworząc *deszczowego zwierzaka*.

5. Wykonanie prac przez dzieci.

Dzieci, po wykonaniu prac, siadają z nimi w kole. Kolejno nazywają swoje *deszczowe zwierzaki*.

 Spacer w pobliżu przedszkola.

III

1. Zabawa *Dokończ*.

Dzieci kończą wypowiedzi rozpoczęte przez nauczyciela, np.

- *Pada drobny...*
 - *Wieje mocny...*
 - *Po deszczu na ziemi są...*
 - *Gdy pada deszcz, nad głowami nosimy...*
- ## 2. Zabawa przy piosence *Deszczyk* (przewodnik, s. 96).
- ## 3. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 5. Ubieramy się na późnojesienny spacer

Cel ogólny:

- zapoznanie ze sposobem ubierania się na spacer.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- ubiera się samodzielnie.

Środki dydaktyczne: pocięte na części obrazki parasola, obrazki – *słońca* i *parasola*, nagranie spokojnej muzyki, lalka, ubranka dla lalki, korki, farby, tamburyn, książka, s. 18, *Wyprawka plastyczna* nr 5.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenie analizy i syntezy wzrokowej.

Składanie w całość pociętych na części obrazków parasola, według wzoru.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Wracamy do domu* (przewodnik, s. 93).

II

 Zabawa dydaktyczna *Ubieramy się na późnojesienny spacer*.

1. Ćwiczenia w książce, s. 18.

Podawanie nazwy pogody, gdy cały czas pada deszcz. Ocenianie, która z dziewczynek ubrała się odpowiednio na spacer w deszczową pogodę.

2. Zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel przygotował lalkę i ubranka dla niej – letnie i zimowe. Mówi do dzieci, że lalka chce iść z nimi na spacer i dlatego należy ją ubrać. Pokazuje im przygotowane ubranka, a one je nazywają.

Potem ubiera lalkę w ubranka, które podają dzieci – wcześniej zaakceptowane przez całą grupę. Wkładając wybrane ubranka, nauczyciel myli się, np. próbuje włożyć czapkę na nogę.

3. Wykonanie pracy w *Wyprawce plastycznej* nr 5.

Ozdabianie rysunku sweterka poprzez odbijanie korka maczanego w farbie.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Ubieramy się na późnojesienny spacer*.

Dzieci poruszają się po sali przy dźwiękach tamburynu. Podczas przerwy zatrzymują się i naśladują zakładanie tej części ubrania, której nazwę podał nauczyciel. Dźwięki tamburynu zapraszają dzieci do ponownego poruszania się po sali. Itd.

III

1. Zabawa *Prawda czy fałsz?*

Nauczyciel mówi zdania. Jeżeli są one prawdziwe, dzieci mówią: *tak*, a jeżeli nie są prawdziwe, mówią: *nie*.

- *Kalosze nosimy, gdy świeci słońce.*
- *Parasole chronią tylko przed deszczem.*
- *Sandały wkładamy, gdy pada deszcz.*
- *Chodzimy w mokrych ubraniach.*

 Zabawa muzyczno-ruchowa *Taniec kropli deszczu* (przewodnik, s. 93).

2. Zabawy swobodne w wybranych kącikach.

Tydzień IV: Dbamy o zdrowie

Dzień 1. Myjemy się

Cel ogólny:

- rozwijanie mowy.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- dba o czystość.

Środki dydaktyczne: wiersz R. Pisarskiego *Kot*, piosenka *Myj ręce*, przybory toaletowe, opakowania po kosmetykach, mydelniczka z mydłem, kubek ze szczoteczką i pastą do zębów, obrazki, np. pokazujące etapy mycia rąk czy zębów.

Przebieg dnia

I

1. Oglądanie przyborów toaletowych przygotowanych przez nauczyciela. Nazywanie ich i określanie ich zastosowania.

2. Zabawa *Czego brakuje?*

Nauczyciel układa na stoliku przybory toaletowe (z poprzedniego ćwiczenia). Dzieci oglądają je, potem odwracają się tyłem, a wtedy nauczyciel chowa jeden przedmiot (lub więcej przedmiotów). Zadaniem dzieci jest odgadnąć, którego przedmiotu brakuje.

Zabawa ruchowa *Chodź tak jak ja.*

Dzieci idą za nauczycielem, naśladowując jego ruchy. Np. nauczyciel chodzi na palcach, na piętach, kołysząc się jak kaczka...

II

Słuchanie wiersza R. Pisarskiego *Kot.*

1. Wspólne mycie rąk w łazience.

Nauczyciel pokazuje, jak prawidłowo myje się ręce. Pyta dzieci:

– Dlaczego tak ważne jest mycie rąk?

2. Słuchanie wiersza.

*Kotek myje łapki obie
i futerko czyści sobie.
Bez ręcznika się obywa,
mydła także nie używa!
Kot wygląda zawsze schludnie,
rano, wieczór i w południe.*

*Kotek, kotek wlaź na płotek,
myje się starannie.
Ja w łazience kran odkręcę,
będę myć się w wannie.*

3. Rozmowa na temat wiersza.

– W jaki sposób myją się kotki?

– Czy potrzebują wody i mydła?

– Czego dzieci potrzebują do mycia?

Zabawa ruchowo-naśladowcza *Myjemy się.*

Dzieci naśladowują mycie części ciała wymienionych przez nauczyciela.

Spacer w pobliżu przedszkola.

III

1. Zorganizowanie w sali kącika czyścioszka.

Umieszczenie w nim opakowań po kosmetykach, grzebienia, mydelniczki, kubka ze szczoteczką i pastą do zębów, ręcznika, mydła i obrazków, np. pokazujących etapy mycia rąk czy zębów.

2. Dowolny taniec przy piosence *Myj ręce* (sł. A. Galica, muz. T. Pabisiak).

Je - śli chcesz zdro - wym być -, mu - sisz czę - sto
rę - ce myć -. Rę - cznik, my - dło są w ła - zien - ce.
Po za - ba - wie u - myj rę - ce. 1. 2.
rę - ce. rę - ce.

I. *Jeśli chcesz zdrowym być,
musisz często ręce myć.
Ręcznik, mydło są w łazience.
Po zabawie umyj ręce.* } bis

III. *Jakiś czar, jakiś cud,
z rączek zniknął cały brud.
Mama woła: – Chodź, kochanie,
pyszny deser dziś dostaniesz.* } bis

II. – *Kapu, kap – mówi kran –
dużo wody w sobie mam.
A szczoteczka aż się jeży:
– Umyj ręce jak należy.* } bis

3. Zabawy swobodne w wybranych kącikach.

Dzień 2. Kolorowe paski

Cel ogólny:

- porównywanie długości.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- stosuje określenia: *długi*, *krótki*.

Środki dydaktyczne: piosenka *Myj ręce*, kolorowe paski różnej długości, rymowanki, karta pracy, cz. 1, nr 12.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 1, nr 12.

Kolorowanie rysunków: pierwszego – na żółto, drugiego – na niebiesko, a trzeciego – na czerwono. Określanie, czym różnią się kredki.

2. Dowolny taniec przy piosence *Myj ręce* (przewodnik, s. 99).

II

Kolorowe paski – porównywanie długości.

- Nauczyciel układa na dywanie ciąg pasków według rytmu: czerwony pasek, zielony pasek, czerwony pasek, zielony pasek, czerwony pasek, zielony pasek, głośno przy tym nazywając ich kolory. Dzieci, po dostrzeżeniu rytmu, kontynuują go.
- Nauczyciel ma dwa paski – krótki i długi. Pyta dzieci, który pasek jest długi, a który – krótki. Dzieci wskazują odpowiednie paski. Potem nauczyciel pokazuje, jak porównać ich długość, przykładając je do siebie.
- Dzieci dostają po trzy paski różnej długości, określają ich kolory. Układają je przed sobą – od najkrótszego do najdłuższego. Mówią za nauczycielem, pokazując odpowiednie paski: krótki, dłuższy, najdłuższy.
- Dzieci dostają więcej kolorowych pasków. Układają z nich dowolne kompozycje.

Zabawa ruchowa *Chodź tak jak ja* (przewodnik, s. 99).

III

1. Kończenie rymowanek.

- *Kotek nosek myje, uszy, ręce oraz...* (szyję)
- *Witaminki, witaminki dla chłopczyka i...* (dziewczynki)
- *Masz gorączkę? Na co czekasz? Pora, by cię zadał...* (lekarz)

2. Dowolny taniec przy piosence *Myj ręce* (przewodnik, s. 99).

3. Zabawy swobodne w wybranych kącikach.

Dzień 3. Myjemy ręce

Cel ogólny:

- umuzykalnienie dzieci.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- rytmicznie klaszcze.

Środki dydaktyczne: piosenka *Myj ręce*, pachnące mydélka, rysunek ręcznika, tamburyn.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Pachnące mydélka*.

Dzieci siedzą w kole. Podają sobie pachnące mydełka. Dziecko, do którego trafi mydełko, zamyka oczy i je wącha. Dzieci starają się określić zapachy mydełek.

 Zabawa ruchowa *Chodź tak jak ja* (przewodnik, s. 99).

II

 Zabawy przy piosence *Myj ręce*.

1. Ćwiczenia inhibicyjno-incytacyjne.

Dzieci maszerują za nauczycielem po kole, przy dźwiękach tamburynu. Podczas pierwszej przerwy w grze łapią się za głowy, a podczas drugiej – łapią się za kolana.

2. Słuchanie piosenki *Myj ręce* (przewodnik, s. 99).

3. Rozmowa na temat piosenki.

– Dlaczego należy myć ręce?

– Jak myjemy ręce?

4. Zabawa przy piosence.

Podczas zwrotek dzieci naśladują mycie rąk. Podczas refrenu dzieci wraz z nauczycielem rytmicznie klaszczą.

 Spacer w pobliżu przedszkola.

III

1. Ozdabianie rysunku ręcznika w dowolny sposób.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Myjemy się* (przewodnik, s. 99).

2. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 4. Zdrowe odżywianie

Cel ogólny:

– zachęcanie do spożywania owoców i warzyw.

Cel operacyjny:

Dziecko:

– wykonuje i spożywa sałatkę owocową.

Środki dydaktyczne: piosenka *Deszczyk*, rurki do napojów, sok marchewkowo-jabłkowy, miseczki, talerzyki, talerze, nożyki plastikowe, owoce, książka, s. 20.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia oddechowe – *Kto szybciej wypije sok?*

Dzieci piją przez rurkę sok marchewkowo-jabłkowy. Brawami nagradzana jest osoba, która wypije sok pierwsza.

Nauczyciel pyta dzieci:

– Dlaczego powinniśmy pić soki owocowe i warzywne?

– Co powinniśmy jeść, żeby być zdrowymi?

2. Ćwiczenia w książce, s. 20.

Oglądanie obrazków. Wskazywanie i nazywanie tego, co dzieci powinny jeść, żeby być zdrowymi.

 Zabawa ruchowa *Chodź tak jak ja* (przewodnik, s. 99).

II

 Wykonanie sałatki owocowej.

• Nazywanie przygotowanych owoców.

Nauczyciel przygotował: banany, kiwi, mandarynki, jabłka, winogrona i inne owoce. Dzieci nazywają owoce.

Wspólnie z nauczycielem dzielą rytmicznie nazwy owoców, łącząc tę czynność z klaskaniem, np. ba-na-ny; ki-wi; ja-błusz-ka; man-da-ryn-ki; wi-no-gro-na.

- Przygotowanie do wykonania sałatki.

Dzieci myją ręce i siadają przy stolikach. Każde dziecko dostaje miseczkę, talerzyk i plastikowy nożyk do krojenia owoców.

Nauczyciel z wożą obierają owoce i dzielą na części. Potem umieszczają je na dużych talerzach, na stolikach.

- Wykonanie sałatki owocowej.

Dzieci wybierają sobie kawałki owoców według własnego uznania. Rozdrabniają je nożykami i wrzucają do misek. Potem, samodzielnie lub z pomocą nauczyciela, wymieniają owoce użyte do sałatki.

- Degustacja sałatki.

- Spacer w pobliżu przedszkola.

III

1. Zabawa przy piosence *Deszczyk* (przewodnik, s. 96).

2. Nauka rymowanki:

Jem owoce i warzywa,

bo chcę zdrowy być jak ryba.

3. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 5. Gimnastyka – ważna sprawa

Cel ogólny:

- rozwijanie mowy.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- opowiada historijkę.

Środki dydaktyczne: wiersz J. Koczanowskiej *Gimnastyka*, piosenka *Myj ręce*, książka, s. 21.

Przebieg dnia

I

1. Słuchanie wiersza J. Koczanowskiej *Gimnastyka*.

*Gimnastyka to zabawa,
ale także ważna sprawa,
bo to sposób jest jedyny,
żeby silnym być i zwinnym.*

*Skłony, skoki i przysiady
trzeba ćwiczyć – nie ma rady!
To dla zdrowia i urody
niezawodne są metody.*

- Rozmowa na temat wiersza.
- Dlaczego należy się gimnastykować?
- Czy lubicie skakać, biegać – poruszać się?

- Zabawa *Rób tak jak ja*.

Nauczyciel stoi przed dziećmi i wykonuje różne ruchy, np.: podskakuje w miejscu, wykonuje przysiady, wykonuje skłony... Dzieci naśladują te ruchy.

II

- *Co robi Lenka, żeby być zdrową?* – historyjka obrazkowa.

1. Przypomnienie, co sprzyja zdrowiu.

- Co powinniśmy jeść, żeby być zdrowymi?

- Czy powinniśmy się dużo ruszać i przebywać na świeżym powietrzu?
- Czy powinniśmy się myć?

2. Ćwiczenia w książce, s. 21.

- Oglądanie historyjki.
 - Opowiadanie o tym, co dzieje się na kolejnych obrazkach.
 - Określanie, czy dane zachowanie Lenki sprzyja jej zdrowiu.
3. Opowiadanie historyjki.
Dzieci z nauczycielem opowiadają, co robi Lenka, żeby być zdrową.
4. Zabawa przy piosence *Myj ręce* (przewodnik, s. 101).
- Spacer w pobliżu przedszkola.

III

1. Ćwiczenia logorytmiczne.
Dzieci powtarzają tekst za nauczycielem i wykonują ruchy, o których jest w nim mowa.

*Zróbcie przed siebie krok,
dwa kroki do tyłu i podskok w bok.
Popatrzcie przed siebie, za siebie,
do góry, w dół i na boki,
i zróbcie w miejscu trzy kroki.*

- Zabawa *Rób tak jak ja* (przewodnik, s. 102).

2. Zabawy w wybranych kąciakach.

Propozycja korzystania z *Tablic demonstracyjnych dla młodszych przedszkolaków*

Numer tablicy	Opis	Tygodnie, w których można wykorzystać tablice
WRZESIEŃ		
1	Co robi przedszkolak? – ćwiczenia w mówieniu.	Tydzień I Pierwszy raz w przedszkolu
2	Jak należy zachowywać się w przedszkolu? – porównywanie sytuacji przedstawionych na obrazkach	Tydzień II Jestem przedszkolakiem
4	Nazywanie kolorów kół i ich liczenie.	Tydzień III Bezpieczne ulice
6	Samochody specjalistyczne i inne – zdjęcia: samochodu policyjnego, straży pożarnej, karetki pogotowia, samochodu osobowego, motocyklu, samochodu ciężarowego, helikoptera, samolotu, statku pasażerskiego, motorówki.	Tydzień III Bezpieczne ulice
7	Park jesienią – zdjęcia: parku, kolorowych liści, „nosków” klonu, kasztanów, żółodzi, jarzębiny, orzechów laskowych, szyszek	Tydzień IV Nadeszła jesień
10	Jak zwierzęta przygotowują się do zimy? (Jeż, wiewiórka, bocian, niedźwiedź brunatny).	Tydzień IV Nadeszła jesień
PAŹDZIERNIK		
8	Owoce i warzywa – zdjęcia owoców: śliwek, gruszek, jabłek, moreli, ananasa, bananów, pomarańczy; zdjęcia warzyw: kapusty, buraków, pomidorów, sałaty, marchewki, cebuli, pietruszki, ogórków, papryki.	Tydzień I i II Jesień w sadzie / Kolorowe warzywa
29	Zawody – zdjęcia: fryzjerki, kasjerki, lekarza, kucharza, policjanta, strażaka, malarza, kosmetyczki.	Tydzień III Nasze rodziny
12	Zwierzęta hodowane w domu – zdjęcia: psa, chomika, białej myszki, rybek w akwarium, kota, kawii domowej, papugi, królika.	Tydzień IV Domowi ulubieńcy
LISTOPAD		
13	Jak dbamy o zdrowie – obrazki przedstawiające chłopca myjącego ręce, myjącego zęby, kąpiącego się, jedzącego, biegającego z psem, jadącego na rowerku.	Tydzień IV Dbamy o zdrowie
14	Ubieranie się a warunki atmosferyczne – obrazki przedstawiające dzieci ubrane odpowiednio do różnych warunków atmosferycznych.	Tydzień IV Dbamy o zdrowie

Tablice do wykorzystania przez nauczyciela w dowolnie wybranym przez niego temacie	
3	Co było przedtem, a co potem – omawianie obrazków.
5	Nasze zmysły – zdjęcia: dziecka wążającego kwiatek, jedzącego owoc, oglądającego przez lupę kwiatek, głaszczącego psa, słuchającego odgłosów przyrody.
11	Jakie są misie? – słowa przeciwstawne.
15	<i>Sprawić komuś radość</i> historyjka obrazkowa (ułożona według kolejności zdarzeń).
21	<i>Wielkanocna pisanka</i> – historyjka obrazkowa do opowiadania (ułożona według kolejności zdarzeń).
25	Cztery historyjki (o wykluciu się kurczątka, o rozwoju mniszka, jabłoni i ludzi).
26	Ćwiczenia w liczeniu (liczenie owadów na obrazkach i wskazywanie odpowiedniej liczby kropek pod obrazkami).

